

ΚΟΝΤΡΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 675 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 11 ΦΕΒΡΑΡΙΟ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

- ◆ Μέτρα-λαίλαπα με το νέο Μνημόνιο
- ◆ 12 «επιθεωρήσεις» — 12 νέα πακέτα αντιλαϊκών-αντεργατικών μέτρων
- ◆ Μισθοί επιπέδου Βουλγαρίας-Ρουμανίας ο διακηρυγμένος στόχος
- ◆ Κατεδαφίζεται η Κοινωνική Ασφάλιση
- ◆ Μαζικές απολύσεις σε Δημόσιο-ΔΕΚΟ
- ◆ Ενωμένα τα κόμματα της συγκυβέρνησης
- ◆ Ασφαιρα πυρά και εκλογικοί σχεδιασμοί από την καθεστωτική αριστερά

Η «ΚΙΝΕΖΟΠΟΙΗΣΗ» ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΕΛΟΣ

**Δεν υπάρχουν λύσεις
μέσα στον καπιταλισμό**

**ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ**

**για ν' ανοίξουμε το δρόμο προς
την κοινωνική απελευθέρωση**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

11/2: Καμερούν: Ημέρα νεολαίας, Ιαπωνία: Ημέρα ίδρυσης αυτοκρατορίας (660 π.Χ.) 11/2/1977: Βόμβα στο βιβλιοπωλείο «Πλανήτης» (προαναγγέλθηκε από νεοφασίστα Κακκαβά) 11/2/1981: Βόμβες σε αγάλμα Κωνσταντίνου και φασιστικό βιβλιοπωλείο «Ελεύθερη Σκέψη» 11/2/1987: Βόμβα σε υπηρεσία υπουργείου Οικονομικών (ΕΛΑ) 11/2/1993: Βόμβα στην εφορία Μοσχάτου (17Ν) 12/2: Ημέρα γάμου 12/2/1945: Υπογραφή συμφωνίας Βάρκιζας 12/2/1946: Συνεδρίαση 2ης ολομέλειας ΚΚΕ, απόφαση αποχής από εκλογές και έναρξης ένοπλου αγώνα 12/2/1961: Δολοφονία Πατρίς Λουμουμπτα (Κονγκό) 12/2/1976: Θάνατος Φρανκ Σταγκ (IRA) από απεργία πείνας 12/2/1980: Βόμβα στη βιοτεχνία «Πέρλα» 12/2/1981: Βόμβες σε γραφεία ΒΕΟ, ΔΕΗ και σχολικό λεωφορείο 12/2/1981: Βόμβα καταστρέφει αυτοκίνητο πρώην αξιωματικού χωροφυλακής και προσωπάρχη «Balkan Export» Καραγιουσλή (Θεσσαλονίκη) 12/2/1987: Βόμβα καταστρέφει Γενικό Λογιστήριο Κράτους 12/2/1992: Εξουδετέρωση βόμβας στις τουαλέτες Καν-Καν (ΕΛΑ-1η Μάη) 12/2/1993: Χτύπημα ΔΟΥ Μοσχάτου (17Ν) 13/2/1949: 700 νεκροί, 1.500 τραυματίες και 400 αιχμάλωτοι (ΔΣΕ) σε προσπάθεια κατάληψης Φλώρινας 13/2/1963: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομικών (Αθήνα) 13/2/1973: Διαδήλωση φοιτητών, πέντε συλλήψεις (Θεσσαλονίκη) 13/2/1976: Συγκρούσεις, συλλήψεις κατοίκων που αντιδρούν στο νέο αεροδρόμιο (Σπάτα) 13/2/2006: 15χρονος Αφγανός κακοποιημένος από Λιμενικό και 21χρονος νεκρός υπό αδιευκρίνιστες συνθήκες (Πάτρα) 14/2: Ημέρα ερωτευμένων 14/2/1898: Απόπειρα δολοφονίας βασιλιά Γεωργίου (Φάληρο) 14/2/1901: Εκτέλεση υπουργού Παιδείας Μπογκολέποφ από φοιτητή Κάρποβιτς (Ρωσία) 14/2/1901: Στρατιωτικός νόμος κατά εξεγερμένων για φορολογία (Μαδρίτη) 14/2/1902: Απεργίες για μείωση ωραρίου εργασίας, εξέγερση, στρατιωτικός νόμος (Τεργέστη) 14/2/1941: Η Βουλγαρία αποδέχεται τη ναζιστική κατοχή 14/2/1947: Αντάρτες καταλαμβάνουν τη Σπάρτη και ελευθερώνουν 233 αριστερούς κρατούμενους 14/2/1973: Αστυνομική εισβολή στο ΕΜΠ, άγριο ξυλοδαρμό, εκατό συλλήψεις 15/2/1933: Απόπειρα δολοφονίας Ρούσβελτ από Ιταλό αναρχικό Τζιουζέπε Ζαγκάρα 15/2/1951: Δίμηνη φυλάκιση στον πρώην υπουργό Χατζηπάνο για σκάνδαλο καυσίμων 15/2/1980: Απόπειρα εμπρησμού κτιρίου χωροφυλακής (Θεσσαλονίκη) 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυπιακής εταιρίας με αφορμή δύο πολύνεκρα ναυάγια (ΕΛΑ-1η Μάη) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά αμερικανικής πρεσβείας (17Ν) 15/2/1999: Παράδοση Οτζαλάν (Νοϊρόμπι) 16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), ΗΠΑ: Γιορτή μουλαριού 16/2/1921: Συγκρούσεις στρατού-εργαζομένων (Βόλος) 16/2/1933: Αστυνομικοί κατά εργατών στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, εκατό νεκροί και τραυματίες 16/2/1935: Στρατιωτικός νόμος μετά από εξέγερση και συγκρούσεις σοσιαλδημοκρατών-στρατού (Αυστρία) 17/2/1905: Εκτέλεση δούκα Αλεξάντροβιτς, θείου-συμβούλου τσάρου Νικολάου Β' 17/2/1909: Θάνατος αρχηγού Απάτι Τζερόνιμο 17/2/1972: Βόμβες (ΑΑΑ) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών 17/2/1973: Συγκρούσεις αστυνομίας-φοιτητών (Νομική).

● Και μην ξεχνάμε κάτι βασικότατο ●●● Η υπογραφή στη νέα δανειακή σύμβαση και στο νέο Μνημόνιο, σημαίνει ταυτόχρονα και υπογραφή στο ήδη ισχύον Μνημόνιο ●●● Το καινούργιο συμπληρώνει το παλιό, κάνοντάς το πιο μαύρο για τους εργαζόμενους ●●● Να το θυμόμαστε, για να μη μπορεί να παραμυδιάσει κανένας ο Σαμαράς ●●● Πάει κι αυτό το παραμύθι του Βενιζέλου ●●● Για τον πακτωλό, ντε, που θα έρρεε από τα ταμεία των «θεσμικών μας εταιρών», για να βοηθήσει την ανάπτυξη ●●● Μέρκελ και Σαρκοζί ανακοίνωσαν από το Παρίσι, ότι ο «πακτωλός» θα κλειδωθεί σ' έναν ειδικό λογαριασμό, από τον οποίο θα εκταμιεύονται ποσά μόνο για την αποπληρωμή των διεθνών τοκογλύφων ●●● Και η... ανάπτυξη; ●●● Ρωτήστε τον Βενιζέλο ●●● Αλλωστε, και τα 110 δισ. του πρώτου τριετούς δανείου ήταν ισόποσα με τα παλιά δάνεια που έληγαν την περίοδο 2010-13 ●●● «Είμαστε και γ...ένοι και δαρμένοι», είπε ο Μπένι στο πολιτικό συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με τα «Νέα» ●●● Εμάς εννοούσε, όχι τον εαυ-

τό του και την εξουσιαστική κλίκα στην οποία συμμετέχει ●●● Μάγκες άρχισαν να το παίζουν ορισμένοι βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ●●● Κάτι Μαγκούφδες, κάτι Αμοιριδήςδες, κάτι Καρύδηδες ●●● Αυτοί που επί δυο χρόνια ψήφισαν τον αφανισμό του λαού και με τα δυο χέρια ●●● Χρειάζεται μήπως κανένα παραπάνω σφάλμα; ●●● Ρε σύντροφοι, τη φανταζόσασταν τέτοια ξεφτίλα του αστικού πολιτικού συστήματος; ●●● Να τους «χρεύει» ένας ακροδεξιός, πρώην ιδιοκτήτης πρακτορείου μοντέλων! ●●● Να τον έχουν καταστήσει ρυθμιστή των πολιτικών

ισορροπιών! ●●● «Αμα δε σας αρέσει να πάτε στη Ρωσία να ζήσετε», έλεγαν μπάσοι και ρουφιάνοι στους αριστερούς, τα μαύρα χρόνια του μοναρχοφασισμού και της χούντας, αλλά και τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης ●●● «Να πάτε στη Βόρεια Κορέα», είπε η Μπακογιάννη στους διαμαρτυρούμενους κατοίκους του Δήμου Θερμαϊκού, που είχε το θράσος να επισκεφτεί ●●● Κεχαγιάδες στο σβέρκο μας οι δωσίλογοι, οι πλιατσικολόγοι, τα αρπακτικά ●●● Εμείς δημιουργούμε, παράγουμε, χτίζουμε κι αυτοί αρπάζουν ●●● Κι όταν διαμαρτυρηθούμε, μας λένε ή να βγάλουμε το σκα-

σμός ή να φύγουμε από τη χώρα ●●● Αλλά τι άλλο να περιμένεις από την κόρη του Μητσοτάκη; ●●● Ρασιστικές βρισιές κατά του Τζιμπρίλ Σισέ από τους οπαδούς της Λάτσιο ●●● Όταν πήγαινε στη φασιστοομάδα, δεν ήξερε ότι κάποια στιγμή θα γινόταν κι αυτό; ●●● Ηξερε, αλλά... ήταν πολλά τα λεφτά και έκανε πως δεν καταλάβαινε ●●● Ούτε το λόγο να μιλήσει δεν του έδωσαν του υποψήφιου αρχηγού Μιχάλη στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ κι ας σήκωνε απεγνωσμένα το χέρι του ●●● «Φταίω εγώ μετά να βγω να τα πω στα κανάλια;» ακούστηκε να λέει ●●● Η αλήθεια, όμως, είναι ότι συμμαζεύτηκε πολύ ●●● «Ο Παπανδρέου υψώνει... αντιμνημονιακή σημαία» ●●● Τίτλος στα «Νέα - Σαββατοκύριακο» ●●● Πόσα θέλετε να μας τρελάνετε, ρε; ●●● Ενώ έπνεε μανιασμένα η αντεργατική-αντιλαϊκή θύελλα, ο Φώτης Κουβέλης δήλωσε ότι επιστροφή στη δραχμή θα σήμαινε ότι γυρίζουμε πολλές δεκαετίες πίσω ●●● Μια ζωή Κουβέλης, μια ζωή δεκανίκι του συστήματος ●

◆ Μιλώντας στο διεθνές οικονομικό φόρουμ «Ρωσία 2012», ο Πούτιν κατηγορήσε τους Δυτικούς ότι στέρησαν από την Ελλάδα τη δυνατότητα ανάπτυξης. Κι επειδή σήμερα η Ελλάδα, συμπλήρωσε ο νέος τσάρος της Μόσχας, δεν μπορεί να κατακτήσει άλλες χώρες, όπως έκανε ο Μέγας Αλέξανδρος, ούτε μπορεί να υποτιμήσει το νόμισμά της, της επέβαλαν σκληρή λιτότητα. Προς τι η αναφορά στον Μέγα Αλέξανδρο; Για να υπενθυμίσει τη δική του ιμπεριαλιστική αντίληψη, αλλά και για να τροφοδοτήσει τον ελληνικό ακροδεξιό εθνικισμό που αναπολεί τα περασμένα μεγαλεία και γοητεύεται από το

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

«ξανθό γένος» (τώρα που εγκατέλειψε τον κομμουνισμό και επέστρεψε στο ένδοξο τσαρικό παρελθόν της Ορθοδοξίας).

◆ Πόσες μπούρδες θα πει ακόμα ο Βενιζέλος για να εξηγήσει την κωλοτούμπα στην ανακεφαλαίωση των τραπεζών; Ίδου μία, τελευταίας εσοδείας: «Ο ελληνικός λαός στηρίζει τις τράπεζες με ένα δυσθεώρητο ποσό περίπου 40 δισ. ευρώ, αυτό βαραίνει το δημόσιο χρέος και ο ελληνικός λαός πρέπει να έχει στα χέρια του αντίστοιχα περιουσιακά δικαιώματα και την προοπτική και την προσδοκία να ανακτήσει τα ποσά αυτά στο μέλλον». Τι θα γίνει στην πράξη; Αν οι τράπεζες

απαξιωθούν, οι τραπεζίτες θα έχουν κερδίσει τρελά, αφού αυτοί θα έχουν τη διοίκηση των τραπεζών, ενώ στον ελληνικό λαό θα μείνουν τα χρέη. Αν οι τράπεζες κερδοφορήσουν, οι τραπεζίτες θα πάρουν τη μερίδα του λέοντος και στον ελληνικό λαό θα επιστραφεί το πολύ το αρχικό κεφάλαιο, για το οποίο θα έχει πληρώσει υπέρογκους τόκους στους δανειστής.

◆ Πίνουν κάτι εκεί στην ΠΟΕΣΥ; Θαυμάστε ανακοίνωση (Δευτέρα 6 Φεβρουαρίου 2012): «Το Διοικητικό Συμβούλιο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ενώσεων Συντακτών (Π.Ο.Ε.Σ.Υ.) χαιρετίζει την αγωνιστική

στάση της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕ-ΔΥ, με την 24ωρη απεργία που κήρυξαν για την Τρίτη 7 Φεβρουαρίου, αποκρουώντας τη λαίλαπα των μέτρων της κυβέρνησης και της τρόικας εναντίον

των εργαζομένων και των συνταξιούχων». Οχι, δεν πίνουν τίποτα. Απλά, βράζουν στο ίδιο καζάνι του εργατοπατερισμού.

◆ Και μην ξεχάσετε να το σημειώσετε: τρεις υπάλληλοι, ένας του ΔΝΤ, ένας της ΕΕ και ένας της ΕΚΤ, συζητούν με μια κυβέρνηση και με τους αρχηγούς των κομμάτων που τη στηρίζουν, υπαγορεύοντας όρους. Και μια μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία είναι έτοιμη να ψηφίσει αυτούς τους όρους. Κατά τα άλλα, απέφυγαν τον... τοποτηρητή.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ο Αντώνης Σαμαράς πήγε με τις γνωστές θέσεις μας αλλά και με διάθεση σκληρής διαπραγματεύσεως. Δεν δέχτηκε τελεσίγραφα (...) Το πιο σκληρό σενάριο του ΠΑΣΟΚ για οριζόντιες περικοπές και μειώσεις επικουρικών, στο οποίο μάλιστα ο Υπουργός του ΠΑΣΟΚ είχε καταλήξει στην εφαρμογή του ως μονόδρομο για τα ελλειμματικά ταμεία ενταφιάστηκε οριστικά (...) Από το πλάνο των κυβερνητικών επιλογών φαίνεται να αποσύρεται το ζήτημα της πλήρους κατάργησης των επιπέδων ασφαλείας για τους μισθούς και για συντάξεις. Αυτό τελικά μετά την πίεση του Αντώνη Σαμαρά επικράτησε.

Νίκος Νικολόπουλος

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Οι ηγέτες της Ελλάδας έχουν δεσμευτεί και πρέπει να σεβαστούν τις δεσμεύσεις τους. Ο χρόνος τελειώνει, πρέπει οι διαπραγματεύσεις να ολοκληρωθούν και να υπογραφεί η συμφωνία.

Νικολά Σαρκοζί

Υποστηρίζω και εγώ την ιδέα να τοποθετηθεί (το ποσό του δανείου) σε ειδικό λογαριασμό για την πληρωμή τόκων για την εξυπηρέτηση του ελληνικού χρέους ώστε να εξασφαλιστεί πως

η Ελλάδα θα διαθέτει σταθερά αυτά τα χρήματα.

Αγκελα Μέρκελ

Φυσικά, η «μεγάλη διαπραγματευτική μάχη» κρατάει -που λέει ο λόγος- ως τις δώδεκα παρά ένα. Μετά η άμαξα γίνεται κολλοκύθα, οι ηρωισμοί εξατμίζονται, ο βασικός μισθός ζαρώνει και οι συντάξεις κόβονται.

Δ. Μητρόπουλος (Τα Νέα)

Για πρώτη φορά γίνεται διαπραγμάτευση. Μας ζητούν περυσότερη ύφεση, που η χώρα

δεν αντέχει. Παλεύω, και παλεύω με κάθε τρόπο για να το αποτρέψω.

Αντώνης Σαμαράς

Γνωρίζω ότι η αλήθεια που είπα έπασχε. Ήταν όμως ολόκληρη. Οπώς ολόκληρη ήταν και η υποκρισία όσον εξανέστησαν.

Μ. Χρυσοχοϊδης

Ερχομαι στο ζήτημα των σκουπιδιών και των εργοστασίων. Προσπερνά τα θέματα που τέθηκαν. Δεν είναι δυνατόν κάθε φορά που μιλάμε για εργοστάσια στα σκουπιδιά η συζήτηση που εξελίσσεται να αφορά

στο επίπεδο των υπερκερδών, που θα κερδίσουν κάποιοι βιομήχανοι. Παντού, σε όλη την Ευρώπη, υπάρχουν αυτά τα εργοστάσια που καλώς υπάρχουν και πρέπει να υπάρχουν.

Γιώργος Παπακωνσταντίνου
Ως κοινωνικοί εταίροι νοιώθουμε ηττημένοι, αφού οι κόκκινες γραμμές κατέληξαν «κόκκινες κορδέλες».

Β. Κορκιάδης (πρόεδρος ΕΣΣΕ)

Ολοι έχουμε αντιληφθεί τι γίνεται. Κάποιοι επιχειρούν να πλήξουν τον Βαγγέλη Μαρινάκη, να πλήξουν τον Ολυμπιακό

και όλο τον Πειραιά. Τους λέω ότι θα μας βρουν απέναντί τους, αφού είμαστε όλοι μια γροθιά.

Βασ. Μιχαλολιάκος

- Τι σημαίνει φεμινίστρια σήμερα;

- Να μπορώ να συγκρουστώ με το σύστημα. Να ξεπεράσουμε όλες τις καθυστερημένες ιδέες και να παλέψουμε όχι μόνο για τη σεξουαλική απελευθέρωση, αλλά και τη συνολική μας απελευθέρωση από τον καπιταλισμό.

Αριέλ Λίβι, συγγραφέας, The New Yorker (Το Ποντίκι)

Κακοστημένο θέατρο διαπραγμάτευσης

Αυτές τις ώρες τις δύσκολες πρέπει να κοιτάμε τον απλό τον κόσμο, τον συνταξιούχο.

Αντώνης Σαμαράς

Πρέπει να βλέπουμε μόνο τους Έλληνες κατάματα, το εθνικό συμφέρον, την προοπτική των παιδιών μας.

Ευάγγελος Βενιζέλος

Πάλι μας κοιτάζουν κατάματα. Η μόνη διαφορά είναι ότι αυτή τη φορά είναι περισσότεροι. Δεν είναι μόνο ο Παπανδρέου με τον Παπακωνσταντίνου και στη συνέχεια τον Βενιζέλο, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία του πολιτικού συστήματος. Απερχόμενος και μέλλων αρχηγός του ΠΑΣΟΚ, Σαμαράς, Καρατζαφέρης, Παπαδήμος. Μας κοιτάζουν κατάματα και μας δουλεύουν στην ψύχρα, καθώς μας «σώζουν» διά της... καταστροφής. Ας πάρουμε, όμως, με τη σειρά τα γεγονότα των τελευταίων ημερών.

Ας ξεκινήσουμε από τη μεταμεσονύχτια (Τετάρτη προς Πέμπτη) ανακοίνωση του Παπαδήμου: «Ο Πρωθυπουργός και οι πολιτικοί αρχηγοί συναντήθηκαν και εξέτασαν σε βάθος το περιεχόμενο του νέου οικονομικού προγράμματος που συνοδεύει τη χρηματο-οικονομική στήριξη της χώρας για τα επόμενα χρόνια. Υπήρξε ευρύτατη συμφωνία σε όλα τα σημεία του προγράμματος με εξαίρεση ένα, το οποίο απαιτεί περαιτέρω επεξεργασία και συζήτηση με την Τρόικα. Η συζήτηση αυτή θα γίνει αμέσως ώστε να ολοκληρωθεί η συμφωνία ενόψει της συνεδρίασης του Eurogroup. Ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γ. Καρατζαφέρης εξέφρασε σοβαρές επιφυλάξεις».

Πριν και μετά, είχαμε το θέατρο. Το θέατρο των «κόκκινων γραμμών», της «σκληρής διαπραγμάτευσης», των «επιφυλάξεων». Υπό τη μουσική υπόκρουση των αστικών ΜΜΕ, που έπαιζαν διάσημες άριες, όπως «στην κόψη του ξυραφιού», «όλα κρέμονται από μια κλωστή», «ορατός ο κίνδυνος χρεοκοπίας και κατάρρευσης» κ.λπ. Οι «επιφυλάξεις» είναι αυτές που ζήτησε από τον Παπαδήμο να περιλάβει στην ανακοίνωσή του ο Καρατζαφέρης, ο οποίος ξεπέρασε σε γελοiosτητα ακόμα και τον... Καρατζαφέρη, δηλώνοντας ότι αυτός από τις 6 το απόγευμα κατέθεσε τις απόψεις του, αλλά έμεινε άλλες εφτά ώρες στο Μαξίμου... για να συμπαρασταθεί στον Σαμαρά (προσπαθεί μεθοδικά να ξαναζεστάνει τη σούπα της «δεξιάς πολυκατοικίας», οι ένοικοι της οποίας πρέπει να συγκυβερνήσουν μετά τις επόμενες εκλογές). Στο επίπεδο του θεάτρου είχαμε επίσης τον «καυγά» Παπανδρέου-Σαμαρά για το αν πρέπει να κοπούν μόνο οι επικουρικές συντάξεις ή κύριες και επικουρικές. Καυγά που άφησε ένα ζήτημα ανοιχτό για μερικές ώρες, για να μπορούν να δημαγωγούν οι αρχηγοί των δυο μεγαλύτερων κομμάτων της συγκυβέρνησης, ανάλογα με την προπαγανδιστική τακτική που το επιτελείο του κάθε αρχηγού είχε χαράξει. Και που έκλεισε την άλλη κιόλας μέρα, χωρίς να ανα-

κοινωθούν λεπτομέρειες.

Η δεύτερη ανακοίνωση Παπαδήμου υπήρξε πιο διαφωτιστική από την πρώτη που μιλούσε για «ευρύτατη συμφωνία σε όλα τα σημεία του προγράμματος με εξαίρεση ένα, το οποίο απαιτεί περαιτέρω επεξεργασία και συζήτηση με την Τρόικα». Η δεύτερη ανακοίνωση, που εκδόθηκε το μεσημέρι της Πέμπτης, λίγες ώρες μετά την πρώτη, ανέφερε: «Ολοκληρώθηκαν σήμερα το πρωί με επιτυχία οι διαβουλεύσεις της κυβέρνησης με την Τρόικα, σχετικά με το θέμα, το οποίο είχε απομείνει ανοικτό για περαιτέρω επεξεργασία και συζήτηση. Οι πολιτικοί αρχηγοί συμφώνησαν με το αποτέλεσμα των διαβουλεύσεων αυτών. Κατόπιν τούτου υπάρχει γενικότερη συμφωνία για το περιεχόμενο του νέου προγράμματος εν' όψει και της αποφινής συνεδρίασης του Γιούρογκρουπ». (Θα το προσέξατε, ασφαλώς, ότι σ' αυτή τη δεύτερη ανακοίνωση δεν υπάρχει αναφορά σε «σοβαρές επιφυλάξεις» του Καρατζαφέρη! Ούτε εξαιρείται αυτός από τη συμφωνία, όσο κι αν εξακολουθούσε να παίζει το παιχνίδι «αποσύρω τους υπουργούς, στηρίζω την κυβέρνηση», μέχρι και το με-

σημέρι της Παρασκευής που η «Κ» έπαιρνε το δρόμο για το τυπογραφείο).

Η ουσία βρίσκεται στις λακωνικές ανακοινώσεις του Παπαδήμου και όχι στα σόου των πολιτικών αρχηγών της συγκυβέρνησης και των συνεργατών τους. Κι αυτή η ουσία είχε ήδη κοινοποιηθεί, ώρες πριν λήξει το ψευτο-θρίλερ του Μαξίμου, στην Τρόικα, γι' αυτό και ο Γιούνκερ, ενόσω ακόμα συνεχιζόταν η υποτιθέμενη σκληρή διαπραγμάτευση, ανακοίνωσε ότι αργά το απόγευμα της Πέμπτης συγκοιλείται το Eurogroup, η σύγκληση του οποίου αναβλόταν συνεχώς από τη Δευτέρα.

Θέατρο και ουσία

Δηλαδή, δεν γινόταν καμιά διαπραγμάτευση όλες αυτές τις μέρες; Και βέβαια γινόταν κάποια διαπραγμάτευση, σημασία όμως έχει ποιο ήταν το αντικείμενο αυτής της διαπραγμάτευσης. Λεπτομέρειες αφορούσε. Λεπτομέρειες όχι επί της ουσίας, αλλά ενταγμένες στην εκλογική στρατηγική του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Όπως π.χ. το ζήτημα των επικουρικών συντάξεων, που ήγειρε

◆ Απεγνωσμένη προσπάθεια της ΝΔ και του ίδιου του Σαμαρά να γυρίσουν ανάποδα την πραγματικότητα. Ψάχνουν οπωσδήποτε για... επιτυχίες. Και δεν διστάζουν, πέρα από την παραπλάνηση, να πουν και χοντρά ψέματα. Όπως αυτό που έγραψε η Γραμματεία Πολιτικού Σχεδιασμού της ΝΔ στο προπαγανδιστικό κείμενο με τίτλο «Σημεία Επικαιρότητας – Διαπραγμάτευση για Πρώτη Φορά!», ότι «Η μείωση κατά 22%, αφορά μόνο στον κατώτατο μισθό για τους νεοεισερχόμενους». Πράγμα που είναι ψευδές, βέβαια. Αλλωστε, ο Σαμαράς που έκανε δήλωση μετά από ελάχιστες ώρες, δεν επανέλαβε το ίδιο. Είπε: «Δώσαμε ακόμα τη μάχη, ώστε η μείωση του κατώτατου μισθού να μην επεκταθεί και στους υπόλοιπους μισθούς». Κι αυτό είναι ψέμα, βέβαια, όπως μπορείτε να δείτε στη σελίδα 9, αλλά διαφορετικό ψέμα απ' αυτό της Γραμματείας Πολιτικού Σχεδιασμού. Πες, πες, κάτι θα μείνει. Αυτό είναι το δόγμα της νεοδημοκρατικής προπαγάνδας.

◆ Γιατί ο ΓΑΠ απέφυγε να κάνει δηλώσεις και την Τετάρτη και την Πέμπτη; Γιατί όλα τα περί «μάχης» που έδωσε με τον Σαμαρά για να προστατεύσει τις κύριες συντάξεις διοχετεύθηκαν με τη μέθοδο της διαρροής από συνεργάτες του; Γιατί απλούστατα αποφεύγει να εμφανιστεί στο κάδρο. Αφήνει τον Σαμαρά να παίρνει πάντα του το Μνημόνιο-2 μαζί με τον Βενιζέλο. Ετσι, μπορεί πιο άνετα να προωθήσει τους προσωπικούς του σχεδιασμούς. Παραμονή στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ; Γιατί όχι και αυτό;

◆ Θυμόσατε ασφαλώς πόσο «πονούσαν» οι Πασόκοι κάθε φορά που περνούσαν από τη Βουλή κάποιο πακέτο αντιστασιακών και αντεργατικών μέτρων. Ε, ήρθε η ώρα να «πονέσει» και ο Σαμαράς. Για «ώρες κρίσεως και μεγάλου πόνου» έκανε λόγο τις πρώτες πρωινές ώρες της Πέμπτης. Να του πούμε ότι είναι άλλος ο «πόνος» εκείνου που βλέπει να ψαλιδίζονται οι ελπίδες του να γίνει πρωθυπουργός και άλλος ο πόνος του άνεργου και του εργαζόμενου των 400 ευρώ; Μάλλον δεν έχει νόημα.

◆ Ο Μπένι το δικό του βιολί από τις Βρυξέλλες. Φανατικότερος από τον Γιούνκερ και τον Ρεν στο ζήτημα των «γραπτών εγγυήσεων» από τους αρχηγούς των κομμάτων της συγκυβέρνησης, δήλωσε κάτι που δεν διατύπωσαν έτσι οι Γιούνκερ και Ρεν στη συνέντευξή τους. Είπε ο Βενιζέλος: «Το κυριότερο όμως είναι πως το Eurogroup έλαβε σοβαρά υπόψη του το γεγονός πως δεν έχουν δοθεί ακόμη από τους Αρχηγούς όλων των κομμάτων έγγραφες, ρητές και ανεπιφύλακτες δεσμεύσεις για την υποστήριξη του προγράμματος αυτού». Αυτός είναι ο δικός του πόνος. Πώς θα στραπατσάρε κι άλλο τον Σαμαρά. Από τις αρχές του περασμένου καλοκαιριού δουλεύει πάνω σ' αυτό το πλάνο.

◆ «Ρετάρει» ο Σαμαράς τις τελευταίες μέρες. Τη μια κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ ότι δεν έκανε όσα έπρεπε την προηγούμενη διετία και γι' αυτό έχουμε σήμερα αυτή την κατάληξη. Κατηγορεί, δηλαδή, το ΠΑΣΟΚ ότι δεν εφαρμόσε με συνέπεια το Μνημόνιο-1, το οποίο όμως ο ίδιος είχε καταψηφίσει. Την άλλη αναρωτιέται με θυμό, πώς γίνεται και ο Αβραμόπουλος έκοψε αμέσως τα 400 εκατ. από τις πολεμικές δαπάνες και δεν κάνουν το ίδιο οι υπουργοί του ΠΑΣΟΚ στα δικά τους υπουργεία. Γιατί, όμως, αρνήθηκε να βάλει περισσότερους υπουργούς και μάλιστα σε κομβικά υπουργεία της συγκυβέρνησης; Ελα μου ντε...

ο Σαμαράς, για να 'χει κάτι να δημαγωγεί. Βλέπετε, ο Βενιζέλος του είχε ακυρώσει τη δημαγωγία για τη «σωτηρία» του 13ου και 14ου μισθού, λέγοντας ότι δεν τους «έσωσε» ο Σαμαράς, αλλά ο ίδιος ο Βενιζέλος, μέρες πριν στη διαπραγμάτευση μπουν οι αρχηγοί των κομμάτων της συγκυβέρνησης.

Ποια είναι η ουσία; Ότι οι αρχηγοί των κομμάτων της συγκυβέρνησης εμφανίστηκαν αποφασισμένοι να υπογράψουν τη νέα δανειακή σύμβαση και το νέο Μνημόνιο, αφού αυτά τα συνδέουν με τη «σωτηρία της χώρας» (έτσι βαφτίζουν το συμφέρον του ελληνικού καπιταλισμού). Απέναντί τους δεν είχαν τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί. Ούτε καν τον Γιούνκερ, τη Λαγκάρντ, τον Ρεν, τον Ντράγκι. Είχαν τρεις υπαλλήλους τους (Τόμσεν, Μορς, Μαζούχ) και μ' αυτούς διαπραγματεύονταν. Και για να σώσουν τα προσχήματα, χρησιμοποιούσαν τον Βενιζέλο σαν ταχυδρόμο. Αυτός συζητούσε με την Τρόικα, κατέληγε σε κάποιο πλαίσιο, το πήγαινε στο προεδρικό μέγαρο και μετέφερε στην Τρόικα αντιπροτάσεις. Κάθε προσπάθεια να αναζητήσουν λύσεις σε πολιτικό επίπεδο απέβη άκαρπη. Μέρκελ, Σαρκοζί, Γιούνκερ, Ρεν έκαναν σκληρές δηλώσεις, με τις οποίες καλούσαν τη συγκυβέρνηση να καταλήξει σε συμφωνία με την Τρόικα και αυτή τη συμφωνία να την παρουσιάσει μετά στο Eurogroup και το ΔΝΤ.

Αυτές οι δηλώσεις, όμως, λειτούργησαν αβανταδόρικα για τους ηγέτες της συγκυβέρνησης, καθώς δημιουργούσαν μια εικόνα σκληρού εκβιασμού από τους «κακούς», που έκανε... εθνικά αναπότρεπτη τη συμφωνία τους με την Τρόικα. Ιμπεριαλιστές ηγέτες σαν τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί ξέρουν πως παίζεται το πολιτικό παιχνίδι. Δεν είχαν κανένα πρόβλημα να επωμιστούν το ρόλο του «κακού», προκειμένου να διευκολύνουν τον Σαμαρά και τον Παπανδρέου να πουν το (προσποφασισμένο) «να σε όλα», επικαλούμενοι τον «κίνδυνο χρεοκοπίας της χώρας και εθνικής καταστροφής».

Το ίδιο παιχνίδι παίχτηκε και στο Eurogroup που συγκάλεσε το απόγευμα της Δευτέρας ο Γιούνκερ, μολονότι οι ορθολογιστές Γερμανοί είχαν δημόσια (αν και σε πολύ χαμηλό επίπεδο) εκφράσει την άποψή τους ότι δεν χρειαζόταν να συνέλθει το Eurogroup, αφού δεν υπήρχε περίπτωση να πάρει απόφαση, χωρίς προηγουμένως να έχουν ολοκληρωθεί οι θεσμικές διαδικασίες στην Ελλάδα (ψηφίση από τη Βουλή). Η γριά αλεπού Γιούνκερ, όμως, ενδεχομένως και σε συνεννόηση με το δίδυμο Παπαδήμου-Βενιζέλου, ήθελα να υπάρξει ένα ακόμη σόου των «κακών», για να διευκολυνθούν οι πολιτικοί αρχηγοί της συγκυβέρνησης να συμμαζεύουν τις κοινοβουλευτικές τους ομάδες που θύμιζαν... στάνες με λαγούς. Αφού, λοιπόν, κατέστη σαφές ότι το Eurogroup δεν παίρνει απόφαση έγκρισης του νέο δανειακού προγράμματος, λίγο μετά τα μεσάνυχτα εμφανίστηκαν ο Γιούνκερ με τον Ρεν

σε συνέντευξη Τύπου και είπαν όλα τα «σκληρά» (αναμενόμενες όλες οι ερωτήσεις), χωρίς να χρησιμοποιήσουν επιθετικό ύφος. Η σκυτάλη πέρασε μετά στον Βενιζέλο, που δραματοποίησε τα πράγματα, με το γνωστό εθνικοπατριωτικό του ύφος: «Η χώρα μας, η πατρίδα μας, η κοινωνία μας, πρέπει να σκεφθεί και να κάνει μία οριστική στρατηγική επιλογή: Εάν βλέπουμε τη σωτηρία και το μέλλον της χώρας μέσα στην Ευρωζώνη, μέσα στην Ευρώπη, πρέπει να κάνουμε ό,τι πρέπει να κάνουμε ώστε το πρόγραμμα οπωσδήποτε να εγκριθεί...» και τα παρόμοια που λέει σε τέτοιες περιστάσεις. Ας επανέλθουμε, όμως, στο θέατρο της διαπραγμάτευσης.

Πολλοί μιλούν για το γνωστό πρόβλημα που έχουν οι πολιτικοί όταν διαπραγματεύονται με τεχνοκράτες, οι οποίοι δεν αντιλαμβάνονται ούτε την έννοια της κοινωνικής συνοχής ούτε τον κίνδυνο κοινωνικής έκρηξης (που υποτίθεται ότι αντιλαμβάνονται οι πολιτικοί). Εν προκειμένου, όμως, δεν επρόκειτο γι' αυτό. Και οι τεχνοκράτες του επιπέδου της Τρόικας ξέρουν ν' αντιλαμβάνονται τις πολιτικές ανάγκες. Όταν, όμως, έχεις ένα πολιτικό σύστημα γονατισμένο και αντιλαμβάνεται ότι δεν έχει καμιά αντίρρηση στην «κινεζοποίηση», αλλά διαπραγματεύεται μόνο τους ρυθμούς προώθησής της –και μάλιστα όχι για όλο το διάστημα του προγράμματος, αλλά μόνο για τους επόμενους μήνες που θα είναι προεκλογικοί– τότε δεν αν είσαι ο Τόμσεν, ο Μαζούχ, ο Μορς, δεν έχεις κανένα λόγο να κάνεις πίσω. Γιατί να σκεφτεί ο καθένας από τους τρoικανούς τις προεκλογικές ανάγκες του Σαμαρά ή το γεγονός ότι ο Καρατζαφέρης πέφτει στα γκάζια; Στο κάτω-κάτω, προτιμότερο για όλους θα ήταν να παραμερίσει και ο Σαμαράς (όπως έκανε ο Παπανδρέου) τις προσωπικές του φιλοδοξίες και να δεχτεί την παράταση του βίου της συγκυβέρνησης Παπαδήμου. Υστερα, υπάρχει και ζήτημα απόδοσης... δικαιοσύνης. Να υποστούν και οι υπόλοιποι κάποια πολιτική φθορά, είναι άδικο να την υφίσταται μόνο το ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και οι τρoικανοί υπήρξαν άκαμπτοι. Επειδή ήξεραν ότι όλα τα κόμματα της συγκυβέρνησης συμφωνούν στην «κινεζοποίηση» και προσπαθούν να διαπραγματευθούν το χρονοδιάγραμμα, για προεκλογικούς και μόνο λόγους.

Γι' αυτό και εμείς υποστηρίζουμε ότι η διαπραγμάτευση αφορούσε ελάχιστα δευτερεύοντα θέματα, ενώ το 99% των όσων ζήτημα τις τελευταίες μέρες ήταν θέατρο. Ακόμα και σχολιαστές του αστικού Τύπου το σημείωσαν. Ο δε Βενιζέλος φρόντισε να δημοσιοποιήσει τον καυγά που είχε με τον Σαμαρά στο Μαξίμου, όταν τον κατηγορήσε ότι κάνει τσαλιμάκια και πινάζει στον αέρα τη διαπραγμάτευση.

Μ' αυτό το θέατρο τα αστικά κόμματα της συγκυβέρνησης προσπάθησαν να διαχειριστούν την εργα-

Ο φόβος των αστών μπροστά στην κοινωνική έκρηξη

Όλα καλά τα βρήκε η ομάδα των τεχνοκρατών από τη Διεθνή Τράπεζα, την Κομισιόν και το ΔΝΤ, που επισκέφτηκε τη Ρουμανία από τις 24 Γενάρη μέχρι τις 6 Φλεβάρη, σχετικά με την εφαρμογή του οικονομικού προγράμματος που έχει επιβληθεί στη χώρα. Σύμφωνα με το δελτίο Τύπου του ΔΝΤ (No. 12/37 της Δευτέρας 6 Φλεβάρη), όλα τα ποσοτικά κριτήρια που είχαν τεθεί από το ΔΝΤ εκπληρώθηκαν μέχρι τα μέσα Δεκεμβρίου και «οι Αρχές έχουν κάνει καλή πρόοδο στην εφαρμογή των πολιτικών του προγράμματος σε ένα πολύ δύσκολο εξωτερικό περιβάλλον»!

Τότε γιατί παραιτήθηκε ο πρωθυπουργός της «κεντροδεξιάς» κυβέρνησης, Εμίλ Μπλοκ, και μάλιστα την ίδια μέρα που το ΔΝΤ εξέδωσε την παραπάνω ανακοίνωση; Γιατί δεν μπόρεσε ν' αντέξει τις συνεχείς διαδηλώσεις που ξεκίνησαν σαν αντίδραση στην πλήρη ιδιωτικοποίηση της Υγείας και επεκτάθηκαν ενάντια σ' όλο το πακέτο των αντιλαϊκών μέτρων που εδώ και τρία περίπου χρόνια ταλαιωίζουν το ρουμάνικο λαό (με μειώσεις μισθών κατά 25% στο Δημόσιο και αύξηση του ΦΠΑ κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες, από 19% σε 24%).

Οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν στα μέσα του Γενάρη, όταν η κυβέρνηση κατέθεσε νομοσχέδιο με το οποίο παρέδιδε την Υγεία βορά στα κοράκια των εμπόρων της, ιδιωτικοποιώντας τα πάντα και μετατρέποντας τα νοσοκομεία σε εταιρίες. Δεν έφτανε που το 2010 η Ρουμανία κατατάσσεται στην τελευταία θέση της λίστας των 33 χωρών της ΕΕ όσον αφορά στις παροχές Υγείας, δεν φτάνει που το ρουμάνικο κράτος ξοδεύει τα λιγότερα λεφτά για ιατρική περίθαλψη ως ποσοστό του ΑΕΠ μέσα στην ΕΕ, με τους γιατρούς να ζουν με μισθούς πείνας (μόλις 300 ευρώ είναι ο μισθός ενός νεοπροσλαμβανόμενου γιατρού), η κυβέρνηση ήθελε ν' απαλλαγεί κι από αυτό το ψήγμα του κατ' ευφημισμόν «κοινωνικού κράτους». Αυτό είχε συμφωνήσει με το ΔΝΤ, το οποίο σε έκθεσή του (5/12/11) υποστήριζε ότι μέσα στο 2012-13 οι Αρχές σχεδιάζουν ριζική αναδιάρθρωση του συστήματος Υγείας με τη αναβαθμισμένη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα! Ούτε δύο μέρες μετά την κατάθεση του νομοσχεδίου, η κυβέρνηση αναγκάστηκε να το πάρει πίσω (είχε παραιτηθεί και ο υφυπουργός Υγείας), αλλά οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν, παίρνοντας βίαιο χαρακτήρα από τις πρώτες κιόλας μέρες στην πρωτεύουσα Βουκουρέστι και σε 40 άλλες πόλεις της χώρας, με αποτέλεσμα 70 τραυματίες (μεταξύ των οποίων και μπάτσοι). Από τη λαϊκή οργή δεν γλίτωσαν οι τράπεζες, στάσεις λεωφορείων και καταστήματα που λεηλατήθηκαν, σύμφωνα με τον δήμαρχο του Βουκουρεστίου.

Οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν μέχρι τα τέλη του Γενάρη και σταμάτησαν μόνο εξαιτίας της μεγάλης κακοκαιρίας που έπληξε τη χώρα. Εντωμεταξύ, οι δημοσκοπήσεις έδειχναν κατακόρυφη πτώση του «Φιλελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος» του Μπλοκ (από 21%, που ήταν τον περασμένο μήνα, στο 16% περίπου) και ο Μπλοκ, ο οποίος κέρδισε δέκα φορές την ψήφο εμπιστοσύνης του κοινοβουλίου τα τελευταία δύο χρόνια, αναγκάστηκε να παραιτηθεί για να γλιτώσει τα χειρότερα. Ο πρόεδρος της Ρουμανίας, Τραγιάν Μπασέσκου, διόρισε μεταβατικό πρωθυπουργό τον ΚΥΠατζή, Μιχάι Ραζβάν Ουγκουρεάνου, επιλογή που πρέπει να επικυρωθεί και από τη Βουλή. Ο πρώην επικεφαλής της υπηρεσίας κατασκοπίας της χώρας, αν ο διορισμός του εγκριθεί από το κοινοβούλιο, θα παραμείνει στον πρωθυπουργικό θώκο μέχρι τις εκλογές του ερχόμενου Νοέμβρη, που πολύ πιθανόν να γίνουν πιο σύντομα, γιατί η τρόικα πιέζει για τη συνέχιση των αντιλαϊκών μέτρων και το πολιτικό σύστημα θα πρέπει να «αναβαπτιστεί» στην εκλογική κολυμπήθρα του Σιλωάμ.

■ Συρία

Αντεπίθεση Ασαντ μετά το βέτο

Ενισχυμένος από το ρώσικο και κινέζικο βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας το περασμένο Σάββατο, ο Ασαντ σφυροκόπησε ανελέητα την πόλη Χομς και περιοχές της επαρχίας Ντεράα που αποτελούν το προπύργιο των αντικαθεστωτικών σκοτώνοντας εκατοντάδες αμάχους μεταξύ των οποίων και μικρά παιδιά. Οι σκληρές μάχες μεταξύ του Ελεύθερου Συριακού Στρατού (στον οποίο έχουν καταφύγει πολλοί λιποτάκτες) και του κυβερνητικού στρατού εξακολουθούν να μαίνονται, έχοντας βυθίσει ήδη τη Συρία σ' έναν αιματηρό εμφύλιο πόλεμο με άγνωστη ημερομηνία λήξης. Εναν εμφύλιο από τον οποίο σίγουρα δεν θα βγει αλώβητο το καθεστώς Ασαντ, αλλά ευελπιστεί να έχει τις μικρότερες δυνατές απώλειες και ο ίδιος ο Ασαντ ν' αποφύγει την τύχη των ομολόγων του σε Αίγυπτο, Τυνησία και Λιβύη.

Γι' αυτό και το καθεστώς σκλήρυνε τη στάση του και αποφάσισε να εντείνει τις επιθέσεις του, εισβάλλοντας με ταנקς στις πόλεις Χομς και Ζαμπαντάνι (βρίσκεται κοντά στα σύνορα με το Λίβανο και είναι η πρώτη πόλη που έπεσε στα χέρια του Ελεύθερου Συριακού Στρατού), την ίδια στιγμή που ο Ασαντ διαβεβαίωνε τον ρώσο υπουργό Εξωτερικών, που επισκέφτηκε τη Δαμασκό, ότι είναι έτοιμος για διάλογο με όλες τις πολιτικές δυνάμεις στη χώρα και ότι πολύ σύντομα σκο-

πεί να εξαγγείλει την ημερομηνία του δημοψηφίσματος για το νέο Σύνταγμα.

Από τη μεριά της η Δύση και τα αμερικανόδουλα αραβικά καθεστώτα εντείνουν τις πιέσεις στο καθεστώς. Μετά τις ΗΠΑ, που τη Δευτέρα έκλεισαν την πρεσβεία τους στη Δαμασκό, η Βρετανία, η Γαλλία, η Ιταλία και η Ισπανία ανακάλεσαν τους πρεσβευτές τους για διαβουλεύσεις, ενώ τα κράτη που συμμετέχουν στο Συμβούλιο Συνεργασίας των Κρατών του Κόλπου (αποτελείται από τα αμερικανόδουλα καθεστώτα των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων, του Μπαχρέιν, της Σαουδικής Αραβίας, του Ομάν, του Κατάρ και του Κουβέιτ) απέλασαν τους σύριους πρεσβευτές με το αιτιολογικό ότι είναι πλέον άχρηστοι αφού το συριακό καθεστώς έχει απορρίψει όλες τις προτάσεις για την επίλυση της κρίσης.

Ομως, αυτές οι πιέσεις δεν δημιουργούν και τόσο μεγάλο πρόβλημα στο καθεστώς,

όσο δεν βρίσκεται αντιμέτωπο με μια στρατιωτική επίθεση που τόσο επίμονα ζητούν μεριδες της συριακής αντιπολίτευσης, όπως το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο (έχει συσταθεί από εξόριστους στη Δύση αντικαθεστωτικούς, με αμφισβητούμενη επιρροή στο εσωτερικό της χώρας), σε αντίθεση με τις Τοπικές Επιτροπές Συντονισμού που επιδιώκουν μια ειρηνική πτώση του καθεστώτος. Ανεξάρτητα, όμως, απ' αυτές τις πιέσεις και τις αμερικανικές απειλές διά στόματος της αμερικανίδας πρέσβειρας στον ΟΗΕ, Σούζαν Ράις, για τις μετρημένες μέρες που περνά ο Ασαντ, κανένας δεν τολμά να μιλήσει ανοιχτά για στρατιωτική επέμβαση. Κι αυτό γιατί κανένας δε μπορεί να εγγυηθεί ότι μία στρατιωτική επέμβαση θα μπορέσει να έχει τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Το χάος που έχει επικρατήσει τόσο στη Λιβύη όσο και στο Ιράκ λειτουργούν αποτρεπτικά για μια ακόμα επέμβαση στη Μέση Ανατολή.

Αποτρεπτικά για μια στρατιωτική επέμβαση λειτουργεί και το γεγονός ότι ο Ασαντ διαθέτει ακόμα κοινωνικά ερείσματα στη χώρα, πράγμα που αποτυπώθηκε ακόμα και σε δημοσκόπηση που διεξήγαγε το φόρουμ «Doha Debates». Ο οργανισμός αυτός (ιδρύθηκε το 2004) κάθε άλλο φιλικά προκείμενος στο καθεστώς Ασαντ μπορεί να θεωρηθεί, καθώς διευθύνεται από πρώην δημοσιογράφο του BBC και χρηματοδοτείται από το Ίδρυμα για την Εκπαίδευση, Επιστήμη και Κοινωνική Ανάπτυξη του Κατάρ (το οποίο με τη σειρά του είναι υπό τη διοίκηση της δεύτερης από τις τρεις γυναίκες του εμίρη του Κατάρ). Σύμφωνα με την τελευταία δημοσκόπηση του οργανισμού αυτού, που δημοσιεύτηκε στις αρχές του χρόνου, ενώ η πλειοψηφία των Αράβων στις χώρες της περιοχής εμφανίζεται υπέρ της παραίτησης του Ασαντ, δεν συμβαίνει το ίδιο και με τους Σύριους, των οποίων το 55% τάσσεται κατά μιας ενδεχόμενης παραίτησης φοβούμενο για το μέλλον της χώρας! Γι' αυτό και οι Σιωνιστές δε σηκώνουν θόρυβο ενάντια στον Ασαντ, αλλά ακολουθούν την τακτική του πάλαι ποτέ πρωθυπουργού τους (και εγκληματία πολέμου) Αριέλ Σαρόν, ο οποίος δήλωνε ότι προτιμούσε έναν Ασαντ να παλεύει για τη νομιμοποίησή του, παρά το χάος που θα προέκυπτε από ενδεχόμενη πτώση του.

■ Μετά την τραγωδία στο Πορτ Σάιντ

Στο στόχαστρο η στρατιωτική χούντα

Νέο γύρο βίαιων διαδηλώσεων στο Κάιρο και σε άλλες πόλεις της Αιγύπτου έχει πυροδοτήσει ο θάνατος των 74 οπαδών των ομάδων Al Ahly του Καΐρου και Al Masry του Πορτ Σάιντ στο τέλος του ποδοσφαιρικού αγώνα της 1ης Φεβρουαρίου. Οπαδοί της Al Masry, η οποία σημειωτέον είχε κερδίσει τον αγώνα, όρμησαν στο γήπεδο και επιτέθηκαν σε παίκτες και οπαδούς της Al Ahly. Κάποιοι από τους νεκρούς μαχαίρωθηκαν ή χτυπήθηκαν μέχρι θανάτου και άλλοι ποδοπατήθηκαν μέσα στον πανικό να φύγουν από μια πόλη που ήταν κλειστή. Προφανώς, αυτοί που προκάλεσαν το μακελειό δεν υποβλήθηκαν σε έλεγχο από την αστυνομία κατά την εισόδου τους στο γήπεδο, κατά παράβαση της πάγιας διαδικασίας στους ποδοσφαιρικούς αγώνες στην Αίγυπτο, επιτρέποντάς τους να βάλουν μαχαίρια και λουστούς μέσα στο γήπεδο. Κι όταν ξέσπασαν τα βίαια επεισόδια, η αστυνομία δεν έκανε τίποτα για να τα σταματήσει.

Γι' αυτό και πολλοί κατηγορούν τις Δυνάμεις της Κεντρικής Ασφάλειας ότι σχεδίασαν και οργάνωσαν τα επεισόδια για να εκδικηθούν τους οπαδούς της Al Ahly, γνωστούς

ως Ούλτρας, επειδή είχαν παίξει σημαντικό ρόλο στην εξέγερση που ανέτρεψε το Χόσι Μουμπάρακ. Κατηγορούν επίσης τη στρατιωτική χούντα που κυβερνά τη χώρα ως συνυπεύθυνη, όχι μόνο γιατί απέτυχε να τα αποτρέψει, αλλά γιατί τα χρησιμοποιεί για να δικαιολογήσει τη διατήρηση των εξουσιών της. «Αυτά που συνέβηκαν -δήλωσε ο εκπρόσωπος του Κινήματος 6 Απριλίου- δεν έχουν καμιά άλλη εξήγηση εκτός από το ότι είναι τμήμα ενός σχεδίου από το Στρατιωτικό Συμβούλιο και το Υπουργείο Εσωτερικών για να σπρώξουν τη χώρα στο χάος και να μας αναγκάσουν να αποδεχτούμε τη στρατιωτική εξουσία». Δεν είναι τυχαίο ότι μια μέρα μετά το μακελειό, ο υπουργός Εσωτερικών υποστήριξε στη βουλή τη σημασία της διατήρησης της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, την άρση της οποίας αποφάσισε το Στρατιωτικό Συμβούλιο λίγες μέρες πριν από την πρώτη επέτειο της εξέγερσης για να εκτονώσει την οργή των διαδηλωτών.

Οι Ούλτρας της Al Ahly είναι πασίγνωστοι για το σημαντικό ρόλο που έπαιξαν μαζί με τους οπαδούς μιας άλλης αντίπαλης ομάδας του Καΐρου, της Ζαμαλέκ, στην υπεράσπιση

των διαδηλωτών κατά τη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης από τις φονικές επιθέσεις των δυνάμεων καταστολής και των φονιάδων με πολιτικά, χάρη στην μακρόχρονη εμπειρία τους σε συγκρούσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις. Πρωταγωνιστικό ρόλο έπαιξαν ιδιαίτερα στην αποκαλούμενη «μάχη της καμήλας», στις 2 Φλεβάρη του 2011, όταν ομάδες πληρωμένων τραμπούκων και ασφαλιτών όρμησαν πάνω σε καμήλες με σπαθιά, μαχαίρια και λουστούς για να τσακίσουν τους εξεγερμένους στην πλατεία Ταχρίρ, οι οποίοι τελικά, ύστερα από πολυώρες αιματηρές συγκρούσεις, κατάφεραν να τους διώξουν.

Η εχθρότητα και η αντιπαλότητα των Ούλτρας, ιδιαίτερα της Al Ahly, απέναντι στο καθεστώς και ειδικά απέναντι στην αστυνομία είναι πολύ παλιές και έχουν τη ρίζα τους στη βαρβαρότητα με την οποία η αστυνομία τους αντιμετωπίζει στα γήπεδα, αλλά και στην ίδια την ιστορία του κλαμπ, το οποίο ιδρύθηκε το 1907 για να βοηθήσει στην εθνική αντίσταση ενάντια στη βρετανική αποικιοκρατία. Πιστός στην παράδοση της ομάδας, ο αστέρας της Al Ahly Μοχάμεντ Αμπου-
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Λύση ανάγκης με αβέβαιο μέλλον

Η νέα κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», που συμφωνήθηκε την περασμένη Κυριακή στη Ντόχα του Κατάρ με ταξί του προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπάς, και του ηγέτη της Χαμάς, Χάλεντ Μισάλ, δεν έγινε δεκτή με πανηγυρισμούς ούτε στη Δυτική Οχθη ούτε στη Λωρίδα της Γάζας. Πουθενά δεν κυκλοφόρησαν εικόνες με χαρούμενους διαδηλωτές να ανεμίζουν παλαιστινιακές σημαίες, ούτε βίντεο με αυτοκίνητα να κορνάρουν χαρούμενα στους δρόμους των παλαιστινιακών πόλεων.

Η αλήθεια είναι ότι η κυβέρνηση αυτή δεν είναι παρά μια λύση ανάγκης, εννιά μήνες μετά τη συμφωνία «εθνικής συμφιλίωσης», που επιτεύχθηκε τον περσινό Απρίλη στο Κάιρο ως απάντηση στις μαζικές διαδηλώσεις υπέρ της άρσης του διαχασμού μεταξύ των δύο μεγαλύτερων πολιτικών παρατάξεων της Παλαιστίνης, της Χαμάς και της Φατάχ, που έκαναν αίσθηση τον περσινό Μάρτη. Μετά από μήνες παλινωδιών και το διαφαινόμενο αδιέξοδο, λόγω της επιμονής του Αμπάς να διορίσει για πρωθυπουργό της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» τον συγγενή τεχνοκράτη (και πρώην στέλεχος του ΔΝΤ) Σαλάμ Φαγιάντ, δηλαδή τον πρωθυπουργό που ήδη είχε διορίσει στη Δυτική Οχθη ο Αμπάς, επιτεύχθηκε συμφωνία να σχηματιστεί κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» με πρωθυπουργό τον ίδιο τον Αμπάς.

Η συμφωνία υπογράφηκε στη Ντόχα με τη διαμεσολάβηση του ίδιου του εμίρη του Κατάρ. Σύμφωνα με αυτή, θα επιταχυνθούν τα βήματα αναδόμησης της Οργάνωσης για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (ΟΑΠ), μέσω της αναμόρφωσης του Παλαιστινιακού

Εθνικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των προεδρικών και βουλευτικών εκλογών, θα σχηματιστεί μεταβατική κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» για την προετοιμασία των επερχόμενων προεδρικών και βουλευτικών εκλογών, θα συνεχιστεί η εργασία των διάφορων επιτροπών συμφιλίωσης, για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων και γενικά την εφαρμογή όσων είχαν συμφωνηθεί στο Κάιρο πριν από εννιά μήνες.

Θα πρέπει να σημειωθεί, ότι δεν είναι τυχαίο που η συμφωνία της Ντόχα επιτεύχθηκε μετά την κατάρρευση των «ειρηνευτικών» συνομιλιών μεταξύ ΠΑ και Ισραήλ στην Ιορδανία, μετά την άκαμπτη στάση των Σιωνιστών στο ζήτημα των εποικισμών. Ήταν αυτή η κατάρρευση που έκανε τον Αμπάς να υποχωρήσει στο ζήτημα του πρωθυπουργού της νέας κυβέρνησης, χωρίς όμως στην ουσία να κάνει πίσω στα υπόλοιπα ζητήματα-αγκάθια στις σχέσεις των δύο παρατάξεων. Αναφερόμαστε, φυσικά, στις απαιτήσεις του Κουαρτέτου (ΗΠΑ, ΕΕ, Ρωσία, ΟΗΕ) για αποκήρυξη της βίας, αναγνώριση του Ισραήλ και δέσμευση στις προηγούμενες συμφωνίες που έχει ήδη υπογράψει η Πα-

λαιστινιακή Αρχή.

Τις απαιτήσεις αυτές επανέλαβε ο εκπρόσωπος Τύπου της επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας Κάθριν Αστον, που δήλωσε ότι η ΕΕ είναι έτοιμη να συνεχίσει τη συνεργασία και τη στήριξη της στην Παλαιστινιακή Αρχή, αν η νέα παλαιστινιακή κυβέρνηση δηλώσει ότι δεσμεύεται στη μη βία, αναγνωρίζει το Ισραήλ και υποστηρίζει μια διαπραγματευτική λύση για τη μεσανατολική σύγκρουση. Σ' αυτό το πλαίσιο, ο ίδιος ο Αμπάς διαβεβαίωσε τον ειδικό απεσταλμένο των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή, Ντέιβιντ Χέιλ, ότι η παλαιστινιακή συμφιλίωση δε θα επηρεάσει την «ειρηνευτική διαδικασία» που αποτελεί στρατηγική επιλογή και επιβεβαίωσε τη δέσμευση της ΟΑΠ στις προηγούμενες συμφωνίες που έχουν συναφθεί.

Αν και ο εκπρόσωπος της Χαμάς διέψευσε κατηγορηματικά την περασμένη Τρίτη ότι υπήρξαν διαφωνίες στο εσωτερικό της Χαμάς σχετικά με την αναγκαιότητα της συμφωνίας αυτής, μια μέρα μετά δημοσιεύθηκε ανακοίνωση της κοινοβουλευτικής ομάδας της Χαμάς στο παλαιστινιακό δί-

κτυο Maan, που καλούσε τα δύο μέρη που υπέγραψαν τη συμφωνία να μην παραβιάσουν τον παλαιστινιακό νόμο, εγείροντας ζήτημα ασυμβίβαστου για την τοποθέτηση του ίδιου ατόμου στον προεδρικό και τον πρωθυπουργικό θώκο. Το ίδιο δημοσίευμα αναφέρει ότι οι πιο σημαίνοντες ηγέτες της Χαμάς στη Γάζα (Ισραήλ Χαμνίγια και Μαχμούντ Ζαχάρ) δεν παρευρέθησαν στην τελετή υπογραφής της συμφωνίας που έγινε στο Κατάρ.

Την ίδια στιγμή, το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης αναφέρει ότι, παρά τη συμφωνία της Ντόχα, η Παλαιστινιακή Αρχή εξακολουθεί να συλλομβάνει πολιτικούς υποστηρικτές και μέλη της Χαμάς στη Δυτική Οχθη. ΟΛ' αυτά κάνουν ιδιαίτερα εύθραυστη αυτή τη συμφωνία που δεν σηματοδοτεί τίποτα περισσότερο από ένα συμβιβασμό και όχι μια πραγματική σύγκλιση απόψεων και πρακτικών των δύο πλευρών. Από δω και πέρα, η κάθε πλευρά θα προσπαθήσει να μη χρεωθεί την αποτυχία της «συμφιλίωσης», που πρέπει να θεωρείται σχεδόν δεδομένη, μιας και η ΠΑ και ο Αμπάς δεν φαίνονται διατεθειμένοι να εγκαταλείψουν την πολιτική ουράς στους Αμερικάνους και την ΕΕ, που αποτελεί και την κύρια πηγή χρηματοδότησής τους.

Όσο για τους Σιωνιστές, εξακολουθούν να κρατούν την ίδια άκαμπτη στάση, ζητώντας από τον Αμπάς να επιλέξει ειρήνη μαζί τους ή με τη Χαμάς, αλλά όχι και τα δύο ταυτόχρονα. Η νέα παλαιστινιακή κυβέρνηση δε θ' αποτελέσει τίποτα το καινούργιο επομένως, ούτε θα προσθέσει τίποτα στην ενδυνάμωση της παλαιστινιακής αντίστασης. Ο Αμπάς θα επιχειρήσει –όπως πάντα– να της βάλει τρικλο-

ποδιά για να πέσει στη φάκα των «ειρηνευτικών» παζαρεμάτων με τους Αμερικάνους και τους Σιωνιστές, τα οποία ουδέποτε συνέβαλαν στην εθνική απελευθέρωση του παλαιστι-

νιακού λαού. Είτε αρέσει είτε όχι, η ένοπλη αντίσταση εξακολουθεί ν' αποτελεί τη μόνη εγγύηση για μια τέτοια απελευθέρωση στο μέλλον.

■ Αντνάν Καντέρ

57 μέρες απεργία πείνας

Ο Αντνάν Καντέρ, στέλεχος της παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ στη Δυτική Οχθη και κρατούμενος στις φυλακές-κολαστήρια του Ισραήλ, διανύει σήμερα την 57η μέρα απεργία πείνας, διατρέχοντας πλέον πολύ σοβαρό κίνδυνο ζωής. Ο Καντέρ ξεκίνησε την απεργία πείνας την επομένη της σύλληψής του από ισραηλινούς στρατιώτες στη Δυτική Οχθη, στις 17 του περασμένου Δεκεμβρίου, διαμαρτυρούμενος για την παράνομη φυλάκισή του με το καθεστώς «διοικητικής κράτησης», χωρίς να του έχουν απαγγελθεί κατηγορίες, ενώ του έχει απαγορευτεί η επαφή με συγγενείς του. Απαιτεί την άμεση απελευθέρωσή του.

Το καθεστώς «διοικητικής κράτησης» με το οποίο έχει φυλακιστεί ο Καντέρ επιτρέπει στους σιωνιστές να συλλομβάνουν και να κρατούν για απεριόριστο χρονικό διάστημα ανθρώπους, με πρόσχημα την προστασία της εθνικής ασφάλειας του Ισραήλ, χωρίς να τους απαγγέλλουν κατηγορίες, αφαιρώντας τους ουσιαστικά την δυνατότητα να υπερασπιστούν νομικά τον εαυτό τους. Μέχρι το τέλος του 2011, 307 Παλαιστίνιοι παρέμεναν διοικητικοί κρατούμενοι. Απ' αυτούς οι 21 είναι εκλεγμένα μέλη του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου.

Με συνεχείς μεταγωγές σε διάφορα κέντρα κράτησης και νοσοκομεία, οι σιωνιστές προσπαθούν να σπάσουν το ρηθικό του Καντέρ, δυσκολεύοντας την επαφή του με το δικηγόρο του και στην ουσία απαγορεύοντας την επαφή με τους συγγενείς του. Από τις 30 Δεκεμβρίου νοσηλεύεται φρουρούμενος και σιδηροδέσιμος σε νοσοκομείο, ενώ όταν δήλωσε πριν λίγες μέρες ότι ξεκινάει και απεργία δίψας, οι ισραηλινές αρχές τον απειλήσαν ότι θα του χορηγήσουν υγρά με τη βία, αναγκάζοντας τον να υποχωρήσει προσωρινά.

Η απεργία πείνας έχει προκαλέσει κίνημα αλληλεγγύης στο πρόσφατο του με διαδηλώσεις υποστήριξης του σε Γάζα και Δυτική Οχθη, ενώ την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου, στην ισραηλινή φυλακή Οφέρ, έξι φυλακισμένοι της Τζιχάντ και τέσσερις του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης ξεκίνησαν απεργία πείνας σε ένδειξη αλληλεγγύης στον Καντέρ.

Η επιμονή του αγωνιστή Αντνάν Καντέρ ανάγκασε τη Διεθνή Αμνηστία ν' απαιτήσει από το Ισραήλ να σταματήσει την παράνομη κράτησή του και είτε να τον δικάσει με «δίκαιο» τρόπο είτε να τον αφήσει ελεύθερο. Να σημειωθεί ότι το 99,74% των Παλαιστίνιων που δικάζονται από το ρατσιστικό κράτος του Ισραήλ καταδικάζονται, γεγονός που καταδεικνύει πώς αντιλαμβάνονται την έννοια της δικαιοσύνης οι σιωνιστές.

■ Λιβύη

Τρόμος και ανασφάλεια για τους μαύρους

Αφού τους έδιωξαν από τα σπίτια τους, βίασαν τις γυναίκες, απήγαγαν, φυλάκισαν ή εκτέλεσαν επιτόπου τους άντρες, τώρα επιτίθενται στα στρατόπεδα προσφύγων όπου διαμένουν οι εναπομείναντες, δολοφονώντας τους εκδίκητικά, με μοναδικό κριτήριο το χρώμα του δέρματος και την καταγωγή τους. Ο λόγος για τους πρώην κατοίκους της πόλης-φάντασμα Ταουάργκα, κοντά στη Μισράτα, που θρήνησαν ακόμα πέντε νεκρούς από την επίθεση ένοπλων αντικανταφικών κατασπιλάδων σε στρατόπεδο προσφύγων σε προάστιο της Τρίπολης, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους προέρχονται από χώρες της υποσαχάριας Αφρικής.

Οι ένοπλες συμμορίες των αντικανταφικών έχουν επιβάλει την εξουσία τους στη Λιβύη, απάγοντας και εκτελώντας με μα-

φίζικο τρόπο ανθρώπους, λεηλατώντας και καταστρέφοντας ολόκληρες πόλεις όπως η Ταουάργκα. Η Διεθνής Αμνηστία και οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα έχουν αναφέρει ευρεία χρήση βασανιστηρίων και άλλες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα στρατόπεδα προσφύγων και κέντρα κράτησης του νέου καθεστώτος, τα οποία στην πλειοψηφία τους δεν διοικούνται από την κυβέρνηση αλλά από τις διάφορες ένοπλες μιλίσιες και τα τοπικά στρατιωτικά συμβούλια.

Η δύναμή τους έχει αυξηθεί σε τέτοιο βαθμό που μπορούν να χτυπούν στελέχη της επίσημης κυβέρνησης του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου, τα οποία θεωρούν ότι αποτελούν κίνδυνο για την «επανάσταση» λόγω του παρελθόντος τους κατά τη διάρκεια του καθεστώτος Καντάφι.

Τελευταίο θύμα τους πρώην διπλωμάτης του Καντάφι και νυν στέλεχος στο υπουργείο Εξωτερικών του ΕΜΣ στην Τρίπολη, ο οποίος απήχθη και βασανίστηκε μέχρι θανάτου από ένοπλους αντικανταφικούς της πόλης Ζιντάν, όπου και βρέθηκε το πτώμα του μια μέρα μετά την απαγωγή του.

Ο τρόμος και η ανασφάλεια βασιλεύουν στους κατοίκους της Λιβύης και ειδικά ανάμεσα στους μετανάστες από χώρες της υποσαχάριας Αφρικής, οι οποίοι βιώνουν ένα διαρκές πογκρόμ από τότε που οι αντικανταφικοί πήραν την εξουσία. Ο ρατσισμός καλά κρατεί στην «απελευθερωμένη» Λιβύη και μαζί με την απόλυτη εξαθλίωση που βασιλεύει σε ένα μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού γυρίζει τη χώρα πολλά χρόνια πίσω.

Η δική μας λύση

Όταν ψηφίστηκε το πρώτο Μνημόνιο, όλοι μιλούσαν για το χρέος. Αυτή εδώ η εφημερίδα και η συλλογικότητα που την εκδίδει ήταν οι μόνοι που έβαλαν μια άλλη, τη σοβαρότερη διάσταση. Γράψαμε αμέσως, ότι το Μνημόνιο αποτελεί την εργαλειοποίηση του χρέους με διπλή αποστολή: πρώτο, να εξασφαλίσει την αποπληρωμή των τοκογλύφων του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου και, δεύτερο, να προωθήσει την «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης, προκειμένου να δημιουργηθούν όροι ύψιστης εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης.

Είναι πολλοί αυτοί που βαθμιαία υιοθέτησαν τον όρο «κινεζοποίηση». Ποτέ, όμως, δεν μπήκαν στην ουσία του. Εμειναν σ' ένα γενικό καταγγελτικό βερμπαλισμό που τις περισσότερες φορές υπηρετεί εκλογικές σκοπιμότητες.

Με τα προεόρτια του δεύτερου Μνημόνιου (προεόρτια, γιατί τα μέτρα που ανακοινώθηκαν δεν είναι τα τελευταία) έγινε σαφές πως η «κινεζοποίηση» δεν είναι μια ηχηρή καταγγελτική λεξούλα, αλλά ένας όρος που αποδίδει τη στρατηγική του κεφάλαιου για την απόκομιση απόλυτης υπεραξίας μέσω της εξαθλίωσης του προλεταριάτου.

Οι μάσκες έπεσαν. Πλέον δεν μιλούν τόσο για τη δημοσιονομική πολιτική, που έχει σχέση με τη διαχείριση του κρατικού χρέους, όσο για την «ανταγωνιστικότητα», δηλαδή για τη δημιουργία μιας οικονομίας κινέζικου τύπου ως προς τις εργασιακές σχέσεις, τους μισθούς και τα μεροκάματα, με το διευθυντικό δικαίωμα των καπιταλιστών να επιστρέφει σε εποχές 19ου αιώνα.

Είναι φανερό πλέον, ότι η εργατική τάξη δεν μπορεί ν' αναζητήσει λύσεις μέσα στον καπιταλισμό. Δεν χωράνε λύσεις μέσα σ' αυτό το σύστημα, που χρησιμοποιεί την Ελλάδα σαν ένα μεγάλο πειραματόζωο, προκειμένου ν' απλώσει το μοντέλο της «κινεζοποίησης» όσο πιο πλατιά μπορεί. Δεν υπάρχει μέλλον μέσα σ' αυτό το σύστημα. Το μόνο μέλλον είναι η μιζέρια, η εξαθλίωση, η κατάθλιψη.

Αυτή την προοπτική είναι που πρέπει ν' αντιπαλέψουμε. Να μείνουμε ταξικά ζωντανοί και να χαράξουμε το δρόμο της κοινωνικής απελευθέρωσης, το δρόμο της ανατροπής του καπιταλισμού και της οικοδόμησης μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Για να μείνουμε, όμως, ταξικά ζωντανοί, πρέπει να είμαστε πολιτικά ζωντανοί. Να πάψουμε να τρέχουμε πίσω από το αστικό πολιτικό σύστημα και τις συνδικαλιστικές-εργατοπατερικές παραφυάδες του, που είτε στηρίζουν την «κινεζοποίηση» είτε την καταγγέλλουν στα λόγια και την ίδια ώρα στηρίζουν με όλη τη δύναμή τους τον καπιταλισμό.

Πρέπει να οικοδομήσουμε μια εργατική πολιτική συλλογικότητα απαλλαγμένη από κάθε αστική επιρροή, εξοπλισμένη μ' ένα επιστημονικό πρόγραμμα οικοδόμησης της κομμουνιστικής κοινωνίας, με επαναστατική στρατηγική και τακτική, που θ' αποτελεί μπουσουλα για τους αγώνες του σήμερα και του αύριο.

■ Παιχνιδάκια

Ο Περιισός πίεζε για απεργία στις 9 Φεβράρη. Και έβαζε ό,τι σωματείο ελέγχει να παίρνει απόφαση. Πρωτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο. Όταν είδε ότι η εργατοπατερία ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ δεν τσιμπούσε, μετέτρεψε την απεργία σε απογευματινά συλλαλητήρια σε όλες τις πρωτεύουσες νομών. Και τι θα γινόταν με τις αποφάσεις για απεργία; Στα μουλωχτά δεν θα υλοποιούνταν. Εσπευσαν, όμως, οι εργατοπατέρες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και αποφάσισαν... fast track 24ωρη απεργία. Αποφάσισαν τη Δευτέρα το πρωί απεργία για την Τρίτη (σε 24 ώρες, δηλαδή). Για να βγουν από την υποχρέωση, αλλά και να στείλουν ένα μήνυμα στον Περιισό, ότι αποφάσεις για απεργία μόνο αυτοί μπορούν να πάρουν. Και τι έκανε ο Περιισός; Ερίξε το σύνθημα «Όλοι στις απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ». Οχι στην απεργιά-ξεφτίλα που υποτίθεται ότι αποφάσισαν οι ελεγχόμενες από το ΠΑΜΕ οργανώσεις, αλλά στην ακόμα πιο ξεφτιλισμένη απεργία των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ.

■ Φαντασιώσεις:

Υπάρχουν, όμως, και εκείνοι –πέραν του Περιισού– που μοίραζαν προκηρύξεις στην «απεργιακή» συγκέντρωση φαντασιωνόμενοι ότι ξεκινά η εργατική απεργία. Πού την είδαν; Στη φαντασία τους; Δε νομίζουμε ότι έχουν παραισθήσεις. Απλά, ασκούνται και αυτοί στον ίδιο ανούσιο βερμπαλισμό, «πουλάνε» αγωνιστική φαντασιοκοπία, γιατί νομίζουν ότι αυτό μπορεί να αποδώσει... εκλογικά.

■ Κινεζοποίηση

Αντιγράφουμε από το σαββατιάτικο του αμαρτωλού «Συγκροτήματος» (φύλλο της 4-5.2.12): «“Οι αλλαγές στην αγορά εργασίας αποτελούν βασικό κομμάτι του σεναρίου βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους”, δηλώνει στα “ΝΕΑ” κοινοτικός αξιωματούχος, εξηγώντας πως οι προβολές της τριόγκας για την ανάπτυξη της οικονομίας είναι συνδεδεμένες με την εσωτερική υποτίμηση και τη μείωση των αποδοχών. “Γνωρίζουμε πως βραχυπρόθεσμα η μείωση των μισθών θα εντείνει την ύφεση, εκτιμούμε ωστόσο πως μακροπρόθεσμα θα συμβάλει στην ανάπτυξη και θα είναι τελικά παράγων μείωσης του χρέους”, τονίζει χαρακτηριστικά. Στο πλαίσιο αυτό το ίδιο στέλεχος αναφέρει πως η απόφαση για μείωση των κατώτατων μισθών έχει ληφθεί ήδη και πως δεν εξετάζεται κατάργηση του 13ου και του

14ου μισθού».

Ο κοινοτικός αξιωματούχος, πραγματικός ή φανταστικός, περιγράφει με κυνισμό τη διαδικασία της κινεζοποίησης των ελληνικών εργαζόμενων. Θα ριζούμε τους μισθούς στα τάρταρα κι όταν αυτό σταθεροποιηθεί (μακροπρόθεσμα), θα προσελκυστούν επενδύσεις, για παραγωγή που θα απευθύνεται στην εξωτερική αγορά, αφού η εσωτερική θα σταθεροποιηθεί σε πολύ χαμηλά επίπεδα κατανάλωσης.

■ Εθνικιστικά καραγκιοζιλίκια

Είπαμε κι εμείς, είναι δυνατόν να γίνεται κουβέντα για τη σωτηρία του έθνους και να μη συμμετέχει ο Καραμπελιάς; Χτύπησε με ολοσέλιδο άρθρο στο «Ποντίκι» (πέρα με τον Γιώργο Ρακκά, με τίτλο «Εξοδος για το ελληνικό δράμα ένα εθνικό ομολογιακό δάνειο»). «Όλοι μαζί, αυτοδύναμοι ν' αποκρούσουμε την προσπάθεια καθυπόταξης μας», κραυγάζει ο βάρδος της ρωμιοσύνης. Όλοι μαζί οι πατριώτες. Αφεντικά κι εργάτες, πλούσιοι και φτωχοί! Όσο για το «εθνικό ομολογιακό δάνειο», το οποίο αποτελεί τη «μόνη προοπτική αντιμετώπισης της κρίσης με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης», διότι θα είναι «αναλογικό και προοδευτικό», έτσι και το παρουσίαζε σε κανένα αμφιθέατρο οικονομικής σχολής, δεν θα τους είχε μείνει άντερο από τα γέλια.

■ Μεσαιώνας

Ο παλός πρωθυπουργός Μάριο Μόντι κάλεσε τους νέους της χώρας του «να συνηθίσουν στην ιδέα ότι δεν θα μπορούν να έχουν μια μόνιμη δουλειά για όλη τους τη ζωή» και περιέγραψε το μοντέλο του φτηνού, ευέλικτου εργαζόμενου, που θα περιπλανιέται μεταξύ εργασίας και ανεργίας και από δουλειά σε δουλειά. Ο σοσιφός πρωθυπουργός Φρ. Ράινσφελτ κάλεσε τους μεγαλύτερους σε ηλικία εργαζόμενους να δη-

λώνουν ότι δέχονται να εργάζονται μέχρι τα 75 χρόνια τους. Συμβούλευσε μάλιστα αναλόγως τους καπιταλιστές της χώρας του: «Αν προσλάβουμε κάποιον 55χρονο που λέει "ναι, είμαι έτοιμος να δουλέψω ως τα 75 μου", έχουμε 20 χρόνια και μια πολύ μακρά και πολύ ενδιαφέρουσα σχέση εργασίας, σε σχέση με ένα άτομο το οποίο, στην ίδια ηλικία, προβλέπεται να σταματήσει πέντε ή έξι χρόνια αργότερα».

Αυτός είναι ο σύγχρονος καπιταλισμός. Ένας εργασιακός μεσαιώνας, σε μια περίοδο που οι κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνικής επιτρέπουν τόσο ψηλά επίπεδα παραγωγικότητας της κοινωνικής εργασίας, ώστε θα μπορούσαμε να εργαζόμαστε λιγότερο και να βγαίνουμε στη σύνταξη νωρίτερα. Ένα σύστημα καταστροφικό για τον εργαζόμενο άνθρωπο, που μόνο αν το εξαναφάνισουμε από προσώπου Γης θα μπορέσουμε ν' ανοίξουμε το δρόμο για μια ευτυχισμένη ζωή.

■ Κήρυκες αντεπανάστασης

Ποιο είναι το βασικό επιχείρημα του Τσίπρα τους τελευταίους μήνες, που το λέει και το ξαναλέει στις ουκ ολίγες ραδιοτηλεοπτικές του συνεντεύξεις; Οτι υπάρχει μια μοναδική ευκαιρία η Αριστερά (ΣΥΡΙΖΑ, Περιισός, ΔΗΜΑΡ) να κυβερνήσει (βάσει των ποσοστών των δημοσκοπήσεων) κι αυτή τη δυνατότητα την κλωτσάνε η Παπαρήγα και ο Κουβέλης, επικαλούμενοι η μεν την αντι-ΕΕ θέση του Περιισού, ο δε την ακραιφνή φιλο-ΕΕ στάση της ΔΗΜΑΡ. Κι έτσι, λέει περίλυπος ο Τσίπρας, χαρίζουμε στον Σαμαρά το μόνους των 50 εδρών που προβλέπει για το πρώτο κόμμα ο εκλογικός νόμος.

Η τοποθέτηση αυτή, βέβαια, είναι εξ'ορισμού τυχοδιωκτική, δεδομένου ότι βάζει ως στόχο την κατάκτηση της εξουσίας, αδιαφορώντας για τα προγράμματα. Ταυτόχρο-

να, όμως, είναι και αντεπαναστατική, γιατί προβλέπει ότι αυτό που ο Τσίπρας αποκαλεί Αριστερά μπορεί να πάρει κοινοβουλευτικά την εξουσία και να διαχειριστεί τον καπιταλισμό. Σε σχετικά πρόσφατη συνέντευξή του το είπε καθαρά, άλλωστε, ότι η εποχή μας δεν σηκώνει εφόδους στα χειμερινά ανάκτορα. Τι σηκώνει; Κοινοβουλευτικά ποσοστά και βουλευτικές έδρες.

■ Μια «απορία»

Ως γνωστόν, το λεγόμενο «Κ»Κ Συρίας στηρίζει αναφανδόν το καθεστώς Ασαντ, παρά το συνεχές μακελειό σε βάρος του συριακού λαού. Επίσης, ο Περισσός, μετά από μια αρχική αμηχανία, στηρίζει (πιο διακριτικά από το αδελφό κόμμα) το καθεστώς Ασαντ, αποκαλώντας όλους τους εξεγερμένους υποχείρια των ιμπεριαλιστών. Πιάνεται από τις διακηρύξεις της οργανωμένης στο εξωτερικό αντιπολίτευσης, για να βαφτίσει ενεργούμενα των ιμπεριαλιστών εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους που εξεγέρθηκαν πολύ πριν οργανωθεί αυτή η αντιπολίτευση και πολύ πριν αρχίσουν οι λιποταξίες και η οργάνωση αντικαθεστωτικών ένοπλων σωμάτων.

Την περασμένη Τετάρτη, ο «Ριζοσπάστης» έγραφε για «διπλωματική αντιπαράθεση μεταξύ ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και περιφερειακών συμμάχων τους, στον αγώνα δρόμου για διαμόρφωση ισορροπιών τέτοιων στη Συρία και στην ευρύτερη περιοχή που θα ευνοούν τα συμφέροντά τους», περιλαμβάνοντας σ' αυτή τη διπλωματική αντιπαράθεση και την επίσκεψη του ρώσου ΥΠΕΞ Σ. Λαβρόφ, που έγινε δεκτός με τιμές απελευθερωτή από το καθεστώς Ασαντ και τους οπαδούς του. Επομένως, στηρίζοντας το καθεστώς Ασαντ, και ο Περισσός και το αδελφό του κόμμα στη Συρία, στηρίζουν τα ιμπεριαλιστικά συμφέροντα της Ρωσίας (και της Κίνας, για να μην ξεχνιόμαστε). Αν κάνουμε λάθος, παρακαλούμε να μας λύσει την απορία κάποιος από τον Περισσό.

■ Καραγκιόζης

«Εμείς την τρόικα θα την απελάσουμε από τη χώρα. Δεν θα πάμε να τους τα πούμε. Θα την απελάσουμε, γιατί είναι επικίνδυνοι αυτοί οι άνθρωποι. Είναι κάτι υπαλληλίσκοι δεύτερης κλάσης και δεύτερης γραμμής». Ποιος λέει αυτά τα... ηρωικά; Ο Τσίπρας φυσικά, ποιος άλλος; Στο πρωινό της τηλεόρασης του ΣΚΑΙ, την περασμένη Τρίτη. Κι όταν του λένε, στο καπάκι, ότι η τρόικα είναι ΕΕ, κορδώνεται και πετάει την παπέρα: «Γιατί η τρόικα είναι ΕΕ; ... Το ΔΝΤ είναι η ΕΕ; ... Εμείς θα εκμεταλλευθούμε την παρουσία μας στην ευρωζώνη και στην ΕΕ, προκειμένου να διεκδικήσουμε πολιτικές οι οποίες θα έχουν άλλο κοινωνικό αποτέλεσμα και άλλη ανταποδοτικότητα».

Την προηγούμενη μέρα, Μέρκελ και Σαρκοζί είχαν διαμηνύσει δημόσια (σε δηλώσεις μετά τη συνάντησή τους στο Παρίσι) προς την ελληνική κυβέρνηση να βιαστεί να ολοκληρώσει τις διαπραγματεύσεις της με την τρόικα, γιατί ο χρόνος δεν είναι απεριόριστος. Το ίδιο δήλωσε και ο Γιούνκερ από το Λουξεμβούργο, με την ιδιότητα του προέδρου του Eurogroup.

Συμπέρασμα; Ο Τσίπρας συναγωνίζεται τον Καρατζαφέρη και στα καραγκιόζιλικά.

«Στην κάλπη δεν πρέπει να ηττηθεί μόνο το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ κι ο εντεταλμένος αυτόν που παίζει βρώμικο ρόλο ο λαός. Αυτό αν θέλετε από μια πλευρά είναι εύκολο να γίνει. Οι εκλογές πρέπει να δείξουν το εξής πράγμα. Οι λαοί είναι αποφασισμένοι να διαμορφώσουν έναν αγώνα σύγκρουσης, ρήξης και ανατροπής, να γίνει μια νέα αρχή, μια νέα σελίδα». Τα παραπάνω λόγια προέρχονται από την ομιλία της Αλέκας Παπαρήγα στην συγκέντρωση του «Κ»ΚΕ που έγινε υπό καταρακτώδη βροχή την περασμένη Δευτέρα, όπως μεταδόθηκαν από την τηλεόραση του «902» και μπορεί να τα δει ο καθένας στο διαδίκτυο στη διεύθυνση http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=xmIT-RZphiM.

Θα παραβλέψουμε το συντακτικό μπέρδεμα της Γ.Γ. του Περιεσού για τον εντεταλμένο που παίζει βρώμικο ρόλο, δείχνοντας κατανόηση λόγω των καιρικών συνθηκών που επικρατούσαν στη συγκέντρωση, και θα περάσουμε στην ουσία. Οι προσεχείς εκλογές είναι κρίσι-

μο χαρακτηριστικά περιγράφεται με τις λέξεις «να γίνει μια νέα αρχή».

Όμως, μια νέα αρχή που δε γίνεται στους αγώνες, θα μπορέσει ποτέ να γίνει μέσα από τις κάλπες; Ας μην αδικούμε, όμως, την κυρία Αλέκα μας. Γιατί στην πορεία της ομιλίας της ξεκαθάρισε τη λύση που προτείνει το κόμμα της: «Αυτή η λύση που προτείνουμε είναι ρεαλιστική γιατί πατάει σε ένα πράγμα. Στην κοινωνικοποίηση των μονοπωλίων, γιατί πατάει στην αποδέσμευση, γιατί πατάει στη διαγραφή του χρέους. Κανένας δε μπορεί να κάνει τίποτα αν δεν έχει στα χέρια του τα κλειδιά της οικονομίας. Όλα τα άλλα που ακούμε μετά από τρία χρόνια, το PSI, όλα τα άλλα που ακούμε για αριστερές ή οποιοσδήποτε άλλες κυβερνήσεις, θα είναι κυβερνήσεις μέσα στο κοινοβούλιο. Δεν θα μπορούν να κάνουν τίποτα. Θα μπορέσει ο λαός να κάνει όταν πάρει την οικονομία στα χέρια του, όταν πάρει την εξουσία στα χέρια του κι η εξουσία δεν είναι μό-

του! Πώς θα γίνει αυτό; Μέσω των εκλογών; Σε αυτό το ερώτημα η κ. Παπαρήγα δεν μας απάντησε καθαρά. Εμμεσα μας προέτρεψε να μην ενδιαφερθούμε, για την ώρα, για το πώς θα γίνει αυτό. Ας ψηφίσουμε «Κ»ΚΕ και μετά βλέπουμε...

Όμως, «η ανάγκη της συστηματικής διαπαιδαγώγησης των μαζών στο πνεύμα αυτής και μόνον αυτής της άποψης για τη βίαιη επανάσταση βρίσκεται στη βάση όλης της διδασκαλίας του Μαρξ και του Ενγκελς. Η προδοσία της διδασκαλίας τους από τα σοσιαλσυνιστικά και καουτσικά ρεύματα, που κυριαρχούν σήμερα, εκφράζεται ιδιαίτερα ανάγλυφα στο γεγονός ότι και τα δύο αυτά ρεύματα λησμονούν αυτή την προπαγάνδα, αυτή τη διαφύλαξη» (Β.Ι. Λένιν «Κράτος και Επανάσταση», εκδόσεις

Όταν η κάλπη ανοίγει δρόμο στην... εργατική εξουσία!

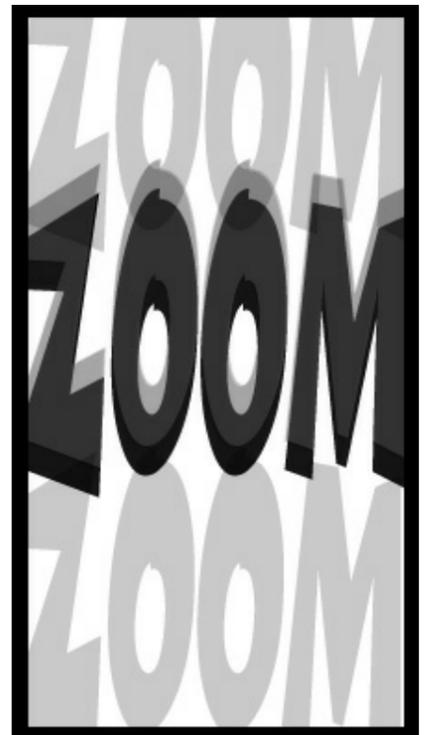
μες. Ξέρετε γιατί; Γιατί θα πρέπει επιτέλους να δείξουν ότι ο λαός είναι αποφασισμένος να διαμορφώσει έναν αγώνα σύγκρουσης, ρήξης και ανατροπής! Μα αυτό δεν φαίνεται στους ταξικούς αγώνες, είτε γίνονται είτε όχι;

Αν για παράδειγμα γίνονται ταξικό αγώνες που διαμορφώνουν ένα σκηνικό «σύγκρουσης, ρήξης και ανατροπής», τότε οι εκλογές δε μένει παρά να το αποτυπώσουν αυτό, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο (οι οπαδοί του Περιεσού θα θεωρήσουν την υπερψήφιση του κόμματός τους ως αναγκαίο επακόλουθο αυτού του σκηνικού ρήξης). Αν, όμως, δε γίνονται τέτοιοι ταξικοί αγώνες, αλλά μόνο κάποια σκιρτήματα, τότε πώς είναι δυνατόν μέσω των εκλογών ο λαός να δείξει κάτι που δεν κάνει στην πράξη; Πώς είναι δυνατόν μέσω των εκλογών ο λαός να στείλει το μήνυμα ότι γίνεται μια νέα αρχή, ότι ανοίγει μια νέα σελίδα;

Σε όσους έχουν διαβάσει κείμενα των κλασικών του μαρξισμού-λενινισμού (και πολλοί από τους οπαδούς του Περιεσού κάτι έχουν διαβάσει απ' αυτά) είναι διασάφιστο ότι οι εκλογές δεν θεωρούνται τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από «δείκτης ωριμότητας της εργατικής τάξης». Κι αυτό ισχύει είτε συμμετέχεις στις εκλογές είτε όχι. Προφανώς η κ. Παπαρήγα δε συμφωνεί μ' αυτό. Για την ακρίβεια «συμφωνεί», αλλά δίνει στις εκλογές κι έναν άλλο χαρακτήρα.

νο—να το πούμε άλλη μία φορά— η ανατροπή των κομμάτων, εξουσία είναι να έρθει άλλη τάξη στην εξουσία, η εργατική τάξη με τους συμμάχους της».

Τώρα αποκαταστάθηκε η αλήθεια, θ' αναφωνήσουν οι οπαδοί του Περιεσού. Καλά τα είπε η Αλέκα, φταίει οι... αριστεριστές που τη διαστρέβλωσαν. Το ζήτημα είναι η εργατική τάξη και οι σύμμαχοί της να πάρουν την εξουσία στα χέρια τους, να κοινωνικοποιήσουν τα μονοπώλια, να διαγράψουν το χρέος, να πάρει ο λαός την οικονομία στα χέρια

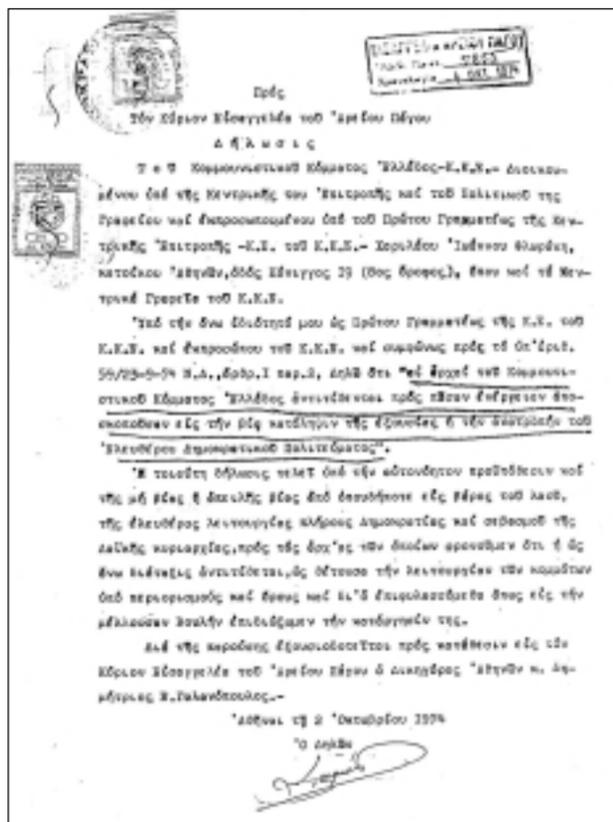

Σύγχρονη Εποχή, σελ. 22, οι εμφάνσεις του συγγραφέα).

Η κ. Παπαρήγα «λησμόνησε» ακριβώς αυτό. Και δεν το λησμόνησε μόνο την περασμένη Δευτέρα, αλλά το λησμονεί συνεχώς. Κι όταν κάποιος φορές δεν το λησμονεί, όταν είναι υποχρεωμένη να πάρει θέση απέναντι σε βίαια ξεσπάσματα των καταπιεσμένων στρωμάτων (όπως ο Δεκέμβρης του 2008), τότε δείχνει ξεκάθαρα τον αντιδραστικό της χαρακτήρα: «Στην πραγματική λαϊκή εξέγερση δεν πρόκειται να σπάσει ένα τζάμι» (Αλέκα Παπαρήγα, από τα έδρανα της Βουλής το Δεκέμβρη του 2008).

Η αλήθεια είναι ότι τα παραπάνω δεν αποτελούν παρεκκλίση της κ. Παπαρήγα από τις αρχές του Περιεσού. Γιατί από το 1974 ο «αξιωματικός» καπετάν Γιώτης είχε βάλει την υπογραφή του κάτω από το παρακάτω κείμενο: «Αι αρχαί του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αντιπληθνται προς πίασαν ενεργειαν αποσκοπούσαν εις την βία κατάληψιν της εξουσίας ή την ανατροπήν του Ελευθέρου Δημοκρατικού Πολιτεύματος» (Δήλωση προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, 2/10/1974). Κι από τότε ο Περισσός τιμά την υπογραφή του αυτή.

Κώστας Βάρλας

■ Ανεργία-εφιάλης

Κάποια στιγμή θα συνέβαινε κι αυτό. Να σπάσει, δηλαδή, ο επίσημος δείκτης ανεργίας το «ψυχολογικό φράγμα» του 20% και ο επίσημα υπολογιζόμενος αριθμός των ανέργων το 1.000.000. Συνέβη το Νοέμβριο του 2011 και μας το ανακοίνωσε η ΕΛΣΤατ την περασμένη Πέμπτη. Η επίσημη ανεργία το Νοέμβριο έφτασε το 20,9%, έναντι 13,9% το Νοέμβριο του 2010 και 18,2% τον Οκτώβριο του 2011. Οι άνεργοι έφτασαν το Νοέμβριο τους 1.029.587. Από Νοέμβριο σε Νοέμβριο οι άνεργοι αυξήθηκαν κατά 337.010 άτομα (αύξηση 48,7%), ενώ μέσα σ' ένα μήνα (Οκτώβριος προς Νοέμβριο 2011) αυξήθηκαν κατά 126.062 άτομα (αύξηση 14,0%).

Και μιλάμε, όπως είναι γνωστό, για ένα δείκτη ανεργίας σαφώς υποτιμημένο, δεδομένου ότι με το μοντέλο μέτρησης που χρησιμοποιείται, αρκεί να έχεις δουλέψει έστω και μια ώρα κατά τη βδομάδα που διεξάγεται η έρευνα για να μη θεωρηθείς άνεργος.

■ Επιμένει η ακριβεία

Σταθερά πάνω από το 3% διατηρείται ο Δείκτης Τιμών Καταναλωτή, παρά την καταβύθιση του όγκου των λιανικών πωλήσεων. Τα ξένα μονοπωλία, που ελέγχουν τους βασικούς κλάδους και έχουν τη δυνατότητα να ορίζουν μονοπωλιακά τις τιμές, εξακολουθούν να τις κρατούν σε ψηλά επίπεδα, προκειμένου να διατηρούν στα ίδια επίπεδα τη μάζα των κερδών τους.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤατ, το Γενάρη του 2012 ο Γενικός Δείκτης Τιμών Καταναλωτή σημείωσε αύξηση 2,3% σε σχέση με το Γενάρη του 2011. Σε σχέση με το Δεκέμβριο του 2011 ο ΓΔΤΚ σημείωσε μείωση 0,8%. Ο μέσος Δείκτης του δωδεκάμηνου Φλεβάρης 11 – Γενάρης 12, συγκρινόμενος με το μέσο Δείκτη του αμέσως προηγούμενου δωδεκάμηνου σημείωσε αύξηση 3,1%, έναντι αύξησης 4,9% που σημειώθηκε κατά τα αντίστοιχα προηγούμενα δωδεκάμηνα. Εμφανίζεται, δηλαδή, μια ελαφρά αποκλιμάκωση, η οποία όμως απέχει πολύ από τον όρο «εσωτερική υποτίμηση» που χρησιμοποιούν οι αστοί οικονομολόγοι και πολιτικοί, ειδικά αν συγκριθεί με την τεράστια υποτίμηση μισθών και συντάξεων που έχει επιβληθεί κατά το ίδιο χρονικό διάστημα.

■ Βυθίζεται η βιομηχανική παραγωγή

Σε αντίθεση με τον τιμάριθμο και σε αναλογία με την αύξηση της ανεργίας, η βιομηχανική δραστηριότητα έκανε ένα ακόμη άλμα εις βάθος το Δεκέμβριο του 2011. Ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής, σε σχέση με τον αντίστοιχο Δείκτη του Δεκέμβριου του 2010, παρουσίασε μείωση κατά 11,3%, έναντι μείωσης 4,9% που σημειώθηκε κατά τη σύγκριση του 2010 προς το 2009.

Ο μέσος Δείκτης του δωδεκάμηνου του 2011, σε σύγκριση με τον αντίστοιχο δείκτη του δωδεκάμηνου του 2010 παρουσίασε μείωση κατά 8,4%, έναντι μείωσης κατά 5,9% που σημειώθηκε κατά τη σύγκριση του 2010 με το 2009.

■ Εξαφανισμένη η οικοδομική δραστηριότητα

Για την οικοδομική δραστηριότητα, βέβαια, δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα. Απλά εξαφανίστηκε. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της ΕΛΣΤατ, που αφορούν τον Οκτώβριο του 2011, η μείωση ήταν κατά 34% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, κατά 52,7% στην επιφάνεια και κατά 51,4% στον όγκο των κτιρίων. Το δωδεκάμηνο Νοέμβριος 2010 – Οκτώβριος 2011 η μείωση ήταν 24,9% στον αριθμό των οικοδομικών αδειών, 36,4% στην επιφάνεια και 32,8% στον όγκο.

Όπως βλέπουμε από τη σύγκριση του Οκτώβριου 2011 με το δωδεκάμηνο, η μείωση τον Οκτώβριο ήταν μεγαλύτερη από τη μέση μείωση του δωδεκάμηνου, γεγονός που δείχνει ότι η πτώση όχι μόνο δεν επιβραδύνεται, αλλά επιταχύνεται.

Κακοστημένο θέατρο διαπραγμάτευσης

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

ζόμενη κοινωνία. Δεν νομίζουμε ότι τα κατάφεραν. Είναι τόσο η βαρβαρότητα της «κινεζοποίησης» που δεν αφήνει περιθώρια για αυταπάτες. Γι' αυτό και είχαμε φυγόκεντρες τάσεις και μέσα στα δυο μεγάλα κόμματα, με παραιτήσεις όπως αυτή του Μανώλη από τη γραμματεία συνδικαλιστικού της ΝΔ και του Κουτσούκου από την κυβέρνηση. Και οι δύο αναζήτησαν προσωπική πολιτική προστασία, προτιμώντας να φύγουν από την πρώτη γραμμή, μπας και σωθούν στις επόμενες εκλογές.

Μασάζ και group therapy

Στην αστική κοινοβουλευτική αργκό με τη λέξη «μασάζ» περιγράφεται το ψηστήρι που γίνεται στους βουλευτές από υπουργούς και κοινοβουλευτικά στελέχη, ώστε να ψηφίζουν τα νομοθετήματα. Το «group therapy» είναι δικός μας όρος και περιγράφει αυτό που γίνεται στις κοινοβουλευτικές ομάδες. Όταν δίνεται ο λόγος στους βουλευτές, τότε αυτοί εκτονώνονται, λένε διάφορα, στέλνουν τις κασέτες στα ΜΜΕ της εκλογικής τους περιφέρειας και μετά ψηφίζουν τα νομοσχέδια, με... πόνο ψυχής.

Την ώρα που εμείς τυπωνόμασταν, βρισκόταν σε εξέλιξη η συνεδρίαση της ΚΟ του ΠΑΣΟΚ και αναμενόταν ν' αρχίσει η συνεδρίαση της ΚΟ της ΝΔ. Για τον Σαμαρά τα πράγματα μάλλον είναι σχετικά εύκολα. Έχει δυνατότητες να συμμαζέψει την ΚΟ της ΝΔ, γιατί υπάρχει μπροστά τους, ζωντανή ακόμα, η προοπτική της κυβερνητικής εξουσίας. Μόνο τους κομματικά δύσκολο, αλλά και συμμαχικά με το ΛΑΟΣ δεν θα τους έπεφτε δύσκολο. Σημασία έχει να κατακτήσει την εξουσία, να έχεις δικούς σου υπουργούς, να μπορείς να κάνεις παιχνίδια για τους ψηφοφόρους σου, να βάλεις ανθρώπους στον κρατικό μηχανισμό και τις κρατικές επιχειρήσεις και –γιατί όχι;– να γίνεις και συ κάποια στιγμή υφυπουργός ή ν' ανέβεις σκαλιά στην κομματική επετηρίδα. Αυτό το ξέρει ο Σαμαράς, γι' αυτό και έκανε δυο ενέργειες: Πρώτον, έδωσε καθαρά προεκλογικό τόνο στις δηλώσεις που έκανε μετά την τελική συμφωνία: «Θα τα επιτύχουμε όλοι μαζί (σ.σ. ν' αλλάξουμε μυαλά στους ευρωπαίους ηγέτες και να εκκινήσουμε την ανάπτυξη), ως υπερήφανοι άνθρωποι, όχι ως μόνιμοι επαίτες. Πώς; Με μια νέα κυβέρνηση που θα έχει κοπή και ισχυρή εντολή! Ποτέ δεν είχε περισσότερο ανάγκη η Ελλάδα εκλογές, απ' ό,τι τις έχει σήμερα!». Δεύτερον, έθεσε ζήτημα κομματικής πειθαρχίας, χωρίς και να το ανακοινώσει από την αρχή δημόσια. Σύμφωνα με τα κοινοβουλευτικά ήθη δικαιούται να θέσει ζήτημα κομματικής πειθαρχίας, γιατί η συμφωνία φέρει την υπογραφή του και αλίμονο αν αυτός, ο «αυριανός πρωθυπουργός», δεν μπορεί να πειθαρχήσει το κόμμα του. Πώς θα υπάρξει αέρας εκλογικής νίκης με μια διαιρεμένη ΚΟ; Ποιος είναι ο «κάλος» των βουλευτών του, τον οποίο πατάει; Μα οι εκλογικές λίστες. Αν δεν τους βάλει υποψήφιους, πού θα πάνε; Στον δημοσκοπικά καταρρέοντα Καρατζαφέρη ή στο κόμμα που λέει ότι θα φτιάξει... ο Καμμένος;

Επί τη ευκαιρία, δεν μπορούμε ν' αποφύγουμε το σχόλιο για το εκλο-

γικό σάλπισμα του Σαμαρά. Με ψηφισμένη τη νέα δανειακή σύμβαση και το νέο Μνημόνιο, τι ακριβώς θα κάνει η «νέα και μενωμένη και ισχυρή εντολή κυβέρνηση» εκτός από να διαχειριστεί το πλαίσιο της μνημονιακής βαρβαρότητας; Με 12 επιθεωρήσεις από την τρόικα και εκ των προτέρων δέσμευση ότι θα παίρνονται συμπληρωματικά μέτρα αν αποτυγχάνει το πρόγραμμα, όποιος μιλά για «περιθώρια αναδιαπραγμάτευσης» (αν και ο Σαμαράς απέφυγε να επαναλάβει αυτή τη λέξη που ήταν η αγαπημένη του μέχρι πρότινος), όχι μόνο λέει ψέματα, αλλά λέει και χοντράδες που θα τις πληρώσει. Θα μπορέσει η νέα κυβέρνηση να διαχειριστεί πιο αποτελεσματικά το λαό; Ούτε αυτό θα μπορέσει να κάνει (η σκληρή καθημερινή πραγματικότητα δεν αφήνει περιθώρια αυταπατών), όσο κι αν βαυκαλίζεται ο Σαμαράς. Μάλλον ο Σαμαράς εκτιμά πως όσο περισσότερο κυλά ο χρόνος τόσο περισσότερο θα εκτίθεται και θα χάνει τη διαφορά που –τουλάχιστον δημοσκοπικά– έχει από το ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και βιάζεται για εκλογές. Δεν ξέρουμε αν θα βιάζεται το ίδιο και μετά από μια-δυο εβδομάδες. Αυτό, όμως, είναι το τελευταίο που απασχολεί εμάς.

Στο ΠΑΣΟΚ τα πράγματα είναι διαφορετικά. Εκεί επικρατεί η απόλυτη διάλυση. Μια διάλυση που βολεύει τον Παπαανδρέου, ο οποίος όχι μόνο προσπαθεί να μείνει έξω από το κάδρο της συμφωνίας, αλλά διεμήνυσε κιόλας ότι δεν θα θέσει θέμα κομματικής πειθαρχίας. Ποιοι ενδέχεται να «απειθαρχήσουν»; Κυρίως Παπαανδρείοι. Και ποιοι θα εκτεθούν; Οι ακραιφνείς Βενιζελικοί που δεν μπορούν να μη ψηφίσουν κάτι που επεξεργάστηκε και ολοκληρώσε ο αρχηγός τους. Καιροσκόπος υπήρξε πάντοτε ο Γιωργάκης, αλλά και ικανός τακτικιστής.

Από την άλλη, μερικές διαρροές από το ΠΑΣΟΚ δεν θα έβλαπταν συνολικά το κόμμα. Γιατί θα φαινόταν ότι το νέο, πιο βάρβαρο Μνημόνιο το στηρίζει κυρίως η ΝΔ, ψηφίζοντας το σαν μονομπλόκ, ενώ το ΠΑΣΟΚ... το παλεύει, βασανίζεται, συζητά στο εσωτερικό του. Άλλωστε, αυτή τη φορά είναι τόσο μεγάλη η πλειοψηφία που δεν υπάρχει κίνδυνος κοινοβουλευτικής αστοχίας.

Γενικά, οι διαφωνούντες βουλευτές και οι φωνακλάδες εργατοπατέρες των αστικών κομμάτων παίζουν έναν ευεργετικό ρόλο για το αστικό σύστημα εξουσίας. Δημιουργούν έναν πόλο δήθεν αντίστασης, μαζεύουν και εκτονώνουν σε ανώδυνα κανάλια τη λαϊκή οργή. Και δεν δημιουργεί αυτό ρίσκο; Πάντα η αστική πολιτική έχει κάποιο ρίσκο. Το ρίσκο, όμως, είναι για κόμματα και για πολιτικούς και ποτέ για το σύστημα. Γιατί το επιμέρους ρίσκο κομμάτων και πολιτικών μετατρέπεται σε κέρδος για το σύστημα. Αν ο Κουτσούκος παραιτήθηκε από υφυπουργός (κατηγορώντας την τρόικα και όχι τη συγκυβέρνηση), βάζοντας στο τέλος και μια αναφορά στους ψηφοφόρους του, αυτό δεν βλάπτει το σύστημα. Χρειάζονται και οι δήθεν αδιάφοροι τύπου Κουτσούκου ή του άλλου, του βουλευτή Αρτας που παραιτήθηκε ή του Μανώλη που βγαίνει μόνιμος στα κεραμίδια. Από την άλλη, το τόσο κάποιοι βουλευτών ή πολιτικών ή συνδικαλιστικών στελεχών δεν το πιστώνονται μόνο οι ίδιοι, χρίζοντας τις καριέρες τους, αλλά και τα κόμματά τους. Γιατί περνάει σ' έναν κόσμο η ψευδαίσθηση ότι υπάρχουν «υγιείς δυνάμεις» και μέσα στα κόμματα εξουσίας και έτσι ενισχύεται ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός.

Πλήρης ρήξη

Το συμπέρασμα που βγαίνει απ' όλ' αυτά είναι πως για την εργατική τάξη και τη φτωχολογία δεν μπορεί να υπάρξει «χώρος» μέσα στην αστική πολιτική, μέσα στο αστικό σύστημα εξουσίας. Μέχρι τότε οι αυταπάτες; Είναι φανερό τι συμβαίνει μέχρι τώρα και τι έρχεται από εδώ και πέρα. Υπάρχει περίπτωση να φέρουν αλλαγή οι εκλογές; Μέχρι τότε κάποιοι εργάτες, εργαζόμενοι, νέοι θα τρώνε τα παραμύθια του Περισσού και του ΣΥΡΙΖΑ, περιμένοντας ότι με την αλλαγή των κοινοβουλευτικών συσχετισμών θα υπάρξει και αλλαγή πολιτικής ή όροι για αλλαγή πολιτικής; Αν εξακολουθήσει αυτή η στρεβλή αντίληψη της ταξικής πάλης, θα έχουμε μια εργατική τάξη βυθισμένη σε μαζική κατάθλιψη.

Μόνο η πλήρης ρήξη με το σύνολο της αστικής πολιτικής μπορεί ν' ανοίξει διέξοδο. Δεν μπορεί, όμως, να υπάρξει πλήρης ρήξη μέσα από περιοδικά ξεσπάσματα, τα οποία γίνονται όλο και πιο σπάνια. Πλήρης ρήξη μπορεί να υπάρξει μόνο όταν αρχίσει ν' αναπτύσσεται αντίστροφη πολιτική κίνηση. Κι αντίστροφη πολιτική κίνηση σημαίνει κίνηση προς την πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης. Στους καιρούς που ζούμε, το αίτημα αυτό δεν είναι απλώς επίκαιρο. Είναι κομβικό για την ανάπτυξη της ταξικής πάλης. Δεν πρέπει να τα διπλώσουμε, δεν πρέπει να γονατίσουμε μπροστά στους τυράννους, πρέπει ν' αντισταθούμε. Ν' αντισταθούμε, όμως, με τους δικούς μας ταξικούς-πολιτικούς όρους και όχι με τους όρους που μας επιβάλλει το αστικό σύστημα.

Νέος κύκλος βιντεοπροβολών σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

Η «κινεζοποίηση» δεν έχει τέλος

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε, αναφερόμενοι στο δεύτερο Μνημόνιο είναι πως αυτή τη στιγμή δεν γνωρίζουμε με ακρίβεια το πρώτο πακέτο μέτρων. Έχουμε μόνο ένα τρισελίδιο κείμενο που διέρρευσε ο Βενιζέλος, στο οποίο περιγράφονται μερικά από τα εφιαλτικά μέτρα, χωρίς όμως τις λεπτομέρειες που θα τις δούμε μόνο όταν θα κατατεθεί νομοθετική ρύθμιση.

Το δεύτερο που πρέπει να ξεκαθαρίσουμε είναι πως αυτά τα μέτρα δεν είναι το τέλος, αλλά η αρχή. Πρόκειται γι' αυτά που η τρόικα έχει ονομάσει prior actions (προκαταρκτικές ενέργειες). Τα υπόλοιπα θ' ακολουθήσουν μετά, με πρώτο σταθμό τον ερχόμενο Ιούνιο-Ιούλη. Και βέβαια, θα υπάρχουν συνεχώς νέα μέτρα, όπως άλλωστε συμβαίνει και μέχρι τώρα, με την εφαρμογή του νέου Μνημονίου. Ας μη βλέπουμε, λοιπόν, μόνο το πρώτο πακέτο, αλλά ας βλέπουμε το σύνολο. Ας μη βλέπουμε μόνο το (εφιαλτικό έτσι κι αλλιώς) σήμερα, αλλά να βλέπουμε και το (ακόμα πιο εφιαλτικό) αύριο. Η «κινεζοποίηση» του ελληνικού λαού δεν έχει τέλος.

Στην επιστολή που με τις υπογραφές των Παπαδήμου, Βενιζέλου και Προβόπουλου απευθύνεται προς τη Λαγκάρντ (με κοινοποίηση στους Γιούνκερ, Ρεν και Ντράγκι) και συνοδεύει το Μνημόνιο που παραδόθηκε στους αρχηγούς των κομμάτων της συγκυβέρνησης και διέρρευσε, αναφέρονται τα εξής:

«Για την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης, οι πολιτικές μας έχουν στόχο την επιτάχυνση της εφαρμογής διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων εις βάθος στις αγορές εργασίας, προϊόντων και υπηρεσιών. Πράγματι, για να δώσουμε μια δυνατή προκαταρκτική ώθηση στις μειώσεις εργατικού κόστους κατά μονάδα και να προστατεύσουμε την απασχόληση, μεταρρυθμίσαμε [ήδη] το πλαίσιο συλλογικών διαπραγματεύσεων και κάναμε προκαταρκτικές προσαρμογές των παραμέτρων της αγοράς εργασίας ως μια προκαταρκτική δράση του σχετικού προγράμματος. Και προς μείωση των αγκυλώσεων της αγοράς, της τόνωσης της παραγωγικότητας και της αύξησης της δυνατότητας μακροχρόνιας ανάπτυξης [εφαρμόζουμε] μεταρρυθμίσεις στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών και βελτιώσεις στο επιχειρηματικό περιβάλλον (...) Ο όγκος της δημοσιονομικής μας προσαρμογής θα επιτευχθεί με τις μόνιμες μειώσεις δαπανών (...)

Έχουμε υιοθετήσει μια ενιαία στρατηγική τραπεζικού τομέα για να διασφαλίσουμε ένα βιώσιμο και καλά κεφαλαιοποιημένο ιδιωτικό τραπεζικό τομέα ο οποίος υποστηρίζει την οικονομική ανάκαμψη και την σταθερή ανάπτυξη (...)

Η εφαρμογή του προγράμματός μας θα παρακολουθείται και ελέγχεται μέσω ποσοτικών κριτηρίων επίδοσης και δομικών δεικτών σύγκρισης (...) Θα υπάρξουν δώδεκα

τριμηνιαίες επιθεωρήσεις στο πλαίσιο της ρύθμισης. Οι επιθεωρήσεις θα εκτιμούν την πρόοδο που σημειώνεται στην εφαρμογή του προγράμματος και θα γίνουν συνεννοήσεις πάνω σε τυχόν πρόσθετα μέτρα που θα χρειαστούν για την επίτευξη των στόχων του (...)

Είμαστε διετεθειμένοι να λάβουμε όποιες διορθωτικές ενέργειες που τυχόν θα καταστούν κατάλληλες για το σκοπό αυτό καθώς αλλάζουν οι περιστάσεις. Θα έρθουμε σε διαβούλευση με το Ταμείο, καθώς επίσης και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ΕΚΤ για την υιοθέτηση οιασδήποτε σχετικών ενεργειών και πριν από τις αναθεωρήσεις των πολιτικών που περιέχονται σε αυτό το ΜΟΧΠ (σ.σ. Μνημόνιο), σύμφωνα με τις πολιτικές του Ταμείου για σχετικές διαβουλεύσεις.

Με τον πιο κινικό τρόπο ανακοινώνουν ότι βάζουν στην κλίνη του Προκρούστη την εργατική τάξη και τις κοινωνικές δαπάνες. Συνεχώς

Τι να τον κάνουν τον επιτηρητή;

Όταν οι Γιούνκερ και Ρεν ρωτήθηκαν, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσαν στις Βρυξέλλες τα μεσάνυχτα της Πέμπτης, πώς βλέπουν τη γαλλογερμανική πρόταση για τη δημιουργία ενός ειδικού λογαριασμού, στον οποίο θα κατατίθενται τα νέα δάνεια, ώστε να χρησιμοποιούνται μόνο για την αποπληρωμή των παλιών, ο Γιούνκερ έδωσε το λόγο στον Ρεν, ο οποίος απάντησε ότι η γαλλογερμανική πρόταση είναι ενδιαφέρουσα και η Κομισιόν τη μελετά με προσοχή.

Τι να τον κάνουν, λοιπόν, τον ευρωπαϊκό επιτηρητή επί του προϋπολογισμού; Όταν οι ίδιοι οι δανειστές θα διαχειρίζονται τα δάνεια, έχουν εξασφαλίσει αυτό που θα έκανε ο επιτηρητής.

Πέραν των άλλων, αυτές οι δηλώσεις κάνουν σκόνη και τους κάλπικους ισχυρισμούς των Παπανδρέου-Βενιζέλου, μετά τη συμφωνία της 26ης Οκτώβρη, ότι δήθεν εξασφάλισαν έναν πακτωλό χρημάτων που θα τονώσουν την ανάπτυξη. Τα νέα δάνεια θα χρησιμοποιηθούν μόνο για την αποπληρωμή των παλιών. Το ίδιο έγινε, άλλωστε, και με το προηγούμενο δάνειο των 110 δισ.

Επιβεβαιώνεται έτσι για μια ακόμη φορά αυτό που εμείς από την πρώτη στιγμή γράψαμε για τη διαδικασία «ελεγχόμενης χρεοκοπίας», στην οποία έχει μπει το ελληνικό κράτος από το Μάη του 2010. Ότι αυτή η διαδικασία δεν εξασφαλίζει μόνο την αποπληρωμή των διεθνών τοκογλύφων και τη σχετική σταθερότητα του ευρωσυστήματος, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί κι ένα εργαλείο για την «κινεζοποίηση» της ελληνικής εργατικής τάξης, η οποία βέβαια δεν έχει σχέση με τη δημοσιονομική πολιτική.

μειώσεις μισθών και δημοσιονομική πολιτική μέσω συνεχούς μείωσης δαπανών είναι αυτό που ανακοινώνουν με περίσσιο θράσος. Όλα τα μέτρα (και αυτά που παίρνουν τώρα ως προκαταρκτικές ενέργειες) και αυτά που θα παρθούν στο μέλλον στρέφονται αποκλειστικά και μόνο ενάντια στους εργαζόμενους, ενώ για το κεφάλαιο ανακοινώνονται μόνο μέτρα ενίσχυσης, όπως η μείωση των φορολογικών συντελεστών, τα «αναπτυξιακά» κίνητρα κ.λπ. Και βέβαια, η μεγαλύτερη αβάντα για το κεφάλαιο είναι η ίδια η «κινεζοποίηση» της εργατικής τάξης, οι μισθοί και τα μεροκάματα επιπέδου Βουλγαρίας-Ρουμανίας-Ουγγαρίας.

Προς τι όλ' αυτά; Για να φτάσουμε το 2020 το ελληνικό κράτος να έχει χρέος ύψους 120% του ΑΕΠ. Παραπάνω, δηλαδή, απ' αυτό που είχε το 2009! Στο ίδιο το Μνημόνιο, συγκαλύπτεται και τρόικα παραδέχεται ότι κι αυτό είναι απλώς ένας στόχος. Γράφουν με νόημα: «Ωστόσο, πρέπει να είμαστε ρεαλιστές σχετικά με το τελικό μέγεθος και συγχρονισμό των αποτελεσμάτων του, το οποίο είναι **εγγενώς αβέβαιο**, και να προσφωνήσουμε τα επείγοντα προβλήματα της ρευστότητας».

Για το πόσο «βέβαιες» είναι όλες οι προβλέψεις τους αρκεί μόνο ένα παράδειγμα. Στο καινούργιο Μνημόνιο αναφέρεται ότι η ύφεση του ελληνικού καπιταλισμού το 2012 θα είναι 4%-5%, ενώ θετικό ρυθμό προβλέπουν βαθμιαία το πρώτο εξάμηνο του 2013. Η προβλεπόμενη ύφεση του 2012 αυξάνεται συνεχώς, όπως έγινε και με το 2011. Όσο για την πρόβλεψή τους για θετικό ρυθμό το πρώτο εξάμηνο του 2013, μόνο οργή (όχι γέλια πλέον) μπορεί να προκαλέσει, καθώς έχουμε μάθει πια το κόλπο. Μόλις προχωρήσει λίγο το 2012 και φανούν τα πρώτα αποτελέσματα, θα αναθεωρήσουν την πρόβλεψη για θετικό αποτέλεσμα και θα τη μεταφέρουν στο δεύτερο εξάμηνο του 2013 και περί τα τέλη της τρέχουσας χρονιάς θα την πάνε στο 2014. Γιατί, βέβαια, δεν πρόκειται να υπάρξει καμιά επενδυτική έκρηξη μέσα στο 2012, ώστε να υπάρξει θετικός ρυθμός το 2013. Από το -5% δεν μπορείς να περάσεις σ' ένα εξάμηνο σε θετικό πρόσημο, όταν στην εσωτερική αγορά έχεις τσακίσει τους μισθούς των εργαζόμενων και των συνταξιούχων, της μεγάλης καταναλωτικής δύναμης.

Τα εφιαλτικά ορντέβρ

Όπως είπαμε, τα μέτρα που το περιγράμματός τους ανακοινώθηκε τώρα δεν περιλαμβάνονται στο νέο Μνημόνιο. Είναι προκαταρκτικά. Είναι τα ορντέβρ σ' ένα εφιαλτικό δείπνο. Το κυρίως πιάτο θα έρθει μετά. Ας τα δούμε με τη σειρά που παρουσιάστηκαν στο τρισελίδιο non paper του Βενιζέλου.

1 Συντάξεις. Θα υπάρξει πετσόκομμα των επικουρικών συντάξεων. Πόσο ακριβώς δεν το ξέρουμε. Το κείμενο, όμως, μιλά και για μεί-

ωση κατά 15% των κύριων συντάξεων σε ΔΕΗ, ΟΤΕ και Τράπεζες και κατά 7% της κύριας σύνταξης του ΝΑΤ.

Τον Ιούνιο θα επανεξεταστούν τα Ταμεία που χορηγούν εφάπαξ. Επανεξέταση, φυσικά, σημαίνει μείωση, αυτό δε χρειάζεται να το συζητάμε.

2 Επιδόματα. Μπαίνει στόχος εξοκονόμησης ποσού ύψους 1,5% του ΑΕΠ (γύρω στα 3,5 δισ. ευρώ) για την περίοδο 2013-2015. Διευκρινίζεται, δε, ότι τα μέτρα θα περιλαμβάνουν και καθιέρωση εισοδηματικού κριτηρίου αλλά και η κατάργηση επιδομάτων. Λόγος γίνεται, φυσικά, για τα διάφορα προνοιακού τύπου επιδόματα.

3 Εργατικοί μισθοί. Από την αρχή ακόμη διακηρύσσεται ως στόχος η «μείωση του μοναδιαίου εργασιακού κόστους κατά 15% στη διάρκεια ισχύος του προγράμματος». Αυτό δεν αφορά, φυσικά, μόνο τον κατώτερο μισθό της ΕΓΣΣΕ, όπως κουτοπόνηρα δήλωσε ο Σαμαράς, αλλά το σύνολο των εργατικών μισθών. Πώς θα γίνει αυτό; Με την επί της ουσίας ακύρωση των κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων.

Διαμορφώνεται ένας ολόκληρος μηχανισμός γι' αυτό. Ορίζονται ως μέγιστη διάρκεια των συμβάσεων τα τρία χρόνια, ενώ οι ισχύουσες σήμερα συμβάσεις λήγουν υποχρεωτικά ένα χρόνο μετά την ψήφιση του Μνημονίου. Η λεγόμενη μετενέργεια, δηλαδή η ισχύς των συμβάσεων και μετά τη λήξη τους, μειώνεται από έξι σε τρεις μήνες. Αν μέσα σε τρεις μήνες δεν υπάρξει νέα συλλογική σύμβαση, ως βάση θεωρείται ο μισθός της ΕΓΣΣΕ! Διατηρούνται μόνο τα γενικά επιδόματα (θέσης, παιδιών, εκπαίδευσης, επικινδυνότητας) μέχρι τη σύναψη νέας σύμβασης **συλλογικής ή ατομικής**. Αρα, όλες οι κλαδικές και ομοιοεπαγγελματικές συμβάσεις σπράχνονται προς τα επίπεδα της ΕΓΣΣΕ και οι εργαζόμενοι γίνονται αθύρματα στα χέρια των καπιταλιστών, οι οποίοι με το πιστόλι στον κρόταφο θα τους υποχρεώνουν να υπογράφουν ατομικές συμβάσεις με όρους που θα καθορίζουν μονομερώς οι καπιταλιστές. Μιλάμε φυσικά για τη νόμιμη πλευρά καθορισμού των μισθών, γιατί στην πράξη, παράνομα, οι καπιταλιστές προχωρούν σε κάθε είδους αυθαιρεσία... κι όποιου του αρέσει. Όταν, όμως, οι καπιταλιστές αποκτούν τέτοια νόμιμα δικαιώματα, φανταστείτε τι έχει να γίνει στην πράξη, με βάση τις μη νόμιμες πρακτικές τους.

Οι ωριμάνσεις, δηλαδή οι τριετίες ή άλλες πολυετίες, παγώνουν μέχρι η ανεργία να πέσει κάτω από το 10%. Μιλάμε για πολλά χρόνια δηλαδή. Και μιλάμε για απώλειες σημαντικές από τους εργαζόμενους.

Καταργείται η μονιμότητα στις ΔΕΚΟ και τις τράπεζες, για να μπορούν να κάνουν ελεύθερα απολύσεις εργαζόμενων με μια απλή αποζημίωση, η οποία σε μια επόμενη φάση θα μειωθεί ακόμη περισσότερο σε σχέση με σήμερα.

Η μονομερής προσφυγή στη δικαιοσύνη καταργείται. Δηλαδή, αν δεν

συμφωνήσει και ο καπιταλιστής, διαιτησά γιοκ! Και γιατί να συμφωνήσει;

Και πάμε στο βασικό μεροκάματο και μισθό της ΕΓΣΣΕ. Ανακοινώνεται **μείωση κατά 22% σε όλα τα επίπεδα**. Αυτό σημαίνει ότι ο βασικός μισθός από 751 ευρώ μικτά θα πέσει στα **586 ευρώ μικτά!**

Για τους νέους μέχρι 25 ετών, που προηγούμενος αντεργατικός νόμος είχε προβλέψει βασικό μισθό ίσο με το 84% του βασικού της ΕΓΣΣΕ, ο βασικός μισθός αυτόματα πέφτει στα **492 ευρώ!** Αναφέρεται, όμως, στο χαρτί του Βενιζέλου «**επιπρόσθετη μείωση κατά 10% για τους νέους (έως 25 ετών)**», χωρίς να διευκρινίζεται αν αυτή η μείωση θα αντικαταστήσει την ήδη ισχύουσα ή αν θα προστεθεί σ' αυτή. Αν προστεθεί, τότε για τους 25ρηδες ο βασικός μισθός θα πέσει στα **443 ευρώ!**

Αυτοί οι εφιαλτικοί κατώτεροι μισθοί θα παγώσουν σ' αυτά τα επίπεδα μέχρι το τέλος του προγράμματος!

Δεν τελειώνουμε, όμως, μ' αυτά. Αναφέρει το χαρτί: «**Εως τέλη Ιουλίου 2012, σαφές χρονοδιάγραμμα για την αναθεώρηση της ΕΓΣΣΕ με σκοπό την ευθυγράμμιση αυτής με τις ανταγωνιστικές χώρες**». Ποιες είναι αυτές το διαβάζουμε στο Μνημόνιο: οι χώρες της ΝΑ Ευρώπης! **Για πρώτη φορά διακηρύσσεται επίσημα στην Ελλάδα ότι στόχος είναι η διαμόρφωση μισθών επιπέδου Βουλγαρίας-Ρουμανίας!** Κι αυτό ανακοινώνεται ότι θα γίνει σε λιγότερο από ένα εξάμηνο.

Με το χτύπημα του κατώτερου μισθού δέχεται ένα «γενναίο» χτύπημα και το **επίδομα ανεργίας** που συναρτάται με το βασικό μεροκάματο. **Από 461,58 ευρώ το μήνα που είναι σήμερα θα πέσει στα 359,97 ευρώ!** Πρέπει να σημειωθεί ότι ήδη έχουν χειροτερευσει οι όροι για να πάρει ένας απολυμένος επίδομα ανεργίας, με αποτέλεσμα να αποκλείονται ολοένα και περισσότεροι άνεργοι.

Από το βασικό μισθό, όμως, συναρτώνται και μια σειρά άλλα επιδόματα που παίρνουν οι εργαζόμενοι. Μελετάμε το θέμα και θα δημοσιεύσουμε αναλυτικά στοιχεία σε επόμενο φύλλο.

Ανακοινώθηκε ακόμη η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κατά 2% με την κατάργηση των εισφορών για ΟΕΚ και ΟΕΕ και το κλείσιμο των δυο αυτών οργανισμών. Στην πραγματικότητα, από 1.1.2012 οι εισφορές για τους δυο αυτούς οργανισμούς έχουν πέσει στο 1,764%, αλλά αυτά είναι λεπτομέρειες για Βενιζέλο-Κουτρουμάνη και τροϊκανούς. Ανακοινώθηκε ακόμη περαιτέρω μείωση κατά 3% των εισφορών ΙΚΑ από 1.1.2013, χωρίς να διευκρινίζεται τι θα γίνει με την ήδη θεσμοθετημένη μείωση κατά 10% των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών (με χρήση της ηλεκτρονικής κάρτας).

4 Τέλος, πέρα από τα **ειδικά μισθολόγια**, ανακοινώνεται «επανεξέταση των μισθολογικών κλιμακίων» στο δημόσιο. Νέες μειώσεις, δηλαδή.

Ο Μπαμπινιώτης προσπαθεί να ωραιοποιήσει τους γιγάντιους ταξικούς φραγμούς

Συνέντευξη έδωσε στην εφημερίδα του κυβερνητικού εκπρόσωπου (ΤΑ ΝΕΑ 6/2) ο φιλόδοξος, πολυπράγμων και πολυθεσής Μπαμπινιώτης, για να μας πείσει ότι η πρόταση που συντάξε με τους υπόλοιπους της επιτροπής, που έστησε η Διαμαντοπούλου, είναι ανάσα και δώρο για τους μαθητές και το σχολείο.

Τι μάθαμε, λοιπόν, εμείς οι κακεντρεχείς, που μας αρέσει να βλέπουμε ξεσταστικά τέ-

χη, που θα διώξουν βίαια τους μαθητές από το Λύκειο, θα γονατίσουν οικονομικά και ψυχικά τις οικογένειες και θα κομματιάσουν τα όνειρα για εισαγωγή στο Πανεπιστήμιο;

Ότι μόρφωση σημαίνει αθρόα εισαγωγή μαθημάτων επιλογής (που θα πυροδοτούν τη διαφοροποίηση μεταξύ των μαθητών και την απόλυτη πρώιμη εξειδίκευση) και συνενώσεις μαθημάτων (με αποτέλεσμα την

αποψίλωση των επιστημονικών αντικειμένων και την αποκόμιση ψηγμάτων γνώσης τους από τους μαθητές).

Ότι οι τριπλές πανελλαδικές εξετάσεις σε όλες τις τάξεις του Λυκείου (σε τουλάχιστον 30 μαθήματα) θα αναβαθμίσουν το Λύκειο και θα κάνουν τα παιδιά «να αγαπήσουν ξανά το σχολείο και το δάσκαλο!» Ότι η γιγάντωση των φροντιστηρίων που θα προκληθεί είναι απλά ένα πταίσμα, αφού «ένα σύστημα δεν ξεκινάει με αντίπαλό του το φροντιστήριο», γιατί «αν ξεκινήσεις έτσι έχασες», ενώ φροντιστήριο μπορείς να κάνεις και μέσα στο σχολείο! Ο Μπαμπινιώτης ξεπέρασε εδώ σε κυνικότητα και τον Αρσένι, ο οποίος τουλάχιστον ισχυριζόταν ψευδώς προς τα έξω ότι η «μεταρρύθμισή» του (με διπλές εισαγωγικές σε Β' και Γ' Λυκείου) θα καταργούσε τα φροντιστήρια.

Ότι μπορεί ο μαθητής να εξοντώνεται μπαίνοντας σ' αυτόν τον μακρύ και επώδυ-

νο ξεσταστικό μαραθώνιο, αλλά το γεγονός ότι θα του δίνεται η δυνατότητα να επαναλάβει την εξέταση δυο ή και τρεις φορές το χρόνο είναι «μια ανάσα της ελληνικής οικογένειας και μια ψυχολογική στήριξη για τα παιδιά». Ετσι, λοιπόν, η αγωνιώδης προσπάθεια για να κοπεί με επιτυχία το νήμα της εισαγωγής στο επιθυμητό τμήμα των ΑΕΙ-ΤΕΙ, που θα αποθεώνει την παπαγαλία και τον σκληρό ανταγωνισμό, και θα μεγεθύνει την ανάγκη για φροντιστηριακές συνταγές επιτυχίας, βαφτίζεται αναβάθμιση του Λυκείου, αγάπη του μαθητή για το σχολείο και ανακούφιση της ελληνικής οικογένειας.

Και βεβαίως, μπορεί να παραμένει ισχυρή και ανθεκτική στα χτυπήματα, η τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, όμως, τα πράγματα δεν είναι πια ίδια, όπως εδώ και κάποια χρόνια. Οι μισθοί και οι εργασιακές σχέσεις

των εργαζόμενων έχουν υποστεί πανωλεθρία, ενώ δεν υπάρχει ελληνική οικογένεια που να μην έχει άνεργους ως μέλη. Κοντολογίς, είναι ασηκωτο βάρος για τις οικογένειες των εργαζόμενων να στηρίξουν τις προσπάθειες των παιδιών τους για πανεπιστημιακή μόρφωση και απαγορευτικό όνειρο οι σπουδές εκτός του τόπου κατοικίας. Συνεπώς, μιλάμε για δυσθεώρητους ταξικούς φραγμούς.

Ο Μπαμπινιώτης, στη συνέντευξή του, έδωσε και κάποιες άλλες λεπτομέρειες που δεν ήταν σαφείς στην πρώτη παρουσίαση της πρότασης της επιτροπής. Ακόμη και ομοειδή Τμήματα των ΑΕΙ (π.χ. όλα τα Τμήματα Φυσικής) θα μπορούν να θέτουν ως προαπαιτούμενα διαφορετικά μαθήματα και διαφορετικούς συντελεστές. Όπως αντιλαμβάνεστε πρόκειται για εξετάσεις πολλαπλών ταχυτήτων και για κατηγοριοποίηση σπουδών, πτυχίων και

πανεπιστημιακών τμημάτων.

Διευκρινίστηκε επίσης κάτι που ήταν φανερό από την πρώτη στιγμή. Ότι οι επιλογές των υποψήφιων είναι περιορισμένες και ότι για να διευρυνθούν, ο υποψήφιος είναι αναγκασμένος να δώσει εξετάσεις και σε πολλά άλλα μαθήματα εκτός των 3-5, που θα είναι ο βασικός κορμός για την εισαγωγή σε κάποιο Τμήμα των ΑΕΙ-ΤΕΙ. Ακόμα και σε όλα τα μαθήματα της Γ' Λυκείου! Ο κ. καθηγητής ισχυρίζεται ότι αυτό γίνεται για να μπορεί να μπαίνει ο υποψήφιος στο Τμήμα της πρώτης επιλογής του. Και όχι «να ξεκινάς για Ιατρική και να μπαίνεις π.χ. Αισθητική Καλαμάτας». Ο πραγματικός στόχος είναι να ελαχιστοποιηθεί η πίεση μπροστά στις πόρτες των Πανεπιστημίων και οι υποψήφιοι -κυρίως οι προερχόμενοι από φτωχά λαϊκά στρώματα- να μη μπορούν να «τρυπώσουν» πουθενά.

Γιούλα Γκεσούλη

Η τρομοκρατία της απόλυσης

Δεν περνάει ημέρα που οι εκπαιδευτικοί να μην εισπράττουν τις δικές τους απειλές. Τούτη τη φορά είναι η τρομοκρατία των απολύσεων.

Απαντώντας σε σχετική ερώτηση δημοσιογράφου (εκπομπή Σαββατοκύριακο στη ΝΕΤ 4/2), η Διαμαντοπούλου έδωσε την εξής απάντηση: «Δεν έχω επίσημη ενημέρωση για το θέμα των απολύσεων στον τομέα της εκπαίδευσης. Το θέμα επανέρχεται, και είναι σημαντικό, όχι μόνο γιατί απασχολεί χιλιάδες εκπαιδευτικούς, αλλά γιατί όλοι αντιλαμβανόμαστε τι σημαίνει να γίνουν απολύσεις και να μην υπάρχουν εκπαιδευτικοί στις τάξεις. Μπαίνουμε πια στον πυρήνα της λειτουργίας μίας ευνομούμενης πολιτείας. Σχολείο σημαίνει δάσκαλος στην τάξη. Από εκεί ξεκινούν όλα.

Η απάντηση για τον εξορθολογισμό του αριθμού των εργαζόμενων στην Παιδεία έρχεται μέσα από τη σωστή διαχείριση και την πολλή δουλειά και όχι μέσα από τσιτάτα. Η απόδειξη από το Υπουργείο Παιδείας μπορεί να γίνει άνθρωπο τον άνθρωπο».

Τι προκύπτει από την παραπάνω δήλωση; Πρώτον, ότι το θέμα έχει ξανατεθεί. Δεύτερον, ότι η Διαμαντοπούλου δεν είναι κατηγορηματικά αντίθετη σε μια τέτοια εξέλιξη. Γι' αυτό και δεν αποκλείει αποφασιστικά -τουλάχιστον όσο την αφορά- ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Παρά τις γενικές φανφάρες που επιστρατεύει («ευνομούμενη πολιτεία», «σχολείο σημαίνει δάσκαλος στην τάξη»), οι οποίες, άλλωστε δεν γίνονται πιστευτές, η υπουργός των συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων, των πολυπληθών τμημάτων, της φωτοτυπίας, των διαρκών απειλών, μένει προσκολλημένη στην τακτική του «εξορθολογισμού του αριθμού των εργαζόμενων στην Παιδεία», που μπορεί να γίνει «άνθρωπο τον άνθρωπο». Όχι Γιάννης, Γιαννάκης δηλαδή.

Πρόκειται ουσιαστικά για απολύσεις, οι οποίες στην εκπαίδευση θα δρομολογηθούν μέσα από δρόμους που έχει ανοίξει ήδη το υπουργείο Παιδείας και από άλλους που διαρρέει ήδη στον φιλοκυβερνητικό Τύπο. Κοντολογίς, θα συνεχιστεί -όπως άλλωστε έχει ανακοινωθεί- το τσουνάμι των συγχωνεύσεων-καταργήσεων, που θα κλείσει χιλιάδες οργανικές θέσεις, οι μαθητές θα στοιβαχτούν στα τμήματα, οι εκπαιδευτικοί που είναι κοντά στη σύνταξη θα μπουν σε αναγκαστική «εφεδρεία», η επέμβαση στα αναλυτικά προγράμματα θ' αφήσει «ξεκρέμαστους» άσωτους εκπαιδευτικούς, κυρίως ειδικότητων, στα Τεχνολογικά Λύκεια που θα στηθούν θα υπάρξει «εξορθολογισμός» ειδικοτήτων, ενώ δημοσιεύματα μας πληροφορούν ότι πάνω από 4.000 αναπληρωτές και ωρομίσθιοι δεν θα βρουν την επόμενη σχολική χρονιά θέση στην εκπαίδευση και οι μόνιμοι διορισμοί θα είναι μηδενικοί (φέτος, λέει, δεν θα υπάρξει καμιά αλλαγή, αλλά την επόμενη χρονιά θα υπάρξει μείωση των συμβασιούχων εκπαιδευτικών κατά 15%). Εκτός αυτών, το υπουργείο Παιδείας θα επιχειρήσει να επιβάλλει την αξιολόγηση, μέσω της οποίας θα δουν την «πόρτα» οι νεοδιοριστοί καταρχάς εκπαιδευτικοί, αυτοί που θα έχουν μπει στο καθεστώς του «δόκιμου» εκπαιδευτικού. Παράλληλα, προετοιμάζεται «εξορθολογισμός» και στα μηχανογραφικά που θα δοθούν στους μαθητές, με πετσόκομμα Τμημάτων, κυρίως ΤΕΙ. Πέρυσι η «σοδειά» απέφερε μείον 24 Τμήματα ΤΕΙ και ένα ΑΕΙ.

Το ΠΑΜΕ αποφασίζει «δημοκρατικά» για τη συμμετοχή σε απεργία

Πώς παίρνονται οι αποφάσεις για συμμετοχή στις απεργίες που βάζει μπροστά ο Περισσός και πιέζει για την κήρυξη τους τις τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, μετά τη χλαπάτσα της αποτυχίας της διοργάνωσής τους από το ΠΑΜΕ; Ίδου όσα συνέβησαν στο Σύλλογο Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Περιστερίου «Ελλη Αλεξίου».

Οι «ταξικοί» συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ έγραψαν στα παλαιότερα των υποδημάτων

τους τις διαθέσεις σ' αυτή τη φάση των δασκάλων (για την απογοήτευση των οποίων φέρουν βαριά ευθύνη λόγω της στάσης τους στη διαχείριση και στο κλείσιμο της μεγάλης απεργίας των δασκάλων το 2006) και χρησιμοποίησαν το καταστατικό με εκβιαστικό τρόπο για να αποσπάσουν την υπερψήφιση της πρότασής τους για συμμετοχή σε 24ωρη απεργία στις 9 του Φλεβάρη, που είχαν προγραμματίσει, στο πλαίσιο της ταχτικής να συγκεντρωθούν ψηφολάκια για την ενίσχυση της παρουσίας

του Περισσού στη Βουλή. Η «συνέλευση» πραγματοποιήθηκε -για δεύτερη σε μια εβδομάδα φορά- με τη συμμετοχή περίπου 30 εκπαιδευτικών, σε σύνολο εννιακοσίων και πλέον. Την πρόταση του ΠΑΜΕ υπερψήφισαν καμιά δεκαριά παρευρισκόμενοι και έτσι «πέρασε» η απόφαση για συμμετοχή στην 24ωρη απεργία (οι υπόλοιποι εκπαιδευτικοί είτε δεν ψήφισαν καθόλου είτε μοιράστηκαν ανάμεσα στις προτάσεις άλλων συνδικαλιστών).

Βεβαίως, τα αποτελέσματα είναι ήδη γνωστά. Οι γρα-

φειοκράτες των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ δεν τους έκαναν τη χάρη να κηρύξουν απεργία στις 9 του Φλεβάρη και έτσι τα σωματεία του ΠΑΜΕ αναγκάστηκαν να βάλουν την αγωνιστική ουρά στα σκέλια και να καλέσουν απλά σε απογευματινά (στις 5 μ.μ.) συλλλητήρια σε όλες τις πόλεις της Ελλάδας. Στο τέλος, ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, λόγω των πολιτικών εξελίξεων με το PSI και το νέο Μνημόνιο, αναγκάστηκαν να ρίξουν μια ακόμη εκτονωτική τουφεκιά στις 7 του Φλεβάρη και ο Περισσός έμεινε τελείως ξεκρέμαστος.

Στυγνοί καπιταλιστές

ορισθείσα σημερινή συνάντηση. Κατόπιν αυτών, η Διορκής Ιερά Σύνοδος, εξαιτίας των ανέλαστικών και πιεστικών οικονομικών δεδομένων, αδυνατεί να εξακολουθήσει την λειτουργία του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Εκκλησίας της Ελλάδος και απεφάσισε την άμεση αναστολή της εκπομπής ραδιοφωνικού σήματος του Σταθμού».

Σαν στυγνοί εργοδότες οι δεσποτάδες πέταξαν με τη μία στο δρόμο 34 εργαζόμενους (τεχνικούς και δημοσιογράφους) του ραδιοσταθμού της Εκκλησίας. Και γιατί να μην το κάνουν; Αν τους πει κανένας

τίποτα, θα δείξουν κατά Περισσό μεριά. Κι εκεί κάνουν απολύσεις κι άμα φωνάζει κανένας λένε πως δεν είναι καπιταλιστική επιχείρηση, αλλά επαναστατική επιχείρηση που έχει σαν σκοπό την προώθηση της ταξικής πάλης και που τη γονάτισε η καπιταλιστική κρίση. Με την ίδια λογική, και οι παπάδες μπορούν να επικαλεστούν το φιλανθρωπικό τους έργο, ισχυριζόμενοι ότι τα Μέσα τους δεν είναι κερδοσκοπικά.

Φυσικά και δεν είναι το ίδιο Περισσός και Εκκλησία. Όμως, ούτε ο μεν έχει σχέση με την προώθηση της ταξικής πάλης ούτε η δε έχει σχέση με την ανακούφιση των φτωχών και των πασχόντων. Όσο για τις επιχειρήσεις τους, καπιταλιστικές είναι, ανεξάρτητα από το προπαγανδιστικό περιτύλιγμα που τους φορούν.

«Η Διορκής Ιερά Σύνοδος ενημερώθηκε από τους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο, Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ και Πατρών κ. Χρυσόστομο, οι οποίοι είχαν οριστεί ως Τριμελής Επιτροπή για να συζητήσει με εκπροσώπους των εργαζόμενων στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Εκκλησίας της Ελλάδος, σήμερα, 8.2.2012 και ώρα 11 π.μ., για το ενδεχόμενο συνάψεως επιχειρησιακής συμβάσεως, για την ανάγκη μείωσης των μισθολογικών αποδοχών του προσωπικού λόγω της αδυναμίας κάλυψης του ελλείμματος για το τρέχον έτος και προκειμένου να αποφευχθεί οπωσδήποτε η απόλυση εργαζομένων. Οι Αρχιερείς ανέφεραν στην Διορκή Ιερά Σύνοδο ότι δεν εμφανίστηκε κανείς εκπρόσωπος ή εκπρόσωποι των εργαζομένων κατά την

Φτηνιάρης αβανταδόρος

Το πρωί της Πέμπτης, την ώρα που η χώρα βουούσε από τη συμφωνία πάνω στο νέο Μνημόνιο και τα καινούργια δεινά που αυτό φέρνει για τους εργαζόμενους, την ώρα που γινόταν πιο καθαρό από κάθε άλλη φορά ότι η Κοινωνική Ασφάλιση μπαίνει σε μια τροχιά μεθοδευμένης κατάρρευσης, ο διοικητής του ΙΚΑ Ροβέρτος Σπυρόπουλος εξέδωσε μια πρόστυχη ανακοίνωση, για να στηρίξει έμμεσα το νέο Μνημόνιο και να πει σε εργαζόμενους, άνεργους και συνταξιούχους πως δεν πρέπει ν' ανησυχούν.

Ισχυρίζεται ότι «αυξημένες κατά 13% είναι οι εισπράξεις του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τις τρέχουσες ασφαλιστικές εισφορές του Ιανουαρίου 2012, (940.233.634 ευρώ) – σε σχέση με αυτές του Δεκεμβρίου 2011». Γιατί, όμως, κάνει σύγκριση με τον αμέσως προηγούμενο μήνα και δεν κάνει σύγκριση με τον αντίστοιχο μήνα του προηγούμενου έτους, δηλαδή με τον Ιανουάριο του 2011; Γιατί μόνο αυτή η κάλπικη σύγκριση τον βολεύει.

Αμέσως μετά, γράφει ότι «η

συγκράτηση των εσόδων, παρά την αύξηση της ανεργίας και της μείωσης του επιπέδου των αποδοχών, οφείλεται κυρίως στην διευρυνόμενη ένταξη των επιχειρήσεων στις προβλεπόμενες ρυθμίσεις διακανονισμού παλαιών οφειλών. Μέχρι σήμερα έχουν υποβληθεί 27.763 αιτήσεις (καταλογισθέντα ποσά 771.482.983,39 ευρώ) υπαγωγής στη ρύθμιση και έχουν διεκπεραιωθεί στις ταμειακές υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οι 21.102». Κι αμέσως μετά ρίχνει τη... βόμβα: «Η εξέλιξη αποτελεί ουσιαστική ένδειξη ότι η ένταση των προσπαθειών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την άντληση εσόδων από τις παλαιότερες οφειλές, μέσω των ιδιαίτερα ευνοϊκών ρυθμίσεων, μπορεί να αντισταθμίσει τις απώλειες των εσόδων που προκύπτουν από την αύξηση της ανεργίας και μείωση των αποδοχών».

Χωρίς ντροπή, λέει τα πιο αισχρά ψέματα για να παραμυθιάσει τους εργαζόμενους. Παίρνει τον πρώτο μήνα μιας νέας χαρακτηριστικής ρύθμισης προς τους εισφοροκλέπτες και κάνει την κάλπικη σύγκριση που τον βολεύει. Τι γίνεται στις περι-

πτώσεις χαρακτηριστικών ρυθμίσεων; Οσοι καπιταλιστές θέλουν να πάρουν ασφαλιστική ενημερότητα (για να εισπράξουν από δημόσιο και ΔΕΚΟ), μπαίνουν στη ρύθμιση. Πληρώνουν την πρώτη δόση, παίρνουν την ασφαλιστική ενημερότητα και μετά η συντριπτική πλειοψηφία σταματά να πληρώνει, περιμένοντας την επόμενη χαρακτηριστική ρύθμιση για να κάνει το ίδιο. Επομένως, ο πρώτος μήνας εμφανίζει πάντοτε αυξημένα έσοδα, τα οποία δεν συνεχίζονται τους επόμενους μήνες.

Ο Σπυρόπουλος αναφέρει τα ποσά που καταλογίστηκαν συνολικά στους οφειλότες που μπήκαν στη ρύθμιση, δεν αναφέρει όμως τα ποσά που εισπράχθηκαν. Και προπαντός, δεν μας λέει τι έγινε με την προηγούμενη ρύθμιση, νομίζοντας ότι απευθύνεται σε Λωτοφάγους χωρίς μνήμη και Χαχόλους χωρίς κρίση. Μετά την ψήφιση του αντισυμβασιμικού νόμου του 2010, Λοβέρδος και Σπυρόπουλος οργάνωσαν ολόκληρη προπαγανδιστική εκστρατεία (μέχρι και πληρωμένες διαφημίσεις και ημερίδες

έκαναν), για να πουν ότι αυτή είναι η τελευταία ρύθμιση. Από τον Οκτώβριο αρχίζουν κατασχέσεις και πλειστηριασμοί, έλεγχο κομπάζοντας, με το γνωστό του ύφος, ο Λοβέρδος. Δεν μας είπαν όμως ποτέ: πόσοι οφειλότες μπήκαν σ' αυτή τη ρύθμιση; Ποιο το συνολικό ποσό που καταλογίστηκε; Ποιο το συνολικό ποσό που εισπράχθηκε μέχρι τώρα; Πώς κατανέμεται αυτό το ποσό ανά μήνα από τότε που έγινε η ρύθμιση; Πόσοι απ' αυτούς που εντάχθηκαν στη ρύθμιση συνεχίζουν να πληρώνουν κανονικά τις δόσεις τους και πόσοι σταμάτησαν; Αυτά τα στοιχεία θα έκαναν σκόνη τους τωρινούς κάλπικους ισχυρισμούς του Σπυρόπουλου. Άλλωστε, το γεγονός ότι αναγκάστηκαν να κάνουν νέα ρύθμιση αποτελεί την καλύτερη απόδειξη για το φιάσκο της προηγούμενης.

Ξέρετε τι λέει τώρα ο Σπυρόπουλος; Οτι θα κάνουν συνεχώς νέες χαρακτηριστικές ρυθμίσεις, προσβλέποντας στην είσπραξη της πρώτης δόσης από εκείνους τους εισφοροκλέφτες που θέλουν να πάρουν ασφαλιστική ενημερότητα.

Στο στόχαστρο η στρατιωτική χούντα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

τρίκα, στη διάρκεια ενός σημαντικού αγώνα το 2008, φόρεσε μια φανελα με το σύνθημα «Αλληλεγγύη στη Γάζα», ως διαμαρτυρία ενάντια στον ισραηλινό αποκλεισμό.

Οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν στο Κάιρο στις 2 Φεβρουαρίου, μια μέρα μετά το μακελειό στο Πορτ Σάιντ. Οι Ουλtras συγκεντρώθηκαν στον σιδηροδρομικό σταθμό για να υποδεχτούν τους τραυματίες και τους νεκρούς και στη συνέχεια κατευθύνθηκαν στο υπουργείο Εσωτερικών. Από τότε και για πέντε συνεχή μερόνυχτα χιλιάδες οργισμένοι διαδηλωτές παρέμειναν έξω από το επίμαχο υπουργείο και συγκρούονταν με τις δυνάμεις καταστολής, απαιτώντας την άμεση παραίτηση της στρατιωτικής χούντας και την τιμωρία των υπεύθυνων για το θάνατο των 74 στο Πορτ Σάιντ. Γύρω από το υπουργείο Εσωτερικών τοποθετήθηκαν από το στρατό οχτώ βαριά μπλόκα από μπετόν για να το προστατέψουν, καθώς οι επιθέσεις της αστυνομίας με πλαστικές σφαίρες, με σκάγια για πουλιά και δακρυγόνα δεν κατάφεραν να διαλύσουν τους διαδηλωτές, που απαντούσαν με βροχή από πέτρες και μολότοφ. Σύμφωνα με την αιγυπτιακή εφημερίδα «Αλ Αχράμ», το απόγευμα της Κυριακής, 5 Φλεβάρη, κάποιοι πολιτικοί και ακτιβιστές μαζί με το σείχη από το τζαμί Ομάρ Μακράμ της πλατείας Ταχρίρ πήγαν στην οδό Μανσούρ, την πρώτη γραμμή των συγκρούσεων, για να μεσολαβήσουν να γίνει εκκευρία ανάμεσα στα αντίπαλα στρατόπεδα. Όταν η προσπάθεια απέτυχε, οι συγκρούσεις ξανάρχισαν σφοδρότερες απ' όλες τις προηγούμενες μέρες και συνεχίστηκαν μέχρι το πρωί της 7ης Φλεβάρη. Και αυτή τη φορά εμφανίστηκαν τραμπούκοι και ασφαλίτες με όπλα να χτυπούν τους διαδηλωτές.

Ο απολογισμός των συγκρούσεων είναι 10 νεκροί στο Κάιρο, οι περισσότεροι από σκάγια, και πάνω από 2.500 τραυματίες, σύμφωνα με τα στοιχεία του υπουργείου Υγείας, πολλοί από τους οποίους έπαθαν ασφυξία από τα δα-

κρυγόνα και τα χημικά και νοσηλεύτηκαν στα υπαίθρια νοσοκομεία που είχαν στηθεί στην περιοχή. Πέντε ακόμη διαδηλωτές έπεσαν νεκροί στο Σουέζ στις 3 Φλεβάρη, όταν οι δυνάμεις καταστολής άνοιξαν πυρ εναντίον χιλιάδων διαδηλωτών που είχαν συγκεντρωθεί μπροστά στα κεντρικά γραφεία της αστυνομίας.

Οι κινητοποιήσεις αναμένεται να συνεχιστούν στις 11 Φλεβάρη, πρώτη επέτειο από την παραίτηση του Χόσι Μουμπάρακ, με γενική απεργία. Την ίδια μέρα θα ξεκινήσει η καμπάνια πολιτικής ανυπακοής, στην οποία καλεί η οργάνωση – ομπρέλα «Συμμαχία των Επαναστατών της Αιγύπτου». Σ' αυτή συμμετέχουν περισσότερες από 50 πολιτικές συλλογικότητες, μεταξύ των οποίων τα 6 πιο γνωστά και μαζικά κινήματα, και δηλώνουν ότι θα τη συνεχίσουν μέχρι να ικανοποιηθούν τα εξής 7 αιτήματα.

Το βασικό αίτημά τους είναι η άμεση παράδοση της εξουσίας από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο σε πολιτική κυβέρνηση. Τα υπόλοιπα 6 είναι:

1. Άμεση διάλυση της διορισμένης από το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο μεταβατικής κυβέρνησης και συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας από τη βουλή.
2. Άμεση διεξαγωγή των προεδρικών εκλογών.
3. Συγκρότηση ανακριτικής επιτροπής με την εντολή να ερευνήσει όλα τα εγκλήματα και τις σφαγές που διαπράχθηκαν από τις αρχές μετά την εξέγερση του Γενάρη.
4. Δημιουργία «επαναστατικών δικαστηρίων» για να δικάσουν όλα τα πρόσωπα του προηγούμενου καθεστώτος που θα βρεθούν να έχουν ανάμειξη σε εγκλήματα που διαπράχθηκαν μετά την εξέγερση του Γενάρη.
5. Άμεση απόλυση του Γενικού Εισαγγελέα της Αιγύπτου.
6. Κάθαρση και γενική ανασυγκρότηση του υπουργείου Εσωτερικών, ιδιαίτερα του μηχαν-

ισμού της Εθνικής Ασφάλειας, που θεωρείται συνέχεια του κακόφημου μηχανισμού Κρατικής Ασφάλειας.

Η καμπάνια πολιτικής ανυπακοής θα περιλαμβάνει, εκτός των άλλων, τη μη πληρωμή φόρων και των λογαριασμών για τις υπηρεσίες Κοινής Ωφελείας. Συμμετοχή στην καμπάνια έχουν δηλώσει, εκτός από τις πολιτικές συλλογικότητες, φοιτητές και εργαζόμενοι από διάφορους χώρους. Ανάμεσά τους η Ένωση των φοιτητών του Αμερικανικού Πανεπιστημίου του Κάιρου. Με ανακοίνωσή της καλεί «σε πλήρη πολιτική ανυπακοή από τις 11 Φλεβάρη μέχρι να παραιτηθεί το τυρανικό στρατιωτικό συμβούλιο». Καλεί επίσης τους φοιτητές όλων των πανεπιστημίων να συμμετέχουν στην καμπάνια και στις κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας που θα πραγματοποιηθούν. Λίγες μέρες νωρίτερα είχαν δηλώσει συμμετοχή οι φοιτητές του Πανεπιστημίου του Κάιρου, του μεγαλύτερου πανεπιστημίου της Αιγύπτου, και του Γερμανικού Πανεπιστημίου του Κάιρου.

Αξίζει να σημειωθεί ότι Μουσουλμανική Αδελφότητα έσπευσε και πάλι να αποδείξει ότι αποτελεί στυλοβάτη του συστήματος. Σύμφωνα με την εφημερίδα «Αλ Αχράμ» (7/2/12), ο Γενικός Γραμματέας της Μαχμούτ Χουσεΐν καταδίκασε τα καλέσματα για γενική απεργία και εκστρατεία ανυπακοής και παρότρυνε τον πληθυσμό να διπλασιάσει το ρυθμό δουλειάς του για να «ξανακτίσει τη χώρα και να μην την καταστρέψει». Και πρόσθεσε ότι «αυτά τα καλέσματα είναι εξαιρετικά επικίνδυνα και απειλούν το έθνος και το μέλλον του. Η γενική απεργία θα σταματήσει την κυκλοφορία των τρένων, τις μεταφορές, τη δουλειά στα εργοστάσια, στα νοσοκομεία και στα πανεπιστήμια. Σημαίνουν επίσης ότι κανείς δεν θα πληρώνει φόρους στην κυβέρνηση ή τις οφειλές του για υπηρεσίες Κοινής Ωφελείας, γεγονός που θα βλάψει την ήδη παραπαιούσα οικονομία και θα οδηγήσει σε παρακμή τη χώρα».

Λογικό αποτέλεσμα

Έχει καμιά σημασία αν θα μειωθούν άμεσα και οι κύριες συντάξεις; Αμφιβάλλει κανείς ότι αυτό το θέμα θα έρχεται και θα επανέρχεται συνεχώς; Οι αντισυμβασιμικοί νόμοι της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, που καταρτίστηκαν στη λογική του πρώτου Μνημόνιου, περιέχουν μια ρήτρα. Οτι οι ασφαλιστικές παροχές θα επανεξετάζονται συνεχώς υπό το πρίσμα της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων.

Ποια είναι η κατάσταση των Ταμείων και ποιες οι προοπτικές τους; Τα έσοδα πέφτουν κατακόρυφα, λόγω της αύξησης της ανεργίας, αλλά και της έκρηξης της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής. Τα αποθεματικά θα δεχτούν μια νέα, τεράστιων διαστάσεων ληστεία με το «κούρεμα» των ομολόγων του ελληνικού κράτους, στα οποία τα τοποθέτησε τσαμπουκαλδικά η ΤΤΕ με εντολές των κυβερνήσεων.

Δεν είναι, λοιπόν, λογικό αποτέλεσμα να ασκείται συνεχής πίεση στο ύψος των συντάξεων; Δεν είναι λογικό, μετά το πλήγμα στον κατώτερο μισθό της ΕΓΣΣΕ, να σχεδιαστεί πλήγμα ακόμα και στην κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ; Γιατί ν' απορούμε γι' αυτό που αποτελεί το λογικό επακόλουθο της φιλοσοφίας πάνω στην οποία δομήθηκε η Κοινωνική Ασφάλιση, ιδιαίτερα μετά τους τελευταίους αντισυμβασιμικούς νόμους;

Μόνο αν αλλάξει η φιλοσοφία της ασφάλισης, μόνο αν οι εργάτες σταθούν σαν τάξη απέναντι στην αστική τάξη, μόνο αν πεταχτούν στα σκουπίδια οι θεωρίες της «ανταποδοτικότητας», της «βιωσιμότητας» κτλ., μόνο αν διακηρυχτεί ότι οι εργαζόμενοι απαιτούν πλήρη σύνταξη και πλήρη χρηματοδότηση της από καπιταλιστές και κράτος, επειδή αυτοί παράγουν τον κοινωνικό πλούτο κι αυτοί αποτελούν τα υποζύγια της φορολογίας, μόνο τότε θα μπορέσει ν' ανοίξει ο δρόμος της επανακατάκτησης όσων χάθηκαν και της κατάκτησης μιας αξιοπρεπούς ασφάλισης και σύνταξης.

Ποιοι άνοιξαν το δρόμο;

Το σημείωμα αυτό γράφεται πριν γίνει γνωστό το «πακέτο» που συμφώνησε η συγκυβέρνηση Παπαδήμου με την τρούικα, με τη στήριξη και των τριών κυβερνήσεων κομμάτων. Στα όσα διέρρεαν ο Βενιζέλος με τον Κουτρούμάνη τις προηγούμενες μέρες περιλαμβάνονταν και η κατάργηση με νόμο όλων των κανονισμών εργασίας στις ΔΕΚΟ και της μονιμότητας (αορίστου χρόνου) των εργαζόμενων σ' αυτές.

Ανεξάρτητα από το αν αυτή η ρύθμιση θα περιλαμβάνεται στο τωρινό «πακέτο» και από τη μορφή που θα έχει τελικά, πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι θα γίνει. Αν όχι τώρα, στο άμεσο μέλλον. Και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε το γιατί. Χρειάζεται, όμως, να θυμηθούμε ποιοι άνοιξαν το δρόμο ή ποιοι επέτρεψαν με τη στάση τους ν' ανοίξει ο δρόμος. Και μάλιστα, σε μια περίοδο που το εργατικό κίνημα, ιδιαίτερα στις ΔΕΚΟ, δεν βρισκόταν σε θέση δύσκολης άμυνας όπως σήμερα.

Ποιος καθιέρωσε τη θεωρία των «ρετιρέ»; Το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου (στον ίδιο ανήκει η φράση). Ποιος άνοιξε το δρόμο στην απαξίωση των κανονισμών εργασίας, οι οποίοι αποτυπώνουν όλες τις κατακτήσεις που επί δεκαετίες κέρδιζαν με τους αγώνες τους οι εργαζόμενοι στις ΔΕΚΟ; Η «πράσινη» εργατοπατεριά, σε αghαστή συνεργασία με τη «γαλάζια». Ας θυμηθούμε τον ΟΤΕ, όπου η «πραινογιάλαξη» εργατοπατεριά πλειοψηφία πούλησε τα ίδια της τα παιδιά, για να εξασφαλιστεί σαν συντηχία. Ας θυμηθούμε το νόμο Αλογοσκούφη που εξαίρεσε τους νεοπροσλαμβανόμενους από τους ισχύοντες κανονισμούς εργασίας των ΔΕΚΟ, τον οποίο αντιμετώπισε με μπόλικη αγωνιστική φρασεολογία η εργατοπατεριά, πλην όμως δεν έκανε τίποτα για να τον καταργήσει.

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...

Χρέος μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Μα είναι δυνατό ο Γεράσιμος Λιόντος να είναι τόσο δημοφιλής; Είναι δυνατό οι Beatles να είναι πιο δημοφιλείς απ' τον Χριστό; Είναι δυνατό τόσο αγώνες για την κοινωνική καθυπόταξη, με στρατιές αρωγών και μίσθαρνων τζουτζέδων, να μην αποδίδουν; Oh god, πού βαδίζουμε; Και τι θα κάνουμε την επαύριο της Κυριακής των απόκρου που ακολουθεί αυτή του ασώτου, ήτις ακολούθησε αυτή των τελώνου και φαρισαίου; Μαύρο καρναβάλι...

«Αυτός εδώ λιθοβολεί / κι αυτός εκεί λιθοβολείται / ο άλλος πάλι κάθεται / μετράει τις πέτρες» (Γιώργος Δανιήλ - «Λιθοβολία»).

Εδώ είμαστε κι αυτή τη βδομάδα, στο κατά Ριζοσπάστη «γνωστό έντυπο κάποιος ομάδας αντιεξουσιαστών». Πάλι καλά που δεν χρησιμοποίησε την προσφιλή του έκφραση «αυτοαποκαλούμενοι» ή δεν διατύπωσε τις θέσεις του για την ονομασία (ποιων Σκοπίων ρε;) της Κόντρας. Γι' αυτό κι εμείς φερόμαστε ιπποτικά, παραβλέπουμε το γεγονός ότι είμαστε σατιρική στήλη και τον αναφέρουμε ως ριζοσπάστη, όπως αυτοπροσδιορίζεται. Και όχι ριζοσπάστη ή καροθδραύστη ή όπως αλλιώς θα μπορούσε να τον περιγράψει η φαντασία μιας Κοκκινোসκουφίτσας. Πάντως, το τελευταίο δεκαήμερο διαπιστώνουμε ότι έπεσε «σύρμα» να μην αφηθεί αναπάντητο και ασχολίαστο από το ΚΚΕ (και από το ΠΑΜΕ) κανένα δημοσιογραφικό δημοσίευμα σε έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο. Δεν εξηγείται αλλιώς αυτό το πογκρόμ που βλέπουμε από Αθήνα μέχρι και τις εσχαιές της χώρας...

«Φοβού τους Κυρίους που βρίσκονται μυστικά ανάμεσά μας. Οι Κύριοι είναι μέσα μας. Γεννημένοι από σκηνή και δειλία» (Jim Morrison - "The new creatures").

«Παρακαλούμε πάρα πολύ τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ να αποτανθούν στους ιδεολογικούς συγγενείς τους στην Βόρεια Κορέα για να μας βοηθήσουν στην κρίση που περνά η χώρα. Δεν περιμέναμε περισσότερη σοβαρότητα», δήλωσε ο φυγόστρατος πατριώτης Κωστής Αϊβαλιώτης του ΛαΟΣ. Κι εμείς βέβαια -πέρα από τη γελοιοότητα του σχολίου- δεν περιμέναμε καλύτερη γνώση των ελληνικών από τους μαχόμενους υπέρ κάθε ελληνικού στοιχείου, από τη γλώσσα μέχρι την τσιπούρα και από τα σύνορα μέχρι τα τσίνορα. Και περιχαρείς διαπιστώσαμε -για άλλη μια φορά- ότι τα... μεγάλα πνεύματα συναντώνται! Υπενθυμίζουμε ότι την ίδια φράση ("να πάτε στη Βόρεια Κορέα") την είπε και η κυρία Μπακογιάννη-Μητροσιτάκη-Κούβελου δυο μέρες πριν σε διαμαρτυρούμενους στον δήμο Θεσσαλονίκης.

«Την ώρα που αεροκοπανάνε οι άρχοντες περί δημοκρατικής τάξης / ανάμεσά μας οι αμιλητοί ζούνε. / Κι όσο σαν δούλοι εμείς μένουμε σιωπηλοί / οι ηγεμόνες δυναμώνουν / ξεσκίζουν, βιάζουν, ληστεύουν / των ανυπόταχτων τα μούτρα τσαλακώνουν. / Ετούτων των αμιλητων το πεσί / περίεργα θα 'λεγες είναι φτιαγμένο. / Τους φτύνουνε καταπρόσωπο / κι αυτοί σκουπίζουνε σιωπηλά το πρόσωπο το φτυμένο. / Να αγριέσουνε δεν το λείει η ψυχούλα τους / και που το παράνομο τους να πούνε; / Αν' του μισοδού τα ψιχούλα / πώς να αποχωριστούνε; / Μισή ώρα, κι αν, βαστάει το κόχλασμά τους / μετά αρχινάνε το τρεμούλιασμά τους. / Ει! Ξυπνήστε κοιμισμένοι! / Από την κορυφή ως τα νύχια ξεσκεπάστε τους / άλλο δε μας μένει» (Vladimir Mayakovsky).

Εξίσταμαι και εξανίσταμαι για την παραίτηση του Νίκου Παπανδρέου από το ΙΣΤΑΜΕ, αλλά... Παρηγορούμαι τουλάχιστο στη βαρυσήμαντη διαπίστωση του υπουργού Πολιτείας του Προσάτη ότι «στο internet ελλοχεύουν κίνδυνοι». Βέβαια κίνδυνοι ελλοχεύουν και αλλού, αλλά ας μην ταραζούμε τη νιρβάνα του πραιτορίου...

Μια θέση ρε παιδιά, μια θέση, να τεδώ. Στο λαοφορέο, στην ταβέρνα, στην ούρα, στο δημόσιο, στο σινεμά, στην ιστορία. Μια θέση όπου να 'ναι, ας παρακαλώ. Θέστε με.

Η Κοκκινোসκουφίτσα θέλει να καταγγείλει την αντικομμουνιστική υστερία που στόχο έχει να πλήξει το κόμμα του λαού. Παράλληλα, θέλει να υπερασπιστεί το δικαίωμα του κόμματος να χρησιμοποιεί τη λέξη «κλιμάκωση» με τη διπλή έννοια που έχει. Διότι «κλιμάκωση» δεν είναι μόνο η ανοδική αλλά και η καθοδική επί κλίμακος πορεία. Και εξαρτάται βέβαια από τον προσανατολισμό σου και από το πού θέλεις τελικά να πας. Να σταματήσουν λοιπόν οι αντικομμουνιστές (όλοι οι πλην ΚΚΕ δηλαδή) και οι καλοδελητές να χλευάζουν το κόμμα -ένα είναι το κόμμα- για τη χρήση της λέξης.

«Το θέμα είναι τώρα τι λες. Καλά φάγαμε, καλά ήπιαμε, καλά τη φέραμε τη ζωή μας ως εδώ, μικροζημιές και μικροκέρδη συμψηφίζοντας. Το θέμα είναι τώρα τι λες» (Μανώλης Αναγνωστάκης - «Ο στόχος»).

Γιατί η Ελλάδα ποτέ! Την πεθαίνει.

Κοκκινোসκουφίτσα

13η συνεδρίαση Δευτέρα, 6.2.12

Η μάρτυρας Ματθαίου, κάτοικος Δάφνης, ήταν η ιδιοκτήτρια του αυτοκινήτου στο οποίο είχε μπει ο Λάμπρος Φούντας, τη μέρα που τον εκτέλεσαν οι μπάτσοι. Η γυναίκα, βέβαια, δεν μπορούσε να καταθέσει τίποτα. Το συμβάν από την τηλεόραση το πληροφορήθηκε. Ούτε πυροβολισμούς άκουσε. Δεν θυμόταν καλά-καλά αν το αυτοκίνητό της, που το είδε μετά από ενάμιση χρόνο, είχε σημάδια από δύο ή τρεις σφαίρες.

Από το σκηνικό στη Δάφνη, σχολίασε ο Ν. Μαζιώτης, ο εισαγγελέας κάλεσε μόνο τη συγκεκριμένη μάρτυρα και όχι τους δύο αστυνομικούς που ενεπλάκησαν στη δολοφονία του Λάμπρου Φούντα. Δεν κάλεσε τους δολοφόνους του, προφανώς για λόγους προστασίας. Δεν μας εκπλήσσει καθόλου αυτή η συμπεριφορά, συνέχισε. Ο ρόλος των δικαστηρίων είναι να προστατεύουν τους λακέδες του συστήματος. Η αξία της ζωής και η δικαιοσύνη μετρείται με την τακτική θέση. Προστατεύετε μόνο τους ομοίους σας. Ο Λάμπρος Φούντας θα μείνει στην ιστορία ως αγωνιστής. Εχασε τη ζωή του πολεμώντας για την αλλαγή της κοινωνίας, για να γίνει η κρίση αφορμή για κοινωνική επανάσταση. Είναι χρέος μας να υπερασπιστούμε τον Λάμπρο Φούντα. Δεν είναι νεκρός. Είναι παρών και αθάνατος.

Η μέρα αυτή έχει ιδιαίτερη σημασία τόσο για μας όσο και για την οργάνωση, συνέχισε η Π. Ρούπα. Θα μιλήσουμε εμείς για το σύντροφο μας, γιατί για μας είναι ζωντανός. Ο Λάμπρος Φούντας «έπεσε» στη διάρκεια μιας συγκεκριμένης επιλογής της οργάνωσης. Αποτελεί σύμβολο αντίστασης και της επερχόμενης κοινωνικής επανάστασης.

Η μάρτυρας Βάγκου, ιδιοκτήτρια διαμερίσματος στα Ανω Πατήσια, αναφέρθηκε σε κάποιον Μανταλόζη που νοίκιασε το διαμέρισμα, με την ταυτότητά του. Όταν κάποια στιγμή έμειναν απλήρωτοι μερικοί λογαριασμοί κοινοχρήστων, έψαξε από τον κατάλογο, βρήκε κάποιον Μανταλόζη, αυτός της είπε ότι δεν έχει σχέση, κατάλαβε ότι κάτι δεν πάει καλά, μέχρι που ο διαχειριστής την ενημέρωσε ότι πήγε η αστυνομία. Η ίδια μπόρεσε να ξαναμπει στο διαμέρισμα έξι μήνες μετά την εισβολή της αστυνομίας και το βρήκε καταμαυρισμένο από την προσπάθεια να βρεθούν αποτυπώματα. Της είπαν ότι δεν βρήκαν τίποτα. Η ίδια ήταν κατηγορηματική ότι δεν αναγνωρίζει κανέναν από τους κατηγορούμενους.

Η μάρτυρας Φίλη νοίκιασε μια γκαρσονιέρα στην Κυψέλη σε κάποιον κύριο, ένα ευγενέστατο παιδί. Όταν μπόρεσε να ξαναμπει στο σπίτι της το βρήκε σε μαύρο χάλι από την επέμβαση της αστυνομίας. «Αφού δεν μπορούσαμε να πάρουμε και τους τούχους...», της είπαν οι ασφαλίτες. Και αυτή δεν αναγνώρισε κανέναν από τους κατηγορούμενους.

Ο μάρτυρας Στάμος υπηρετούσε στη διμοιρία των ΜΑΤ στο υπουργείο Πολιτισμού, που δέχτηκε την ένοπλη επίθεση από τον ΕΑ. Το μόνο που θυμάται ήταν πως επρόκειτο για δυο άτομα που φερούσαν κράνη ή κουκούλες. Δεν μπορεί να δώσει κανένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό.

Για την επίθεση στο ΥΠΠΟ πρέπει να πούμε κάποια πράγματα, δήλωσε η Π. Ρούπα. Η επιλογή αυτή ήταν πολύ συγκεκριμένη. Οι «χακί» έπρεπε να χτυπηθούν. Είναι οι πιο βίαιοι των σωμάτων ασφαλείας και αυτοί που ευθύνονται για τον άγριο ξυλοδαρμό πολύ κόσμο. Αυτά τα σώματα εκπαιδεύονται στρατιωτικά, είτε συμπληρώνοντας ότι και η ίδια έχει υποστεί τη βιαιότητά τους. Και βέβαια, αυτό το γνωρίζουν και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι. Αναφέρθηκε σε περιστατικά

βασανισμών, ξυλοδαρμών κρατούμενων, ακόμα και ανήλικων, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι αυτό είναι ένα κοινωνικά απαξιωμένο σώμα που φυλάει ένα σάπιο κοινωνικό σύστημα. Κι αυτό το σώμα είναι πολλοί αυτοί που το μισούν. Η επανάσταση που θα γίνει θα περάσει από πάνω τους και θα τους έχει απέναντί της. Είχαμε πει ως ΕΑ, συνέχισε η Π. Ρούπα, ότι η εξέγερση (σ.σ. του Δεκέμβρη του 2008) δεν αρκεί. Το ΥΠΠΟ ήταν μια στιγμή από το μέλλον. Εφερνε αυτό που πρόκειται να γίνει. Μέσω της δολοφονίας Γρηγορόπουλου ήρθαν μνήμες του 1944, που οι αντάρτες πόλης τότε πολεμούσαν στα ίδια στενά. Τότε έγινε προσπάθεια για κατάληψη της εξουσίας. Αυτό το κενό εξουσίας πρέπει να το καταλάβει ο λαός. Για την κοινωνική ισότητα και την ελευθερία.

Η μάρτυρας Παρασκευοπούλου κατέθεσε ότι κλήθηκε να καταθέσει επειδή χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία της ταυτότητάς της για ενοίκιαση «γιαφκας», ενώ η ίδια ποτέ δεν έχασε ταυτότητα. Με τους κατηγορούμενους δεν έχει καμιά σχέση και τίποτ' άλλο δεν ξέρει. Ίδια περίπτωση και ο μάρτυρας Γριβκοστόπουλος. Αυτός είχε χάσει την ταυτότητά του και το είχε δηλώσει. Σημειώσαμε ότι ο πρόεδρος ήταν πολύ προσεκτικός, διορθώνοντας και τους δύο μάρτυρες όταν χρησιμοποίησαν τον όρο «γιαφκα», λέγοντάς τους: «Σπίτι εννοείτε. Δεν έχει αποδειχθεί ότι ήταν γιαφκα».

Ο Βουλγαράκης μας... διέψευσε. Προσήλθε, τελικά, να καταθέσει. Κατέθεσε ότι τη συγκεκριμένη μέρα, για καλή του τύχη, ξέχασε το χαρτοφυλάκι του και γύρισε να τον πάρει. Άκουσε μεγάλο και ασυνήθιστο θόρυβο και οι μπάτσοι του τον έβαλαν ξανά στο σπίτι. Αν δεν ξεχνούσε το χαρτοφυλάκι, είπε, θα είχε χτυπηθεί, γιατί αυτός ήταν ο στόχος. Την προκήρυξη της οργάνωσης τη διάβασε από τον Τύπο. Ως υπουργός Δημόσιας Τάξης δεν αναμνησούταν σε αυστηρές υπηρεσιακά θέματα και ζητήματα. Κατά την άποψή του, αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι μέχρι τότε ο ΕΑ ήθελε να δημοσιοποιήσει τις απόψεις του, ενώ μετά την απόπειρα εναντίον του το υπουργείο κατάλαβε ότι ήθελε και αίμα. Ομως, υπηρεσιακά αυτός δεν είναι σε θέση να γνωρίζει περισσότερες λεπτομέρειες, γιατί ήταν υπουργός Πολιτισμού. Ζήτησε μια ενημέρωση, την οποία δεν πήρε τελικά από το υπουργείο, αλλά από την προκήρυξη!

Στην ερώτηση του Σπ. Φυτράκη τι σημαίνει γι' αυτόν ανάληψη πολιτικής ευθύνης, ο Βουλγαράκης απάντησε ότι ανάληψη πολιτικής ευθύνης σημαίνει ανάληψη πολιτικών ευθυνών που αν ταυτίζονται με ποινικές πράξεις θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ποινική ευθύνη. Και για τον πρωθυπουργό του κράτους ισχύει το ίδιο περιεχόμενο; επέμεινε ο συνήγορος, για να εισπράξει μια παραληρηματική απάντηση. Στο ποινικό δίκαιο κατά τη γνώμη σας φτάνει η πολιτική ευθύνη για την ποινική καταδίκη ενός ανθρώπου; Δε θα πρέπει να αποδείξουμε τη συμμετοχή του προσώπου αυτού σε συγκεκριμένες πράξεις προτού του ριζούμε πέντε και έξι φορές ισόβια; επανήλθε ο Σπ. Φυτράκης. Μήπως, συνέχισε, όταν πρόκειται για επαναστατημένους πολίτες τα πράγματα είναι διαφορετικά; Οπότε ο Βουλγαράκης «έστρωσε»: Εγώ ήρθα εδώ για να πω τα πραγματικά περιστατικά όπως τα βίωσα. Προφανώς, αν ζητάτε τη γνώμη μου, διαφωνώ με τις απόψεις των παιδιών.

Στα ερωτήματα γιατί επελέγη ως στόχος, ο Βουλγαράκης ρετάρριζε, απαντώντας με πολιτικές γενικολογίες. Όταν στριμώχτηκε, βρήκε καταφύγιο στην παπάρα: «Κοιτάξτε να δείτε. Αυτές οι δίκες είναι καθαρά ποινικές. Οχι πολιτικές!» Όταν η Δ. Βαγιανού έκανε αναφορά στα σκάνδαλα στα οποία εμπλέκεται ο ίδιος ο Βουλγαράκης, προσπάθησε

να τον προστατεύσει ο πρόεδρος, ρωτώντας: Εσείς κυρία Βαγιανού ποιον ισχυρισμό ακριβώς προβάλλετε; Η συνήγορος δε μάζωσε. Εχω κάθε δικαίωμα, είπε, να νιώθω φρίκη για τα σκάνδαλα και τους χρηματισμούς, τις υποκλοπές και τα βασανιστήρια κατά μεταναστών, στα οποία έχει εμπλακεί το όνομα του κ. Βουλγαράκη. Με προκαλεί η στάση του. Δεν υπηρετώ κανέναν απολύτως ισχυρισμό. Ρωτώ απλά και περιμένω από τον κ. μάρτυρα μια απάντηση. Και πήρε μια απάντηση-παπάρια, σαν κι αυτές που ελεγε πάντοτε ο Βουλγαράκης, όταν ήταν πολιτικός τηλεαστέρας: «Ακούστε. Κάποτε περπατούσαν δύο φίλοι απ' τη μία μεριά και δύο απ' την άλλη. Κάποια στιγμή είπε ο ένας φίλος στον άλλον: "Αυτός εκεί είναι φασίστας". Και τον σκότωσε. Ποιος είναι τελικά ο φασίστας; Αυτός που σκοτώθηκε ή αυτός που σκότωσε;». Η σοβαρή απάντηση του κ. Βουλγαράκη είναι ένα ανέκδοτο σχολίασε η συνήγορος και επανήλθε: Θεωρείτε ότι δε συμβολίζετε εξουσία; Μούγκα ο Βουλγαράκης.

Από τις επόμενες ερωτήσεις του προέδρου αποκαλύφθηκε ότι ο Βουλγαράκης ελεγε ψέματα και για πραγματικά περιστατικά. Διότι οι μπάτσοι του είπαν ότι δεν υπήρξε μπες-βγες, αλλά τον πήραν να βγει από το σπίτι. «Η κατάθεσή τους δεν ήταν ακριβής», περιορίστηκε να σχολιάσει. Και για να ξεφύγει από τη δύσκολη θέση, δήλωσε ότι δεν ενημερώθηκε ότι η έκρηξη ματαιώθηκε από την οργάνωση, για να μην τραυματιστεί κανένας. Λίγο μετά, απαντώντας σε ερώτηση της Μ. Δαλιάνη, αναγκάστηκε και πάλι να καταπνίξει τη γλώσσα του. Πού αποδίδετε τους λόγους της επίθεσης; ρωτάει ο συνήγορος. Αυτά αναφέρονται στην προκήρυξη, απαντά ο Βουλγαράκης. Σ' αυτό το σημείο η προκήρυξη ήταν αληθής; Ενώ σχετικά με τη ματαίωση της επίθεσης όχι; συνεχίζει η συνήγορος. Πάλι μούγκα ο Βουλγαράκης.

Κάπως έτσι, με τσαλακωμένο τον παλιό γνωστό τσαμπουκά του αποχώρησε ο Βουλγαράκης, για ν' ακολουθήσουν τα πολιτικά σχόλια.

Π. Ρούπα: Ο συγκεκριμένος πολιτικός είναι εγκληματίας και λαμόγιο. Ένα αποκρουστικό πρόσωπο της εξουσίας. Κυκλοφορεί μεταμφιεσμένος. Οι αστυνομικοί τέτοιου τύπου ανθρώπους φρουρούν και προστατεύουν. Συμμετείχε σε σκάνδαλα που αποτελέσαν την αφορμή της επίθεσης. Υφάρπαξε τον πλούτο του λαού. Ενεπλάκη με τη σύζυγό του στο σκάνδαλο του Βασιτοπαιδιού. Έχει μια αμύθητη και κλεμμένη περιουσία. Αν γινόταν σήμερα ένα λαϊκό δικαστήριο, θα τον πετσόκοβαν. Αν αυτός ο άνθρωπος εμφανιζόταν μπροστά στο λαό χωρίς αστυνομική παρουσία, θα τον λιάνιζαν. Ο ελληνικός λαός τον μισεί. Κι αυτόν και όλους που είναι σαν κι αυτόν.

Η επίθεση εναντίον του έγινε λόγω δύο σκανδάλων: των υποκλοπών (που απωτέλεσε μια μαζική παρακολούθηση των ελλήνων πολιτών) και της απαγωγής των Πακιστανών. Η επιλογή του Βουλγαράκη έγινε από τον ΕΑ πρώτον λόγω του ότι πρόκειται για εγκληματία και για κομβικής σημασίας παράγοντα και δεύτερον γιατί οργάνωσε τις απαγωγές των Πακιστανών και συμμετείχε στα σκάνδαλα που αναφέρθηκαν. Με τη χρήση των χρυσόβουλων και τις μεθόδους Τσολάκογλου αυτός και η σύζυγός του ξεπούλησαν δημόσια περιουσία. Περιουσία του λαού. Έκαναν off shore εταιρίες. Δημιούργησαν ολόκληρο κύκλωμα. Εβγαλαν πολλά λεφτά και απέκτησαν άπειρα ακίνητα. Και κανείς δε ρωτάει από πού προέκυψαν αυτές οι περιουσίες. Έγινε ζάμπλωτος στις πλάτες του ελληνικού λαού. Για τη συγκεκριμένη επίθεση λείει ψέματα. Ξεκίνησε ως τέτοια αλλά ματαιώθηκε. Είχε προηγηθεί και μια άλλη απόπειρα που δεν πραγματοποιήθηκε κι αυτή, γιατί διερχόταν μοτοσικλετιστής. Την επό-

■ 7η συνεδρίαση Παρασκευή, 3.2.12

Στην προηγούμενη συνεδρίαση, ο εισαγγελέας του τρομοδικείου Ι. Λιακόπουλος είχε ζητήσει διακοπή μέχρι την Τρίτη, προκειμένου να προετοιμαστεί να απαντήσει στις ενστάσεις, δεδομένου ότι, όπως είπε, ο συνήγορος υπεράσπισης αγόρευε επί τρεις ώρες. Τελικά, ο εισαγγελέας αγόρευσε μόλις 22 λεπτά και πρότεινε την απόρριψη όλων των ενστάσεων συλλήβδην, επικαλούμενος απλώς τη νομολογία των προηγούμενων τρομοδικείων. Θα μπορούσα να είμαι εξαιρετικά σύντομος, είτε, γιατί αυτά τα ζητήματα είναι ήδη λυμένα, υπάρχει νομολογία, υπάρχουν αποφάσεις του Αρείου Πάγου!

Είπαμε, σ' αυτή τη δίκη όλα υπάγονται στο fast track. Η «προετοιμασία» του εισαγγελέα οδήγησε σε μια αγόρευση γραμμική κυριολεκτικά τό γόνατο. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά κατάφερε να εκτεθεί ανεπανόρθωτα, πολύ περισσότερο από τον αξεπέραστο Λάμπρου, εισαγγελέα στην πρώτη δίκη της 17Ν.

Πώς εκτέθηκε ο εισαγγελέας; Όταν, προτείνοντας την απόρριψη του αιτήματος να μη γίνει τα αστυνομικά ελεγχος και παρακράτηση ταυτοτήτων σε όσους προσέρχονται στη δίκη, επιχειρηματολόγησε όχι σαν (υποτιθέμενος) ανεξάρτητος δικαστικός λειτουργός, αλλά σαν ασφαλίτης της Αντιτρομοκρατικής. Επικαλέστηκε λόγους ασφάλειας, μίλησε για δικαιολογημένα μέτρα και ξεκαθάρισε ότι εδώ ισχύει ο κανονισμός της φυλακής! Παραδέχτηκε ευθέως, δηλαδή, ότι η αρχή της δημοσιότητας της δίκης πλήττεται.

Κατά τα άλλα, για την ένσταση που αφορά το λεγόμενο «πολιτικό έγκλημα», υπερασπίστηκε τη στενή αντικειμενική θεωρία, σύμφωνα με την οποία πολιτικό αδίκημα υπάρχει μόνο στην περίπτωση απόπειρας πραξικοπήματος. Αφορά, δηλαδή, μόνο ανθρώπους του

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ»

κρατικού μηχανισμού. Ήταν τόσο προκλητικός, μιλώντας νομικά, που για να δικαιολογήσει τη σύντηξη του χρόνου επίδοσης του κλητήριου θεσπίσματος, επικαλέστηκε φόρτο εργασίας του εισαγγελέα. Επειδή αυτό έγραφε η σφραγίδα που έβαλε ο εισαγγελέας εφετών, ο κ. Λιακόπουλος απεφάνθη ότι είναι απολύτως νομότυπο και δεν επιφέρει απόλυτη ακυρότητα! Σ' αυτή τη δίκη, δηλαδή, θα δημιουργηθεί νομολογία παρανομιών, που θα χρησιμοποιείται μελλοντικά σε κάθε είδους δίκες.

Στον εισαγγελέα απάντησαν οι συνήγοροι υπεράσπισης, γεγονός που τον ανάγκασε να δευτερολογήσει (συνειδητοποίησε ότι εκτέθηκε). Η επίκληση από τη μεριά του εισαγγελέα της νομολογίας-σχολίασε ο Φρ. Ραγκούσης- σημαίνει ότι οι συνήγοροι ματαιοπονούν. Οτι δεν έχει κανένα νόημα να υποβάλλουμε ενστάσεις και να ζητούμε να κριθούν από το δικαστήριο, γιατί αυτές θα έχουν εκ των προτέρων απορριφθεί. Στο σημείο αυτό παρενέβη ο πρόεδρος, για να πει: Μπορούμε ν' αγνοήσουμε ακόμα και αποφάσεις του Αρείου Πάγου; Μάλλον συνειδητοποιώντας τη γκάφα του, έσπευσε να συμπληρώσει ότι το ερώτημά του είναι ρητορικό! Αν οι αποφάσεις του Αρείου Πάγου είναι θεόφρατα, τότε δεν χρειάζεται να δικάζουμε, απάντησε εύστοχα ο συνήγορος. Ο Φρ. Ραγκούσης στηλίτευσε ακόμη το γεγονός ότι ο εισαγγελέας συσχέτισε την επιλογή των δικαστών από στενό σώμα προεπιλεγμένων εφετών, με την επικινδυνότητα των κατηγορουμένων, για να τον διακόψει ο εισαγγελέας, εμφανώς «ζεματισμένος» και να πει ότι δεν εννοούσε αυτό! Ο συνήγορος διάβασε επίσης αποσπάσματα από την πολιτική δήλωση που είχε κάνει στην προηγούμενη συνεδρίαση ο Χρ. Τσάκαλος, σχολιάζοντάς τα και επιχειρηματολογώντας υπέρ του χαρακτηρισμού των

αδικημάτων ως πολιτικών. Σημείωσε ακόμη ότι και κατά το κατηγορητήριο ο χαρακτήρας της οργάνωσης ΣΠΦ είναι πολιτικός. Δεν είναι δυνατόν είτε να κλείνουμε τα μάτια και να λέμε ότι δεν υπάρχει πολιτικό αδίκημα, όταν όλες οι οργανώσεις αυτού του τύπου είναι καθαρά πολιτικές. Κατέληξε, σημειώνοντας, ότι όταν ζητείται να χαρακτηριστούν τα αδικήματα πολιτικά, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν τιμωρούνται. Αλλάζει, όμως, το δικαστήριο που τα δικάζει.

Ο Φρ. Ραγκούσης σχολίασε την πρόταση του εισαγγελέα για το κράτημα των ταυτοτήτων όσων προσέρχονται στη δίκη, λέγοντας ότι αυτό γίνεται για λόγους φρακελώματος και δημιουργίας αρχείου υποψηφίων κατηγορουμένων για «τρομοκρατία». Σε σχέση με την πήρηση πρακτικών πρότεινε την κάλυψη του κόστους από την υπεράσπιση, μιας και γίνεται επίκληση της ανυπαρξίας κονδυλίων, μολοντί υπάρχουν κονδύλια για τη μισθοδοσία 57 υπουργών και των συνεργατών τους. Αν κι αυτό δεν γίνει δεκτό, κατέληξε, τότε να επιτραπεί η μαγνητοφώνηση από την υπεράσπιση των κατηγορουμένων, για να έχει στη διάθεσή της όλο το υλικό της δίκης.

Κλείνοντας, ο Φρ. Ραγκούσης, αναφερόμενος σε δήλωση που έκανε στην προηγούμενη συνεδρίαση ο Μ. Νικολόπουλος, υπέβαλε καινούργια ένσταση περί αοριστίας του κατηγορητηρίου.

Συμπληρωματικά, ο Χαρ. Σύμφας καυτηρίασε την άποψη του εισαγγελέα περί «φόρτου εργασίας» για τη σύντηξη του κλητήριου θεσπίσματος, παρατηρώντας ότι αν αυτό γίνει δεκτό, τότε το δικαστήριο θα νομολογήσει για πρώτη φορά επί ενός τόσο σοβαρού ζητήματος. Ζήτησε να διαχωριστεί ο χώρος διεξαγωγής της δίκης από τον τρόπο διεξαγωγής της δίκης και να μην εφαρμόζεται ο κανονισμός της φυλακής για να δικαιολογηθεί η κατακράτη-

ση ταυτοτήτων. Αν συνταχθεί με την πρόταση του εισαγγελέα, κατέληξε, θα σας θυμίσω τη δήλωση του Χρ. Τσάκαλου, ότι δικάζεται σε στρατοδικείο. Η παρατήρηση αυτή «έτσουξε» τον πρόεδρο που άρχισε να ρωτά επίμονα τον συνήγορο αν υιοθετεί την άποψη Τσάκαλου. Ουσιαστικά, ζητούσε δήλωση μετάνοιας, την οποία ο συνήγορος δεν έκανε.

Η Ιφ. Καρανδρέα παρατήρησε ότι ο εισαγγελέας χρησιμοποίησε δυο μέτρα και δυο σταθμά. Όταν μεν αναφέρεται στην ένσταση για κακή σύνθεση του δικαστηρίου επικαλείται το μακρύ χρονικό διάστημα που θα διαρκέσει η δίκη, όταν όμως πρόκειται για την σύντηξη του χρόνου του κλητήριου θεσπίσματος, που παραβιάζει βάνουσα τα δικαιώματα των κατηγορουμένων, τότε το ζήτημα αυτό θεωρείται ήσσονος σημασίας. Και πάλι παρενέβη ο πρόεδρος Χρ. Βруνιώτης και με αυταρχικό ύφος, που θύμιζε καθηγητή της δεκαετίας του '50 που απευθύνεται σε μαθητή, ζήτησε από τη συνήγορο να εξηγήσει σε τι συνίσταται η παραβίαση των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων! Ετσι, εκδήλωσε την κρίση του πριν καν αποσυρθεί το δικαστήριο για να συσχεφτεί επί των ενστάσεων. Αν δεχτούμε την άποψη του εισαγγελέα για διεξαγωγή της δίκης με βάση τον κανονισμό της φυλακής, για ποια δίκαιη δίκη μπορούμε να μιλάμε σημείωσε η συνήγορος. Αν επιλέξουμε μια διεξαγωγή της δίκης fast track, κατέληξε η συνήγορος, πού θα οδηγηθούμε; Για να παρέμβει και πάλι ενοχλημένος ο πρόεδρος, ρωτώντας τι θα πει fast track! Προφανώς, ο κ. Βруνιώτης δεν παρακολουθεί την πολιτική ζωή της χώρας! Κατά τα άλλα, δέχτηκε να δικάσει μια καραμπινάτη πολιτική υπόθεση.

Δευτερολογώντας, ο εισαγγελέας δήλωσε ότι επικυλώσεται να τοποθετη-

θεί επί της νέας ένστασης του Φρ. Ραγκούση, όπως και επί των προτάσεών του για την πήρηση των πρακτικών.

Μετά τον εισαγγελέα τοποθετήθηκε ο Χρ. Τσάκαλος, λέγοντας ότι μπορεί το δικαστήριο να είναι στρατοδικείο, μπορεί να είμαστε εχθροί, μπορεί οι συνήγοροι να έχουν την εμπιστοσύνη των κατηγορουμένων, όμως οι τελευταίοι έχουν τις δικές τους απόψεις και θέλουν τουλάχιστον ν' ακούγονται. Αποδεικνύεται, όμως, ότι δεν ακούγονται. Γιατί την ένσταση περί αοριστίας την είχε κάνει ο Μ. Νικολόπουλος, όμως ούτε ο εισαγγελέας ούτε η έδρα έδωσαν σημασία στην τοποθέτησή του. Αν δεν μας ακούτε, κατέληξε, τότε δεν έχει νόημα να βρισκόμαστε εδώ μέσα. Σημείωσε ακόμη ότι σύμφωνα με όσα είτε ο εισαγγελέας, πολιτικό έγκλημα είναι μόνο τα πραξικοπήματα και οι απόπειρες πραξικοπημάτων. Ετσι, το σύστημα περιποιεί τιμή στους στρατοκράτες. Επεσήμανε ότι ο ίδιος ο τελευταίος τρομονόμος μιλά ευθέως για αδικήματα πολιτικού χαρακτήρα, αλλά τα δικαστήρια έρχονται και αποφασίζουν ότι δεν υπάρχει πολιτικό αδίκημα! Για το ζήτημα του φακελώματος όσων έρχονται στη δίκη, θύμισε πως πολλοί άνθρωποι βρέθηκαν κατηγορούμενοι επειδή πέρασαν από ένα σπίτι ή έτυχε να περνάνε κοντά από ένα σπίτι (έφερε το παράδειγμα του Χ. Πολίτη). Αυτό το φακέλωμα, λοιπόν, αποτελεί υλικό για μελλοντική χρήση από την Ασφάλεια.

Παρέμβαση έκανε και ο Μ. Νικολόπουλος. Απευθυνόμενος στους δικαστές τους ζήτησε να είναι ξεκάθαροι και να πουν ότι παίρνουν ταυτότητες για να φακελώνουν τον κόσμο. Οτι θέλουν να αποπολιτικοποιήσουν τις ενέργειες μιας πολιτικής οργάνωσης. Πείτε ότι είστε φασίστες, κατέληξε, και ότι έχετε ένα στρατοδικείο που θα το διεξάγετε με τους δικούς σας όρους.

Η δίκη διακόπηκε για τη Δευτέρα 13 Φλεβάρη, στις 9 το πρωί.

μενη φορά, για την οποία μιλάμε, ήρθε ο αστυνομικός που έλεγξε την περιοχή, κάτι το οποίο ήταν ασυνήθιστο. Στην ουσία ματαιώθηκε η επίθεση. Ο συγκεκριμένος, όμως, δε θα τη γλιτώσει, όχι από τις «τρομοκρατικές» οργανώσεις αλλά από τον ίδιο τον κόσμο.

Ν. Μαζιώτης: Με την επίθεση αυτή αποδόθηκε πραγματική δικαιοσύνη. Ο Βουλγαράκης είναι ένας εγκληματίας. Στις 24/10, είχα πει ότι άλλοι θα έπρεπε να είναι στη θέση του κατηγορούμενου. Μέλη των δύο τελευταίων κυβερνήσεων, ΠΑΣΟΚ και ΝΔ. Ο Βουλγαράκης, αν δικάζονταν από το λαό -γιατί το δικό σας δικαστήριο δεν είναι λαϊκό, εσείς τον γλείφετε- θα τιμωρόνταν πολύ αυστηρά. Το τι νιώθει ο λαός για τον συγκεκριμένο έχει διαπιστωθεί. Είναι άπειρες οι επιθέσεις εναντίον του. Αντίθετα, αν θέλουμε να κάνουμε τη σύγκριση, εμείς δεν κρυβόμαστε, είμαστε ανοιχτά έξω, δηλώνουμε αυτό που είμαστε καθαρά. Ο λαός αυτόν φτύνει κι όχι εμάς. Εμείς έχουμε τη λαϊκή αποδοχή. Τα κίνητρα των πράξεων των επαγγελματιών πολιτικών είναι ποταπά και ιδιοτελή. Εγιναν πολιτικοί για να πλουτίσουν. Αντίθετα, εμείς λειτουργούμε προς όφελος του λαού. Αν η πολιτική είναι λειτουργία προς όφελος του λαού, εμείς την κάνουμε και όχι ο Βουλγαράκης και οι υπόλοιποι επαγγελματίες πολιτικοί. Αυτοί είναι απατεώνες και κερδοσκοπικοί. Εκμεταλλεύονται τις ανάγκες του λαού. Ψηφοθηρούν. Η αντιπροσωπευτική δημοκρατία είναι ένα σάπιο σύστημα. Υφίσταται εκχώρηση λαϊκών δικαιωμάτων και όχι άσκη-

ση πολιτικών υπέρ του λαού. Ο Βουλγαράκης είναι ένας διεφθαρμένος. Έχει ομολογηθεί εξάλλου η σχέση των πολιτικών με την οικονομική ελίτ, οι σχέσεις διαπλοκής με επιχειρηματίες και εταιρίες, με χοντρές μίζες και λεφτά. Τα φαινόμενα αυτά δεν είναι παρέκκλιση στη δημοκρατία όπως μας λένε. Είναι ο κανόνας. Ας κοιτάσουμε λίγο το πόθεν έσχες του Βουλγαράκη. Φτωχαδάκια είναι τα παιδιά! (διάβασε το πόθεν έσχες από την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ). Ποιος λοιπόν είναι ο πραγματικός εγκληματίας;

Κατά τη διάρκεια της 5ετούς θητείας του εν λόγω υπουργού (2004-2009) καταγράφηκαν 50 σκάνδαλα. Δεν είναι παρέκκλιση. Είναι ο κανόνας λειτουργίας του καπιταλισμού και του συστήματος. Μπλέχτηκε σε βρωμοδουλειές. Αυτός είναι ο ηθικός και πολιτικός ανήρ; Αυτό είναι θράσος. Υπερασπιζόμαστε τις ενέργειες του ΕΑ πολιτικά. Ο Βουλγαράκης είναι ένα πολιτικό λαμόγιο (διάβασε ολόκληρη λίστα με τα σκάνδαλα που έχει εμπλακεί, αναφερόμενος αναλυτικά στο καθένα απ' αυτά).

Ο Βουλγαράκης είπε ψέματα και για την υπόθεση που εξετάζουμε. Είναι ένας επαγγελματίας ψεύτης και κλέφτης. Ποια ήταν τα βασικά εγκλήματα του Βουλγαράκη για τα οποία τον θεωρούμε ένοχο και εξαιτίας των οποίων έγινε η επίθεσή εναντίον του: 1. Εγκλήματα κατά των ελευθεριών του λαού. 2. Απαγωγές και βασανισμοί Πακιστανών. 3. Δολοφονία Τσαλικίδη. 4. Ληστεία σε βάρος του λαού. Αν η επίθεση είχε πετύχει τότε θα είχε επιβληθεί πραγματική δικαιοσύνη.

Ο μάρτυρας Πεχλιβάνης, αστυνομικός, ήταν στη φρουρά του Βουλγαράκη. Κατέθεσε ότι είδε μια γυναίκα σε ποδήλατο και δύο άνδρες, που θεώρησε ύποπτους και το ανέφερε, αλλά δεν ήταν μπροστά στο συμβάν. Δεν αναγνώρισε κανέναν από τους κατηγορούμενους. Δασκαλεμένος από τον Βουλγαράκη, είπε πως αυτός είχε βγει και γύρισε. Όταν του επισημάνθηκε ότι άλλα καταθέτουν οι συνάδελφοί του, απάντησε ότι δεν γνωρίζει τις καταθέσεις τους! Στο ερώτημα αν η υπαναχώρηση των μελών του ΕΑ ήταν συμπρωματική ή συνειδητή, απάντησε ότι δεν μπορεί ν' απαντήσει.

Οι υπόλοιποι τέσσερις μάρτυρες (ένος άνεργος, ένας ξενοδοχοπάλληλος στο Saint George, ένας απόστρατος αξιωματικός και η σύζυγός του), που είχαν κάνει διάφορες περιγραφές ατόμων, δεν ήταν σε θέση να καταθέσουν τίποτα το ουσιαστικό και, φυσικά, δεν αναγνώρισαν κανέναν.

Ο μάρτυρας Πολυδωράτος, αστυνομικός της Διευθύνσεως Αλλοδαπών κατέθεσε για το περιστατικό στην EURO-BANK της Αργυρούπολης. Ήταν περιπολία ειδαν δυο μηχανές να σταθμεύουν έξω από την τράπεζα, πλησίασαν, οτσιλιαδόρος φώναξε τους άλλους τρεις και ανέβηκαν στις μηχανές, οι μπάτσοι πλησίασαν περισσότερο, ο τελευταίος από τη δεύτερη μηχανή έκανε μια κίνηση κι έβγαλε όπλο και έφυγαν. Δεν αναγνωρίζει κανέναν, γιατί φορούσαν κράνη.

Η δίκη διακόπηκε για την Παρασκευή 10 Φλεβάρη στις 9 το πρωί.

Θα μείνει μόνο το αίσχος

Χωρίς ίχνος ντροπής, ο Παπουτσης πήγε στον Εβρο και εγκαινίασε τον φράχτη του αίσχους, που θ' ανακόψει υποτίθεται το μεταναστευτικό κύμα προς την Ελλάδα. Όταν κάποιος τοπικός δημοσιογράφος τον ρώτησε τι έχει να πει για αυτά που λένε οι άνθρωποι της τοπικής κοινωνίας, ότι δηλαδή ο φράχτης το μόνο που θα πετύχει θα είναι να μετατοπίσει την είσοδο των μεταναστών νοτιότερα, δεν δοκίμασε να τον διαψεύσει. Κάτι ψέλλισε περί δυσκολέματος των διακινήτων, για να περάσει αμέσως μετά στο ζουμί: «*Όμως εκείνο που έχει σημασία είναι ότι ο φράχτης είναι ένα έργο που έχει πολύ μεγάλη συμβολική αξία. Έχει συμβολική αξία γιατί στέλνει ένα μήνυμα στη διεθνή κοινότητα ότι η Ελλάδα δεν είναι αφύλακτη, δεν είναι ξέφραγο αμπέλι. Οτι η Ελλάδα μπαίνει σε ένα πρόγραμμα, όπως και οι άλλες χώρες.*»

Έδωσαν λεφτά από το χειμαζόμενο Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, για να φάνε κάπιοι εργολάβοι, μόνο και μόνο για να κά-

νουν φιγούρα στους ιμπεριαλιστές της Ευρώπης που θέλουν την Ελλάδα συνοριοφύλακα της ΕΕ και την έχουν ήδη μετατρέψει σε μια τεράστια ανοιχτή φυλακή για εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες.

Τα κύματα των μεταναστευτικών ροών κανέναν φράχτη δεν πρόκειται να τα σταματήσει. Γιατί τα τροφοδοτούν η φτώχεια, η ανέχεια, ο πόλεμος, η πείνα, η απελπισία. Στον ελληνικό λαό θα μείνει μόνο το αίσχος που συμβολίζει αυτός ο φράχτης. Το αίσχος ότι ανέχτηκε τη μετατροπή της ελληνικής επικράτειας σε χωροφύλακα και δεσμοφύλακα ανθρώπων που απλώς θέλουν να περάσουν από την Ελλάδα για να πάνε κάπου στην Ευρώπη.

Δεν είναι τυχαίο ότι ο Παπουτσης δοκίμασε να δαλεάσει τις τοπικές κοινωνίες, λέγοντας ότι όλα τα αστυνομικού και σωφρονιστικού τύπου έργα θα γίνονται με βάση την τοπική αγορά. Ψάχνει συνέννοχους στην πολιτική μακελευμάτων των μεταναστών.

Όταν είσαι πρώτος εκεί που θα ήθελες να είσαι τελευταίος, μιλάμε για το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο...

Την περασμένη Τρίτη, σε σπέντευξη Τύπου, η Παγκόσμια Ομοσπονδία Επαγγελματιών Ποδοσφαιριστών (FIFPro) έδωσε στη δημοσιότητα τ' αποτελέσματα έρευνας για τα ποδοσφαιρικά δρώμενα στην Ανατολική και Νότια Ευρώπη. Τα στοιχεία δείχνουν ότι πίσω από τα φώτα της ράμπας και τη φανταχτερή εικόνα του Champions League υπάρχει μια πραγματικότητα που σοκάρει και στην οποία το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο βρίσκεται στις κορυφαίες θέσεις. Σημειώνω, βία, ρατσισμός, απλήρωτη εργασία είναι κάποια από τα κομμάτια ενός παζλ που παρουσιάζει την ωμή πραγματικότητα του επαγγελματικού ποδοσφαίρου στην Ανατολική Ευρώπη. Τα στοιχεία της έρευνας επιβεβαιώνουν όλους όσοι υποστηρίζουν ότι στον επαγγελματικό αθλητισμό, όπως και σε κάθε άλλη καπιταλιστική δραστηριότητα, επιτρέπεται κάθε θεμιτό και αθέμιτο μέσο, αρκεί να εξασφαλίζουν κέρδη οι καπιταλιστές που επενδύουν σ' αυτόν.

Αρκεί μια απλή παράθεση των στοιχείων της έρευνας για να καταλάβουμε το μέγεθος της σαπίνας. Στην έρευνα συμμετείχαν 3.357 επαγγελματίες ποδοσφαιριστές από 12 χώρες (Ελλάδα, Ρωσία, Σερβία, Βουλγαρία, Τσεχία, Κροατία, Ουγγαρία, Καζαχστάν, Μαυροβούνιο, Πολωνία, Σλοβενία και Ουκρανία). Οι παίκτες είναι ενήμεροι για τα σημεία παιχνιδιά στο πρωτάθλημα τους σε ποσοστό 23,6% (περίπου ένας στους τέσσερις παίκτες), με τη Ρωσία να βρίσκεται στην τρίτη θέση με ποσοστό 43,5%, πίσω από Ελλάδα και Καζαχστάν, γεγονός που έχει θορυβήσει τη ΦΙΦΑ, γιατί στη χώρα αυτή θα διεξαχθεί το Μουντιάλ το 2018. Στο 12% των παιχτών έχει γίνει διερεύνηση προθέσεων για να καθορίσουν το αποτέλεσμα ενός αγώνα, το 41,1% δήλωσε ότι δεν πληρώνεται κανονικά στην ώρα του και θύματα βίας ή ρατσιστικής συμπεριφοράς (από οπαδούς, συμπαίκτες ή προπονητή), δηλώνουν το 65,3% των ποδοσφαιριστών που συμμετείχαν στην έρευνα.

Όσον αφορά την ελληνική συμμετοχή, ελαβαν μέρος οι μισοί από τους περίπου 500 που αγωνίζονται στο ελληνικό πρωτάθλημα (254 επί συνόλου 505) και παρά το γεγονός ότι τα ερωτηματολόγια ήταν ανώνυ-

μα, πολλοί ήταν αυτοί που φοβήθηκαν να τα συμπληρώσουν, σύμφωνα με το μέλος του διοικητικού συμβουλίου της FIFPro, Μαρία Τσιγγώνη. Το ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο βρίσκεται στις πρώτες θέσεις στη λίστα με τις 12 χώρες και έχει και αρκετές πρωτίες. Το 30,3% των ελλήνων παιχτών έχει δεχτεί κρούση για να «στήσει» έναν αγώνα (2η θέση), το 47% δηλώνει ότι γνωρίζει για «στήσιμο» συγκεκριμένων αγώνων (1η θέση), το 67,5% των παιχτών δηλώνει ότι δεν πληρώνεται στην ώρα του (1η θέση), το 13,3% δηλώνει ότι έχει ξεπεράσει τον ένα χρόνο η περίοδος αναμονής για να πληρωθεί από την ομάδα του (1η θέση) και τέλος, όσον αφορά τα θέματα βίαιης συμπεριφοράς προς τους ποδοσφαιριστές, η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση με ποσοστό 31,2%.

Δεν χρειάζεται να επιμείνουμε περισσότερο για να δείξουμε ότι η απαράδεκτη αγωνιστική εικόνα του ελληνικού πρωταθλήματος βρίσκεται σε πλήρη αντιστοιχία με την κατάσταση έξω από τους αγωνιστικούς χώρους. Αλλάστε, όλα όσα αναφέρονται από την FIFPro είναι λίγο-πολύ γνωστά και συζητούνται σε κάθε αθλητική παρέα. Αυτό που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι από την πλευρά της ΕΠΟ και της Λίγκας δεν υπάρχει αντίδραση και οι «ανιδιοτελείς εργαζόμενοι» του ελληνικού ποδοσφαίρου σφυρίζουν αδιάφορα. Όσο και αν παραξενέψει κάποιους, η σιωπή επί των αποτελεσμάτων της έρευνας είναι μια φυσιολογική αντίδραση από ανθρώπους που κουκούλωσαν το σκάνδαλο με τους σημειώνους αγώνες, που τσακώνονται σαν τους νταβατζήδες στην οδό Φυλής, που ανέβηκαν τα πρωταθλήματα της Β' και Γ' Εθνικής γιατί ο ΟΠΑΠ δεν έχει δώσει χορηγία και στα ταμεία των ομάδων δεν υπάρχει ευρώ και που φορτώνουν τις ομάδες τους με χρέη, αδιαφορώντας αν κινδυνεύουν να αποκλειστούν από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις. Δε θα ζητήσουμε απ' αυτούς να πάρουν θέση και να σπάσουν τη σιωπή τους, για το καλό του ελληνικού ποδοσφαίρου, όπως κάνει η συντριπτική πλειοψηφία των αθλητικογράφων. Η στήλη θα απευθυνθεί στους οργανωμένους οπαδούς των ομάδων και για μια ακόμη φορά θα τους θέσει επί των ευθυνών τους. Αξίζει για ένα τέτοιο απαράδεκτο και βρόμικο

ποδόσφαιρο να σπάτε ο ένας το κεφάλι του άλλου και να γίνεστε πόνια στα επιχειρηματικά σχέδια του καπιταλιστή που διοικεί την ομάδα που υποστηρίζετε;

Κος Πάπιας
papias@eksegarsi.gr

ΥΓ1: Είναι γνωστό ότι στις στήλες των αθλητικών εφημερίδων και στην αθλητική επικαιρότητα ενέργειες, που βγαίνουν έξω από τη μίζερη εικόνα του ελληνικού ποδοσφαίρου θάβονται ή περνάνε στα ψιλά. Αυτό έγινε και στην περίπτωση της συνάντησης Παναθηναϊκού - Ατρόμητου, την περασμένη Κυριακή, σχετικά με όσα έγιναν στις εξέδρες του γηπέδου. Ενα πέπλο κάλυψε την εξέδρα των οργανωμένων οπαδών του Παναθηναϊκού και οι συνάδελφοι δεν είδαν όσα έγιναν σ' αυτή. Μην ανησυχείτε, δεν είχαμε ούτε συμπλοκές ούτε σπασμένα κεφάλια ούτε μάχες σώμα με σώμα. Απλά, οι Warriors-Θύρα 6 ανταπέδωσαν στους 50 περίπου Fentagin που βρέθηκαν στο Αγρινίο τη φιλοξενία του πρώτου γύρου. Οι οργανωμένοι οπαδοί των δυο ομάδων είδαν μαζί τον αγώνα και έδειξαν το δρόμο στον οποίο θα πρέπει να βαδίσουν οι οργανωμένοι οπαδοί όλων των ομάδων, για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν την κατασταλτική λογική του κράτους με αφορμή την αθλητική βία και να πάψουν να είναι τα πειραματόζωα για τη γενικότερη καταστολή που ετοιμάζουν για τον ελληνικό λαό. Αιφώνοντας την εντολή της αστυνομίας, που απαγόρευσε την μετακίνηση τους και προσπάθησε να μπλοκάρει την παρουσία των Fentagin στο Αγρινίο, οι οπαδοί του Ατρόμητου έφτασαν στο γήπεδο και μαζί μ' αυτούς του Παναθηναϊκού έστειλαν ένα ξεκάθαρο μήνυμα, ξεφτιλίζοντας μπάτσους και κυβέρνηση.

Η στήλη, εκτός από την ανάδειξη του γεγονότος, δημοσιεύει και την ανακοίνωση των Fentagin: «Ενα μεγάλο μπράβο στους οπαδούς του Παναθηναϊκού για τις όποιες κινήσεις κάνανε όλη την βδομάδα καθώς και την ημέρα του αγώνα, για να βρεθούμε στο γήπεδο του Αγρινίου παρά τις υπεράνθρωπες προσπάθειες που κατέβαλε η αστυνομία ώστε να μην γίνει αυτό εφικτό. Ευτυχώς που στις δύσκολες αυτές μέρες που διανύουμε, τόσο γηπεδικά όσο και κοινωνικά, υπάρχουν ακόμα φωνές ελπίδας,

ισότητας και αλληλεγγύης... Υγ: Α.Ρ.Δ. (σ.σ. Αλήτες-Ρουφιάνοι-Δημοσιογράφοι) υπάρχουν και άλλα θέματα να γεμίσετε τις στήλες σας εκτός από την βία και τα μαχαιρώματα!»

Τα σχόλια νομίζουμε ότι είναι περιττά.

ΥΓ2: Τα οπαδικά αισθήματα της στήλης είναι γνωστά, όμως αυτή δεν κάνει τα στραβά μάτια και κατακρίνει κάθε ενέργεια των οπαδών του Παναθηναϊκού, που δεν συνάγει με τη φιλοσοφία της. Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε σχολιάσει θετικά την ανακοίνωση της Θύρας 13 εναντίον της κατασταλτικής λογικής και των μέτρων του αθλητικού νομοσχεδίου του Γερούλανου, τονίζοντας ταυτόχρονα ότι, εκτός από τα λόγια, οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων θα πρέπει να δείξουν και έμπρακτα την αντίθεσή τους στα όσα σχεδιάζει η κυβέρνηση, σταματώντας τις συγκρούσεις μεταξύ τους. Σε επόμενο φύλλο σχολιάσαμε αρνητικά το γεγονός ότι σε δυο περιπτώσεις οι πράσινοι οπαδοί προσπάθησαν να συμμετάσχουν σε ραντεβού θανάτου με τους ερυθρόλευκους στο ΟΑΚΑ και τους κιτρινόμαυρους στο λόφο του Στρέφη, ακυρώνοντας στην πράξη, όσα ανέφεραν στην ανακοίνωσή τους. Τελευταίο κρούσμα αναντιστοιχίας ανάμεσα σε λόγια και έργα από τους πράσινους οπαδούς η αναφορά της Θύρας 13 Πύργου Ηλείας προς τον τοπικό αστυνομικό υποδιευθυντή. Με αφορμή το γεγονός ότι επιχειρήθηκε από τους μπάτσους να κλείσει ο συγκεκριμένος σύνδεσμος, λόγω μη έγκαιρης ανανέωσης της άδειας λειτουργίας του, οι πράσινοι οπαδοί, αντί να καταγγείλουν τους μπάτσους για την προσπάθειά τους να τους φιμώσουν, «καρφώνουν» το σύνδεσμο της ΑΕΚ, ότι λειτουργεί χωρίς τη σχετική άδεια και επί της ουσίας κλούν την αστυνομία να τον κλείσει, γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα την καταγγείλουν δημόσια. Η κεντρική Θύρα 13, αν πραγματικά εννοεί όλα όσα έγραφε στην ανακοίνωσή της, θα πρέπει, ως ελάχιστο δείγμα συνέπειας λόγων και έργων, να διαχωρίσει τη θέση της από το σύνδεσμο του Πύργου.

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ Στιβ Μακ Κουίν Shame

Ο Μπράντον είναι ένας πετυχημένος τριαντάρης γιάπης που εξαντλεί το νόημα της ζωής του σε συχνές -μέχρι εθισμού- σεξουαλικές συνευρέσεις. Ξαφνικά, η αδερφή του τον επισκέπτεται για μια προσωρινή συγκατοίκηση και τα πράγματα φεύγουν εκτός ορίων.

Στην πρώτη του ταινία, το εξαιρετικό «Hunger», ο Στιβ Μακ Κουίν μέσα από μια πολιτική ιστορία -την απεργία πείνας μέχρι θανάτου του ιρλανδού αγωνιστή Μπόμπι Σαντς- εξερεύνησε το ζήτημα του ενστίκτου της επιβίωσης και των αντοχών του ανθρώπινου σώματος που υπερβαίνουν από έναν υψηλότερο στόχο. Στη δεύτερη ταινία του διερευνά τα όρια του σεξουαλικού ενστίκτου, την έκταση της διαστροφής και της σεξουαλικής εξάρτησης, σε μια κοινωνία στην οποία όσο αναπτύσσεται με αχαλίνωτο τρό-

πο η σεξουαλική δραστηριότητα τόσο η συναισθηματική αναπηρία και η απουσία του αληθινού έρωτα χαρακτηρίζει τις ανθρώπινες σχέσεις. Το γενετήσιο ένστικτο -κατά τον σκηνοθέτη- είναι όπως ο ελέφαντας σ' ένα δωμάτιο και ο τρόπος που κάποιος μπορεί να το διαχειριστεί χωρίς να συρθεί σε νοσηρές συμπεριφορές είναι ένα ερώτημα.

Ο Μακ Κουίν καταπιάνεται μ' αυτό το ζήτημα πρωτότυπα και σε βάθος, προτρέποντας το θεατή σ' έναν ουσιαστικό προβληματισμό. Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ήρωά του, το παρελθόν του, η ευθραυστότητα του χαρακτήρα του, η μοναχικότητα και τα όποια αδιέξοδά του περνούν σε κάπως δεύτερη μοίρα. Είναι ένας άνθρωπος όπως πολλοί άλλοι, με μια φαινομενικά τακτοποιημένη δημόσια ζωή και ένα χαώδη προσωπικό κόσμο. Μακριά από στειρές ηθιολογικές αναλύσεις και εύκολες προσεγγίσεις, ο θεατής παρατηρεί τα αδιέξοδα μιας υποτιθέμενης ελευθερίας. Με το «Shame» ο Μακ Κουίν κάνει ένα επιτυχές σχόλιο των διαπροσωπικών σχέσεων στο δυτικό κόσμο και παράλληλα δημιουργεί μια ταινία αξιόσεων χρησιμοποιώντας τον ίδιο εξαιρετικό πρωταγωνιστή του «Hunger», τον Μάικλ Φασμπίντερ.

■ Μαξ Οφίλς

Ο κύκλος του έρωτα

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα η ταινία του Οφίλς, γυρισμένη το 1950. Η ταινία αποτελείται από δέκα σκηνές, σε καθεμιά από τις οποίες πρωταγωνιστεί ένα ζευγάρι και όλες συνδέονται μ' έναν τρόπο μεταξύ τους. Αν και αναφέρεται στη Βιέννη, στο τέλος του 19ου αιώνα, η ίδια ιστορία θα μπορούσε να έχει γυριστεί και σήμερα. Ανθρωποι που κυνηγούν τον έρωτα (ή έτσι νομίζουν) και την ηδονή, που τελικά πληγώνουν και πληγώνονται. Πρωταγωνιστές εδώ η επιπολαιότητα και το εφήμερο πάθος, με τον έρωτα να είναι ο πραγματικός απάν.

Η ταινία καταπιάνεται μ' ένα πολύ συγκεκριμένο θέμα και το θέτει από μια οπτική γωνία πασιφανή και γι' αυτό αδιάφορη. Δε διεισδύει στις καταστάσεις και μάλλον ο σκηνοθέτης δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό, αφού καταπιάνεται με δέκα ιστορίες θέλοντας να αποδείξει ουσιαστικά αυτό

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Εσώσανε, εσώσανε, βαρέθηκαν να σώνουν
το κούρεμα συνέχισαν και την αφαιμαξάρα

Στη λιτανεία βγήκανε με κουρελοσημαίες
τουλούμι έπεφτε βροχή κι ήταν 7 Φλεβάρη

Προσπάθησαν οι φου-μου-κου, προσπάθησαν κι οι μπάτσοι
στο τέλος καταϊδρωμέ, ήρθαν οι πουθενάδες

Ητανε, λένε βίαιος, και βία δεν εφάνη.
Τους μάρτυρες δεν κάλεσαν, δικογραφία χάσαν
(τ' αυγά και τα πασχάλια)

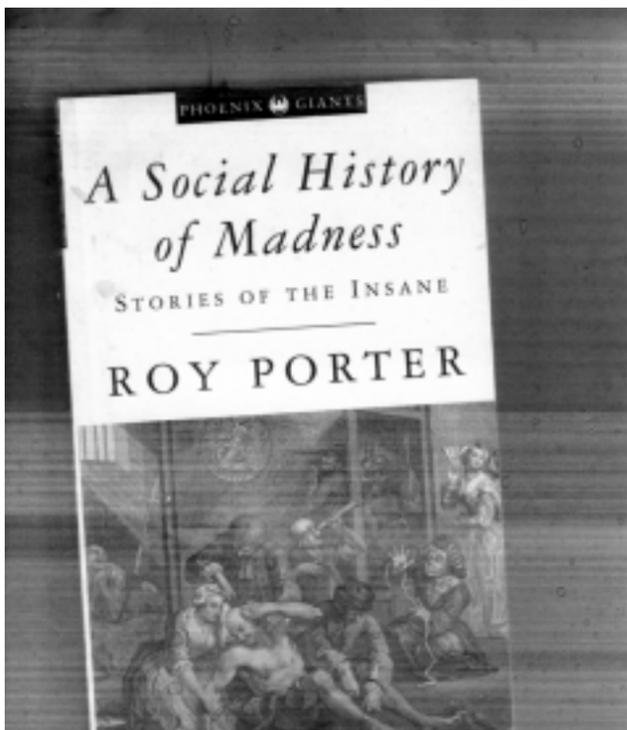
Ανάγκη της οργάνωσης, πολιτικής της τάξης
να μην περιφερόμαστε, φτερούγα στον αέρα.

◆ Τι να σκέφτεται άραγε η Λιάνα για το άρθρο 99 και την εργοδοτικότητα στάση της Εκκλησίας της Ελλάδας στον ίδιο της το σταθμό;

◆ Μας πληροφορεί ο Ριζοσπάστης ότι οι χαλβουργοί γιόρτασαν 100 μέρες απεργίας (απότι ξέρουμε οι εργάτες γιορτάζουν μία νίκη τους, όχι Γιάννη τονε βγάλανε πριν καν να τον ιδούνε...).

◆ Βάλαν τη μια στη φυλακή – ξοπίσω πάει κι η άλλη (από το έπος «Πούστε, αγόρια, πούστε»).

◆ Αμα έχεις τέτοιους φίλους: «Ο Κάουτσκι ανέτρεψε αυτήν την σειρά, που διάλεξε ο Μαρξ. Στην αρχή της έκδοσής του ο Κάουτσκι έβαλε τέσσερα μικρά κομμάτια παρμένα από το χειρόγραφο του 1861-1863, ανακάτεψε τη συνεκτική περιγραφή που έκανε ο Μαρξ στα Τετράδια 5 έως 15 και 18 με τα σχεδιαγράμματα από τα Τετράδια 20 και 23, αφαίρεσε από το κύριο κείμενο τις θεωρητικές έρευνες του Μαρξ, που συνδέονται άμεσα με την ανάλυση του Σμιθ και του Κεναί, και τις δημοσίευσε σαν ξεχωριστά παραρτήματα. Ακόμη περισσότερο ανακάτεψε ο Κάουτσκι το κείμενο του Μαρξ στο δεύτερο τόμο της έκδοσής του. Ο τόμος αυτός αποτελείται από δύο μέρη. Το κεφάλαιο

Είναι ετούτη η εποχή, ετούτη δα που ζούμε

«Η θεωρία του κέρδους του Ρικάρντο», που στο χειρόγραφο του Μαρξ αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο και περιέχει μια αυστηρά συνεπή κριτική των απόψεων του Ρικάρντο για το μέσο ποσοστό του κέρδους και για τις αιτίες της πτώσης του, ο Κάουτσκι το διαίρεσε σε δύο μέρη και τα χώρισε το ένα από το άλλο με 350 σελίδες στους

δύο ημίτομους. Στο κεφάλαιο αυτό ο Μαρξ δείχνει πως τα λάθη του Ρικάρντο στη θεωρία της γαιοπροσόδου επηρεάζουν τη θεωρία του για το κέρδος. Γι' αυτό, δεν είναι τυχαίο ότι στο χειρόγραφο του Μαρξ η ανάλυση της θεωρίας της γαιοπροσόδου του Ρικάρντο προηγείται του κεφαλαίου για τη «θεωρία του κέρδους του Ρικάρντο». Ο Κάουτσκι το αγνόησε αυτό και αναποδογύρισε το κείμενο, προσπαθώντας να το προσαρμόσει στη σειρά της έκθεσης που χρησιμοποιήθηκε από τον Μαρξ στον τρίτο τόμο του «Κεφαλαίου», όπου όμως δεν γίνεται ιστορικο-κριτική διερεύνηση των αντιλήψεων του Ρικάρντο, αλλά η συστηματική έκθεση της θεωρίας του Μαρξ. Στην έκδοση του Κάουτσκι υπάρχουν πολυάριθμες συντομεύσεις των κειμένων του Μαρξ, τις οποίες τίποτα δεν μπορεί να τις δικαιολογήσει. Μερικές από τις παραλείψεις του Κάουτσκι είναι εξαιρετικά σοβαρές γιατί έτσι εξαφανίζονται σπουδαίες θέσεις του Μαρξ» (Κ. Μαρξ: «Θεωρίες για την υπεραξία», μέρος πρώτο, πρόλογος, Σ.Ε. 1984).

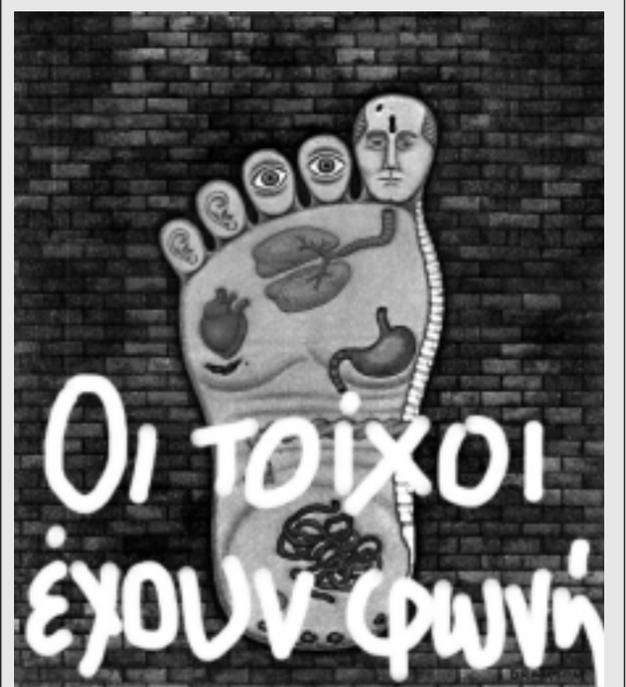
◆ «Οι μεγάλοι θεατρικοί συγγραφείς υπήρξαν εργάτες του

θεάτρου και ποτέ απλοί σεναριογράφοι –όπως ο Αισχύλος, ο Αριστοφάνης, ο Σαίξπηρ, ο Μολιέρος, ο Ρακίνας, ο Τσέχωφ, ο Σο, ο Μπρεχτ... Όλοι αυτοί δεν έγραφαν μόνο θεατρικά έργα, αλλά μόχθησαν δουλεύοντας πάνω σ' αυτά. Επέβλεπαν τις πρόβες, διέυθυναν σκηνοθετικά την κίνηση των έργων τους, σκόπευαν και είχαν γνώμη πάνω στη μουσική, τη χορογραφία και τα σκηνογραφικά των έργων τους, και πολλές φορές έπαιζαν οι ίδιοι σ' αυτά. Γι' αυτούς το έργο έβρισκε την πραγμάτωση, την τέλεια μορφή του στη θεατρική παρουσίασή του». (Ολ. Τάπλιν: «Η αρχαία ελληνική τραγωδία σε σκηνογραφική παρουσίαση»).

◆ Διαβάστε για τα χάλια των βρετανικών σιδηροδρόμων (κάργα ιδιωτικοποιημένων) στην ιστοσελίδα just economics (υπάρχει έκθεση αυτού του think tank λεπτομερέστατη).

◆ «Ποια ήταν όμως η θέση της γυναίκας στο χρυσό αιώνα; Γράφει ο μεγάλος μας Βερναρδάκης: Ο δε γυναικωνίτης εν Αθήναις ήτο δε εν πολλοίς σχεδόν αδιόρατος και απόκρυφος όπως και σήμερα παρά τους Οθωμανούς. Ευλόγως άρα ο Ευριπίδης αποκαλύπτει τον γυναικωνίτη και απογυμνώσας από την σκηνή την γυναίκα, μεθ' ίσης και τον άνδρα ανευλαβείας, εξέπληξε τους πάντας». Και συνεχίζει, ότι οι Αθηναίοι ήταν συνηθισμένοι να βλέπουν στη σκηνή τις αρετές των γυναικών, όχι όμως και τις κακίες, όχι και τα ελαττώματα και τας μανίας αυτών τας εξ έρωτος. Η θέση της «ελεύθερης» γυναίκας ήταν χειρότερη και από του δούλου και οι πέραν του ορίου αδικούμενοι άνθρωποι μεταβάλλονται εις θηρία, γράφει ο Μάραϊν. Αδύναμες να αντιδράσουν αλλιώς οι γυναίκες του Ευριπίδη, μέσα στα δεινά που τους επέβαλλε η κοινωνία, καταφεύγουν στην εκδίκηση. Ερχεται η ώρα που γίνονται ρομφαίες. Ο Ευριπίδης δεν μας ζητάει να τις αγαπήσουμε, αλλά να τις κατανοήσουμε». (Στ. Δρομάζου: «Αρχαίο Δράμα»-«Μήδεια»).

Βασίλης

◆ Φτώχεια, εξοθλίωση, κατάθλιψη, μιζέρια, κανένας να μην μείνει με σταυρωμένα χέρια – Α (σύνθημα με κόκκινο σπρέϊ)

Σωστό τον βρίσκουμε τον συνθηματογράφο. Και προπαντός πολιτικά «σεμνό». Ούτε βερμπαλισμοί, ούτε επαναστατικά καλέσματα. «Κανένας να μη μείνει με σταυρωμένα χέρια». Μας επιτρέπει να σκεφτούμε παραπέρα: και τι θα κάνουμε με τα... ξεσταύρωτα χέρια; Από το σημείο αυτό αρχίζει το μεγάλο πρόβλημα. Η διάσταση απόψεων. Οι συγκρουόμενες τακτικές. Δεν ξέρουμε αν ο συνθηματογράφος προτίμησε σκόπιμα να μιλήσει γενικά, να μείνει έξω από το πεδίο των συγκρουόμενων μέσα στο κίνημα τακτικών, ή αν απλά... έτσι του βγήκε η ρίμα. Δεν έχει και σημασία εν προκειμένω. Ως αφορμή χρησιμοποιείται το σύνθημα από τη στήλη και όχι επειδή λέει κάτι το πρωτότυπο. Ως αφορμή για να μιλήσουμε για μια ακόμη φορά για το τι πρέπει να κάνουν τα χέρια όταν ξεσταυρωθούν. Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν, βέβαια, την άποψή μας, αλλά θα την ξαναπούμε με συντομία και με άλλο τρόπο. Σε μια ιστορική ομιλία του, ο Μαρξ είχε πει ότι η εργατική τάξη θα ήταν ανίκανη να οργανώσει οποιοδήποτε μεγάλο κίνημα, αν δεν ήταν σε θέση να αντισταθεί στους καθημερινούς σφετερισμούς του κεφαλαίου. Δεν πρέπει, όμως, να εγκλωβιστεί μέσα στα όρια αυτού του καθημερινού πολέμου ανάμεσα στο κεφάλαιο και στην εργασία, δεν πρέπει να γράψει στη σημαία της το σύνθημα «ένα δίκαιο μεροκάματο για μια δίκαιη εργάσιμη μέρα», αλλά να γράψει το επαναστατικό σύνθημα «κατάργηση του συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς». Είναι λοιπόν απαραίτητοι οι αγώνες αντίστασης στη βαρβαρότητα, όμως ακόμη και αυτοί αποδεικνύονται αναποτελεσματικοί (πλην εξαιρέσεων), όταν δεν τροφοδοτούνται από και δεν τροφοδοτούν το όραμα της κοινωνικής απελευθέρωσης. Γι' αυτό το λόγο η εργατική τάξη χρειάζεται –για να χρησιμοποιήσουμε ξανά λόγια του Μαρξ– από «τάξη καθ' εαυτήν» να γίνει «τάξη δι' εαυτήν», μ' άλλα λόγια να οργανωθεί πολιτικά.

◆ Από την Γερμανική διοίκηση Αθηνών ανακινώνεται ότι ο βασικός μισθός θα είναι 400 ευρώ και το ΦΠΑ στα τρόφιμα από 6% θα γίνει 19%. Τέλος η KOMMANDATUR ανακινώνει ότι οι εκλογές αναβλάνονται μέχρι νεότερας. ΟΛΟΙ ΣΤΟΥΣ ΚΑΝΑΠΕΔΕΣ. ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΙΡΙΑΛ (κείμενο, καλλιγραφικά γραμμένο σε πίνακα καταστήματος)

Απλά, εύστοχο και καυστικό!

◆ Το καλύτερο στεγαστικό είναι η κατάληψη (σύνθημα με μαύρο σπρέϊ και υπογραφή το σήμα της κατάληψης)

Παιδιά, δεν χρειάζεται να είμαστε και τόσο στον κόσμο μας. Και προπαντός, δεν χρειάζεται να είμαστε οικονομικο-κοινωνικά αστοιχείωτοι. Να εξηγηθούμε. Μπορούμε να καταλάβουμε πως για κάποιους νέους, με συγκεκριμένες ιδέες, οι καταλήψεις εγκαταλελειμένων κτιρίων στα οποία στεγάζονται και αναπτύσσονται πολιτικές και πολιτιστικές δραστηριότητες, λειτουργούν ως πολιτικό-κοινωνικό πρόταγμα. Τι θα πεις, όμως, σε μια τετραμελής οικογένεια με δυο μικρά παιδιά; Βρες ένα παρατημένο σπίτι, κατάλαβέ το και ζήσε εκεί; Μπορεί αυτό να λειτουργήσει ως γενικότερο κοινωνικό πρόταγμα; Και πού να πάμε, στο στεγαστικό δάνειο; Όχι βέβαια. Αυτά είναι δουλειές των ρεφορμιστών. Εμείς οφείλουμε να κατανοήσουμε ότι η εργατική δύναμη στον καπιταλισμό είναι εμπόρευμα και όπως κάθε εμπόρευμα έχει την αξία του. Σ' αυτή την αξία (πρέπει να) περιλαμβάνονται και οι δαπάνες στέγασης της εργατικής οικογένειας. Στο μισθό, δηλαδή.

που έχει στο μυαλό του και όχι να το αναλύσει.

Αξίζει ν' αναφέρουμε ότι από την περασμένη Πέμπτη (9/2) και μέχρι τις 15/2 στην ταινιοθήκη της Ελλάδος γίνεται αφιέρωμα με τίτλο «Ο Ελληνικός εμφύλιος στην οθόνη», στη μνήμη του Θ. Αγγελόπουλου. Περισσότερες πληροφορίες και το πρόγραμμα μπορείτε να βρείτε στο σάιτ της ταινιοθήκης www.tainiothiki.gr.

Ελένη Π.

4μηννη Οικονομική Εξόρμηση

Η εξόρμηση παρατείνεται για ένα μήνα

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 - Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Η «Κόντρα» είναι σκληρό καρύδι για τα δόντια τους

«Γι' αυτό και θα απευθυνθούμε ξανά στον Χρήστο Παπουτσή: μάζεψε τα σκυλιά σου. Δεν φοβηθήκαμε σε άλλες εποχές, δε θα φοβηθούμε τώρα. Θα είσαι προσωπικά υπεύθυνος για ό,τι συμβεί». Έτσι κατέληξε η ανακοίνωση που εξέδωσε η «Κόντρα», αργά το βράδυ της περασμένης Κυριακής, μετά τα γεγονότα στην είσοδο των γραφείων της εφημερίδας, που οδήγησαν στη σύλληψη του συντρόφου Γεράσιμου Λιόντου.

Δuo ζευγάρια μπάτσοι της ΔΙΑΣ είδαν δυο μετανάστες να χτυπούν το κουδούνι της εφημερίδας. Σταμάτησαν, τους ζήτησαν τα διαβατήριά τους (όχι χαρτιά για να δουν αν είναι νόμιμοι), κατέγραψαν τα ονόματά τους και έφυγαν. Στην ερώτησή τους τι κάνουν εκεί, οι μετανάστες τους απάντησαν ότι περιμένουν ν' ανοίξουν τα γραφεία της εφημερίδας. Σε δυο λεπτά οι μετανάστες έγιναν τέσσερις και περίμεναν στα σκαλιά της εισόδου για ν' ανοίξουν τα γραφεία. Οι μπάτσοι έκαναν ένα γύρο και επέστρεψαν. Αυτή τη φορά σταμάτησαν τις μηχανές και άρχισαν να φωνάζουν στους μετανάστες «φύγετε από κει, δρόμο». Εκείνη τη στιγμή έφτασε με το δικό του μηχανάκι ο σ. Λιόντος κι άρχισε να φωνάζει στους μπάτσους ότι εδώ είναι γραφεία εφημερίδας και δεν έχουν δικαίωμα να ενοχλούν τον κόσμο που μπαίνει. Οι μπάτσοι στην αρχή έλεγαν ότι είχαν καταγγελλίσει ότι κάποιος ενοχλούσε (!), μετά ότι οι μετανάστες εμποδίζουν την κίνηση στο πεζοδρόμιο (!) και στο τέλος ότι θέλουν να κάνουν έλεγχο στα χαρτιά τους.

Ο σ. Λιόντος, αφού τους

έδωσε την ταυτότητά του, ζήτησε επίμονα τα δικά τους στοιχεία, τα οποία δεν έδιναν. Ενώ συνεχιζόταν ο διάλογός του με τους δύο από τους μπάτσους, οι άλλοι δύο έκαναν έλεγχο στα χαρτιά των τεσσάρων μεταναστών, χρησιμοποιώντας ραδιοτηλεφωνικούς χαρακτηρισμούς, όπως «μπαμπουίνε», «μαλάκα», «βρωμιάρη».

Όλο το επεισόδιο έχει καταγραφεί και το ηχητικό ντοκουμέντο δόθηκε στη δημοσιότητα το ίδιο κιόλας βράδυ, με την ανακοίνωση που εκδόθηκε από την «Κόντρα» (το έχουν ήδη ακούσει χιλιάδες άνθρωποι και μπορείτε να το αναζητήσετε στην ιστοσελίδα μας και σε δεκάδες άλλα σάιτ).

Οι μπάτσοι, σε μια προσπάθεια να ολοκληρώσουν τον τραμπουκισμό τους, είπαν στον σ. Λιόντο ότι προσάγεται. Το ίδιο και ένας μετανάστης, μέχρι να πάει ο αδερφός του στο Τμήμα την πρωτότυπη βεβαίωση αναβολής της απομάκρυνσης που έχουν οι 300 πρώην απεργοί πείνας (είχε μαζί του φωτοαντίγραφο). Οι ίδιοι οι μπάτσοι ακύρωσαν την κλήση σε περιπολικό και ο σ. Λιόντος μαζί με τον μετανάστη πήγε με το μηχανάκι του στο ΑΤ Αγίου Παντελεήμονα. Λίγο πριν φύγουν ακούγεται να απαιτεί από τους μπάτσους να του επιστρέψουν την ταυτότητά του που είχαν κατακρατήσει.

Στο «αμαρτωλό» Τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα εκτυλίχτηκαν σκληρές απειρές κάλλους. Οι μπάτσοι αρχικά κατηγορούσαν τον σ. Λιόντο για «απειθεία», επειδή δεν τους έδωσε την ταυτότητά του. Όταν ο σ. Γιώτης, που έκανε παρέμβαση στο ΑΤ, είδε την

ταυτότητα στο τραπέζι του αξιωματικού υπηρεσίας και τους είπε να σταματήσουν τα παραμύθια, αφού έχουν την ταυτότητα, ο αξιωματικός υπηρεσίας άλλαξε σαράντα χρώματα και είπε ότι θα ενημερώσει το διοικητή του. Με εντολή από ψηλά (γεγονός που πιστοποιήθηκε από τη μετάβαση στο Τμήμα του ταξιαρχου Λυγιδάκη, επικεφαλής όλων των ΑΤ της Αθήνας), έφτιαξαν μια γελοία δικογραφία και παρέπεμψαν τον σ. Λιόντο στον εισαγγελέα για «απειθεία», με τον ψευδή ισχυρισμό ότι παρεμπόδισε τον έλεγχο στους μετανάστες. Τόσο πολύ τον παρεμπόδισε (έναν αυτός εναντίον τεσσάρων μπάτσων), που όχι μόνο τον ολοκλήρωσαν, αλλά κουβάλησε μαζί του και τον ένα μετανάστη που δεν είχε την πρωτότυπη βεβαίωση.

Ο εισαγγελέας ποινικής δίωξης Δημήτριος Πιέρρος έκανε ακόμα πιο γελοία την κατηγορία, προσθέτοντας και την (κατά τα άλλα βαριά) κατηγορία της «αντίστασης», που προϋποθέτει την άσκηση βίας. Γεγονός που ούτε οι μπάτσοι δεν ισχυρίστηκαν και που βέβαια διαφεύδεται από μόνο το γεγονός ότι ο σύντροφος πήγε στο Τμήμα με το δικό του μηχανάκι. Είναι ολοφάνερο ότι η επέκταση της δίωξης έγινε κατά παραγγελία. Είναι γνωστοί, άλλωστε, οι στενοί δεσμοί εισαγγελέας και αστυνομίας.

Στο αυτόφωρο, αργά το μεσημέρι της Δευτέρας, οι δυο μπάτσοι δεν εμφανίστηκαν. Η δίκη αναβλήθηκε για την Τετάρτη. Και πάλι δεν εμφανίστηκαν οι θρασυδείλοι. Είχαμε όμως και άλλα κωμικά (και εξοργιστικά συνάμα) γεγονό-

τα. Η εισαγγελία «έκρυψε» τη δικογραφία. Από τις 10:30' το πρωί τέλειωσαν τα αυτόφωρα του πινάκτου και φτάσαμε στις 2:00 μετά το μεσημέρι για να «βρεθεί» η δικογραφία και να δοθεί η νέα αναβολή (για τις 20 Φλεβάρη), λόγω της απουσίας των μπάτσων. Γιατί αυτό το καψώνι; Μπας και αδειάσει η αίθουσα από τους Έλληνες και μετανάστες που πήγαν να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους. Όμως, δεν έφυγε κανείς.

Ιδιαίτερα συγκινητικά ήταν τα μηνύματα αλληλεγγύης από μετανάστες που έφτασαν στην «Κόντρα». 203 μετανάστες όλων των «κατηγοριών» (πρώην απεργοί πείνας, με άδεια παραμονής, αιτούντες άσυλο, χωρίς χαρτιά) υπέγραψαν κείμενο αλληλεγγύης. Οι πρώην απεργοί πείνας από τις Καλύβες έκαναν συνέλευση, εξέδωσαν ψήφισμα συμπαράστασης και με έρανο συγκέντρωσαν χρήματα και έστειλαν δύο μέλη τους να παρευρεθούν στη δίκη. Πρώην απεργοί πείνας ήρθαν και από τα Χανιά.

Εμείς, εκτός από το μήνυμα προς τον Παπουτσή και την κυβέρνηση, που παραθέτουμε στην αρχή, σημειώνουμε πως σ' αυτή τη δίκη δεν διακυβεύονται μόνο οι κατηγορίες σε βάρος του συντρόφου μας. Διακυβεύεται το δικαίωμα πολιτικών οργανώσεων και πολιτικών εφημερίδων να λειτουργούν ελεύθερα τα γραφεία τους. Διακυβεύονται οι σχέσεις των αγωνιστών μεταναστών με τις ελληνικές πολιτικές οργανώσεις. Αυτά υπερασπίστηκε ο σ. Γεράσιμος Λιόντος και βρίσκεται για μια ακόμη φορά κατηγορούμενος. Κι αυτά πρέπει να υπερασπιστούμε όλοι.

Κρετινισμός

Το θέατρο που παίζεται τις τελευταίες μέρες γύρω από το υπουργείο Οικονομικών και το θέατρο Μαξίμου μία μόνο διαφορά έχει από το θέατρο που παίζονταν πριν προηγούμενη διετία στο ίδιο σκηνικό, κάθε φορά που ερχόταν η τρούικα. Στη θέση μιας φτηνής παραγωγής, με έναν δυο πρωταγωνιστές, τώρα έχουμε μια ακριβή υπερπαραγωγή με πληθώρα πρωταγωνιστών. Κι επειδή πρόκειται για θίασο πρωταγωνιστών, χωρίς δευτερογενιστές, ο καθένας προσπαθεί να κλέψει την παράσταση από τους άλλους, οπότε το έργο γίνεται πιο λαμπερό.

Τις λεπτομέρειες γι' αυτό το θέατρο μπορείτε να τις διαβάσετε στη σελίδα 3 αυτού του φύλλου. Εδώ θα μας απασχολήσει μια άλλη διάσταση. Οι θεατές. Ως γνωστόν, θέατρο χωρίς θεατές δεν υπάρχει. Οι πρωταγωνιστές της επιθεώρησης των τελευταίων ημερών δίνουν τον καλύτερο εαυτό τους για να μαγέψουν τους θεατές. Με στόχο να τους τραβήξει ο καθένας στο δικό του θέατρο, όταν θα χωρίσουν σε λίγο (ή περισσότερο) καιρό.

Για τις εκλογές μιλάμε, φυσικά. Διάφανες είναι οι προθέσεις των ηγετών των αστικών κομμάτων. Ο Σαμαράς προσπαθεί να φτιάξει προπαγανδιστικούς αντικατοπτρισμούς μπας και γλιτώσει. Ο Παπανδρέου προσπαθεί να ξεφορτωθεί λίγο από το πολιτικό κόστος και να μεταφέρει στη ΝΔ. Ο Καρατζαφέρης βλέπει ότι μπορεί να του αρπάξει τη πουκιά από το στόμα ακόμη κι ο Καμμένος και κάνει τη μια κωλοτούμπα μετά την άλλη, μπας και ζαλίσει το δεξιό ακροατήριο.

Είναι τόσο διάφανα όλ' αυτά που δημιουργούν ένα τεράστιο ερωτηματικό. Είναι δυνατόν, μετά απ' αυτό το θέατρο, μετά από τόσο χοντρό δούλεμα, ο κόσμος να πάει να τους ψηφίσει στις εκλογές; Είναι δυνατόν η ΝΔ να συγκεντρώσει ένα ποσοστό πάνω από 30%; Και όμως είναι.

Δεν θέλουμε να προεξοφλήσουμε το εκλογικό αποτέλεσμα. Οι επόμενες εκλογές, είτε γίνουν τον Απρίλη είτε αργότερα, θα συνιστούν ένα πρωτοφανές πολιτικό φαινόμενο. Για πρώτη φορά θα γίνουν εκλογές σε συνθήκες τόσο βαθιάς κρίσης, με τόσο απαξιωμένο το πολιτικό σύστημα. Επομένως, κανείς δεν είναι σε θέση να γνωρίζει το εκλογικό αποτέλεσμα. Ούτε είναι σωστό να δίνουμε βάση στις δημοσκοπήσεις αυτής της περιόδου, όχι μόνο γιατί ακόμα δεν έχει διαμορφωθεί το προεκλογικό κλίμα, αλλά και γιατί αυτές οι δημοσκοπήσεις είναι «μαϊμούδισμένες» σύμφωνα με όσα παραγγέλλουν οι εκδότες που τις πληρώνουν.

Όμως, αντικοινοβουλευτική προπαγάνδα δεν υπάρχει. Τα κόμματα της καθεστωτικής αριστεράς παίζουν με όλες τους τις δυνάμεις το παιχνίδι των εκλογών. Όχι μόνο ο Τσίπρας με τους τυχοδιωκτισμούς περί της δυνατότητας «αριστερής κυβέρνησης», αλλά και ο Περισσός που κατά τα άλλα χρησιμοποιεί αντικαπιταλιστική δημαγωγία. Όταν λοιπόν ο εργαζόμενος βομβαρδίζεται συνεχώς μ' αυτά τα μηνύματα, εύλογο είναι να εμπεδώνεται στη συνείδησή του αυτό που οι κλασικοί ονόμαζαν κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Κι όταν η λύση που προτείνεται προϋποθέτει εκλογές και ενίσχυση είτε του Περισσού είτε του ΣΥΡΙΖΑ, λογικό είναι να παραμένει πολύς κόσμος και μέσα στις δεξαμενές των αστικών κομμάτων, θεωρώντας ότι κάτι μπορεί να περιμένει κι από εκεί. Ιδιαίτερα στη δεξαμενή της ΝΔ, θεωρώντας ότι κάτι καλύτερο από το ΠΑΣΟΚ θα κάνει.

Γι' αυτό και έχει ιδιαίτερη σημασία στην εποχή μας η συνεχής και συστηματική ζύμωση υπέρ της ανάγκης να διαμορφωθεί ανεξάρτητη εργατική-επαναστατική πολιτική, ν' αποκτήσει η εργατική τάξη το δικό της πολιτικό φορέα. Αλλιώς, θα αναλίσκονται οι πιο πρωτοπόρες δυνάμεις σ' έναν αγωνιστικό ακτιβισμό, ενώ πολιτικά θα κερδοσκοπούν τα αστικά κόμματα, παλιά και καινούργια.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΡΑΚΙΣΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ

